

Budapest,

2006. február 8.,
szerda

14. szám

Ára: 2783,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
30/2006. (II. 8.) Korm. r.	A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról	995
31/2006. (II. 8.) Korm. r.	A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programmal összefüggő szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 26/2002. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról	1048
6/2006. (II. 8.) BM r.	A pincerendszerek, természetes partfalak és földesuszamlások veszélyelhárítási munkálatainak 2006. évi költségvetési támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, felhasználásának és elszámolásának részletes szabályairól	1049
7/2006. (II. 8.) IM r.	A fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló 98/27/EK irányelv mellékletében meghatározott irányelvekkel összeegyeztethetőséget teremtő jogszabályok felsorolásáról szóló 13/2004. (IV. 16.) IM rendelet módosításáról	1058
7/2006. (II. 8.) KvVM–GKM e. r.	Az egyes kültéri berendezések zajkibocsátásának korlátozásáról és a zajkibocsátás mérési módszeréről szóló 29/2001. (XII. 23.) KöM–GM együttes rendelet módosításáról	1059
8/2006. (II. 8.) KvVM r.	A Liget-patak menti Természetvédelmi Terület létesítéséről	1062
4/2006. (II. 8.) NKÖM r.	A helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekkarok működésére adható támogatások igénybevételének rendjéről	1063
2/2006. (II. 8.) OGY h.	Az Alkotmánybíróság egy tagjának megválasztásáról	1065
3/2006. (II. 8.) OGY h.	Az Országos Választási Bizottság tagjainak megválasztásáról	1065
4/2006. (II. 8.) OGY h.	Az Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programjáról szóló 46/2003. (IV. 16.) OGY határozat módosításáról	1065
3/2006. (II. 8.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	1066
1013/2006. (II. 8.) Korm. h.	A volt egyházi ingatlanok tulajdoni rendezése és a kapcsolódó pénzügyi kártalanítás felgyorsításával összefüggésben a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, illetve a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye rendezésére váró ingatlanai végleges jegyzékének elfogadásáról	1083
1014/2006. (II. 8.) Korm. h.	Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Részvénytársaság Igazgatósága elnöke és tagjai megbízatásának meghosszabbításáról szóló 1131/2005. (XII. 23.) Korm. határozat módosításáról	1087
3/2006. (II. 8.) KüM h.	A Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2005. évi CXXV. törvény 2. §-a hatálybalépéséről	1088

A tartalomjegyzék a 994. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

4/2006. (II. 8.) KüM h.

A szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában, 1996. október 19-én kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2005. évi CXL. törvény 2–3. és 5. §-a hatálybalépéséről	1088
Az Országos Választási Bizottság 25/2006. (II. 2.) OVB határozata	1089
Az Országos Választási Bizottság 26/2006. (II. 2.) OVB határozata	1089
Az Országos Választási Bizottság 27/2006. (II. 2.) OVB határozata	1090
Az Országos Választási Bizottság 28/2006. (II. 2.) OVB határozata	1091
Az Országos Választási Bizottság 29/2006. (II. 2.) OVB határozata	1092
Az Országos Választási Bizottság 30/2006. (II. 2.) OVB határozata	1093
Az Országos Választási Bizottság 31/2006. (II. 2.) OVB határozata	1093
Az Országos Választási Bizottság 32/2006. (II. 2.) OVB határozata	1094
Az Országos Választási Bizottság 33/2006. (II. 2.) OVB határozata	1095
Az Országos Választási Bizottság 34/2006. (II. 2.) OVB határozata	1096
Az Országos Választási Bizottság 35/2006. (II. 2.) OVB határozata	1096
Az Országos Választási Bizottság 36/2006. (II. 2.) OVB határozata	1097
Az Országos Választási Bizottság 37/2006. (II. 2.) OVB határozata	1098
Az Országos Választási Bizottság 1/2006. (II. 2.) OVB állásfoglalása a választási bizottságok határozatainak a jogorvoslattal kapcsolatos tájékoztatásáról	1099
Az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány Alapító Okirata (módosításokkal egységes szerkezetben)	1100
A Holocaust Dokumentációs Központ és Emlékyűtemény Közalapítvány Alapító Okirata (módosításokkal egységes szerkezetben)	1106
A Központi Igazságügyi Hivatal közleménye a 2006. március 20–31-ig terjedő időszak – II/1. földalpra vonatkozó – termőföld árveréseiről	1114

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 30/2006. (II. 8.) Korm. rendelete

a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 45. §-a (7) bekezdésének f) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) A 91/271/EGK Irányelvben előírt Nemzeti Települési Szennyvíz-elvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programot (a továbbiakban: Program) e rendelet 1. melléklete tartalmazza.

(2) A Program szennyvízelvezetési agglomerációinak részletes jegyzékét e rendelet 2. melléklete tartalmazza.

(3) Az érzékenynek minősített területeken elhelyezkedő, 2000 lakos-egyenérték alatti szennyvízkibocsátással jellemezhető kistélepülések és településcsoportok jegyzé-

két e rendelet 3. melléklete tartalmazza. Az ilyen szennyvízelvezetési agglomerációkban szennyvíz gyűjtőhálózat üzembe helyezése az R. hatálybalépése után csak a szennyvíz szennyvíztisztító telepre vezetésének és megfelelő tisztításának biztosításával lehetséges.”

2. §

Az R. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Programot a Kormány legalább két évente felülvizsgálja, és szükség esetén módosítja.”

3. §

Az R. rendelkezéseit az R. hatálybalépését követően biztosított támogatással megvalósított szennyvízelvezető rendszerekre kell alkalmazni.

4. §

Az R. 1–3. számú melléklete helyébe e rendelet 1–3. számú melléklete lép.

5. §

E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 30/2006. (II. 8.) Korm. rendelethez

1. táblázat

SZENNYVÍZELVEZETÉSI AGGLOMERÁCIÓK
a 91/272/EGK számú Települési Szennyvíz Irányelv 2–7. cikkének hatálya alatt

Az Irányelv (4) cikke szerinti agglomerációk száma és lakosegyenértékben kifejezett terhelése

2004. május 1-jei állapot

Kibocsátási területek	Normál területek		Érzékeny területek		Összesítve minden területre	
	A. Édesvizek és torkolatok		A. Édesvizek és torkolatok			
Agglomerációs osztály	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE
2 000 LE 10 000	431	1 943 893	18	68 060	449	2 011 953
10 000 < LE 15 000	57	705 700	3	38 299	60	743 999
15 000 < LE 150 000	132	5 420 941	4	141 954	136	5 562 895
150 000 LE felett	14	6 057 998	1	163 898	15	6 221 896
ÖSSZESEN	634	14 128 532	26	412 211	660	14 540 743

2000 LE feletti agglomerációk települési szennyvízterhelése*	14 540 743 LE	95,1%
2000 LE alatti települések szennyvízterhelése	749 408 LE	4,9%
<i>Magyarország települési szennyvízterhelése összesen</i>	<i>15 290 151 LE</i>	<i>100,0%</i>
Települési szennyvízhálózatra nem csatlakozó 4000 LE feletti élelmiszeripari szennyvízterhelés	637 460 LE	
Magyarország biológiailag lebontható összes szennyvízterhelése	15 927 611 LE	

* *Települési szennyvízterhelés:* A település háztartási, intézményi, ipari és egyéb szennyvizeinek biológiailag lebontható szennyezőanyag mennyisége együttesen.

2. táblázat

GYŰJTŐRENDSZEREK
a 91/271/EGK számú Települési Szennyvíz Irányelv (3) cikkének hatálya alatt

A megfelelő gyűjtőrendszerek száma és kapacitása

2004. május 1-jei állapot

Kibocsátási területek	Normál területek		Érzékeny területek		Összesítve minden területre	
	A. Édesvizek és torkolatok		A. Édesvizek és torkolatok			
Agglomerációs osztály	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE
2 000 LE 10 000	260	628 844	12	23 158	272	652 002
10 000 < LE 15 000	51	316 614	3	25 705	54	342 319
15 000 < LE 150 000	130	3 664 656	4	100 530	134	3 765 186
150 000 LE felett	14	5 179 669	1	125 000	15	5 304 669
ÖSSZESEN	455	9 789 783	20	274 393	475	10 064 176

2.1. táblázat

GYŰJTŐRENDSZEREK

A Települési Szennyvíz Irányelv 3. cikkének megvalósítási programja normál területen

A. ÉDESZVIZEK ÉS TORKOLATOK

A megfelelő gyűjtőrendszerek kiépítésének ütemezése normál területen

Agglomerációs osztály	2 000	LE	10 000	10 000 < LE	15 000	15 000 < LE	150 000	150 000 LE felett	Összesítve minden osztályra			
Év	darab-szám	összes LE		darab-szám	összes LE		darab-szám	összes LE		darab-szám	összes LE	
2004. május 1.	260	628 844		51	316 614		130	3 664 656		14	5 179 669	
2005. december 31.	284	720 314		53	337 687		131	3 912 977		14	5 444 020	
2010. december 31.	284	721 370		53	337 687		132	5 058 813		14	5 933 588	
2015. december 31.	431	1 638 985		57	621 023		132	5 058 813		14	5 933 588	

2.2. táblázat

GYŰJTŐRENDSZEREK

A Települési Szennyvíz Irányelv 3. cikkének megvalósítási programja érzékeny területeken

A. ÉDESZVIZEK ÉS TORKOLATOK

A megfelelő gyűjtőrendszerek kiépítésének ütemezése érzékeny területen

Agglomerációs osztály	2 000 LE 10 000		10 000 < LE 15 000		15 000 < LE 150 000		150 000 LE felett		Összesítve minden osztályra	
Év	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE
2004. május 1.	12	23 158	3	25 705	4	100 530	1	125 000	20	274 393
2005. december 31.	15	32 927	3	26 555	4	138 081	1	159 485	23	357 048
2010. december 31.	15	33 612	3	36 758	4	138 081	1	159 485	23	367 936
2015. december 31.	18	64 296	3	36 758	4	138 081	1	159 485	26	398 620

3. táblázat

SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPEK

a 91/271/EGK számú Települési Szennyvíz Irányelv 4.-6. cikkének hatálya alatt

A megfelelő szennyvíztisztító telepek száma és kapacitása

2004. május 1-jei állapot

Kibocsátási területek	Normál területek		Érzékeny területek		Összesítve minden területre	
	A. Édesvizek és torkolatok		A. Édesvizek és torkolatok			
Agglomerációs osztály	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE	darabszám	összes LE
2 000 LE 10 000	221	507 770	11	19 332	232	527 102
10 000 < LE 15 000	30	183 264	2	14 672	32	197 936
15 000 < LE 150 000	79	2 232 863	4	100 530	83	2 333 393
150 000 LE felett	7	1 373 466	1	125 000	8	1 498 466
ÖSSZESEN	337	4 297 363	18	259 534	355	4 556 897

3.1. SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPEK

A Települési Szennyvíz Irányelv 4. cikkének megvalósítási programja normál területen

A. ÉDESVIZEK ÉS TORKOLATOK

A megfelelő szennyvíztisztító telepek kiépítésének ütemezése

Agglomerációs osztály	2 000	LE	10 000	10 000 < LE	15 000	15 000 < LE	150 000	150 000 LE felett	Összesítve minden osztályra	
Év	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE
2004. május 31.	221	507 770	30	183 264	79	2 232 863	7	1 373 466	337	4 297 363
2005. december 31.	225	579 081	31	199 784	85	2 661 442	8	2 502 127	349	5 942 434
2010. december 31.	225	582 168	31	199 784	132	5 398 062	14	6 027 787	402	12 207 801
2015. december 31.	431	1 841 932	57	670 596	132	5 398 062	14	6 027 787	634	13 938 377

3.2. SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPEK

A Települési Szennyvíz Irányelv 4. cikkének megvalósítási programja normál területen

A. ÉDESVIZEK ÉS TORKOLATOK

A megfelelő szennyvíztisztító telepek kiépítésének ütemezése

Agglomerációs osztály	2 000	LE	10 000	10 000 < LE	15 000	15 000 < LE	150 000	150 000 LE felett	Összesítve minden osztályra	
Év	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE
2004. május 31.	11	19 332	2	14 672	4	100 530	1	125 000	18	259 534
2005. december 31.	11	24 760	2	18 434	4	145 052	1	180 000	18	368 246
2010. december 31.	11	27 407	3	38 596	4	145 052	1	180 000	19	391 055
2015. december 31.	18	69 604	3	38 596	4	145 052	1	180 000	26	433 252

3.3. SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPEK

A Települési Szennyvíz Irányelv 5. (2) cikkének megvalósítási programja

A. ÉDESVIZEK ÉS TORKOLATOK

A megfelelő szennyvíztisztító telepek kiépítésének ütemezése

Agglomerációs osztály	10 000 < LE		15 000	15 000 < LE		150 000	150 000 LE felett		Összesítve minden osztályra	
Év	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE	darab-szám	összes LE
2004. május 31.	2	14 672	4	100 530	1	125 000	7	240 202		
2005. december 31.	2	18 434	4	145 052	1	180 000	7	343 486		
2008. december 31.	3	38 596	4	145 052	1	180 000	8	363 648		
2015. december 31.	3	38 596	4	145 052	1	180 000	8	363 648		

4. SZENNYVÍZ-ISZAP

A Települési Szennyvíz Irányelv 14. cikkének megvalósítási programja

A települési szennyvízkezelésből keletkezett iszap elhelyezése és hasznosítása

szárazanyag tonna

Kibocsátás	Iszapkibocsátás felszíni vizekbe			Hasznosított iszap		Elhelyezett iszap		
Év	Csővezetékek	Hajók	Egyéb	Mező- gazdasági elhelyezés	Egyéb	Lerakók	Égetés	Egyéb
				mennyiség	mennyiség	mennyiség	mennyiség	mennyiség
2004. május 31.				50 608		67 085		
2005. december 31.	–	–	–	58 927	–	59 878	–	–
2010. december 31.	–	–	–	191 399	–	127 600	–	–
2015. december 31.	–	–	–	241 261	–	118 830	–	–

5. BERUHÁZÁSOK

A Települési Szennyvíz Irányelv magyarországi megvalósítási programjának fejlesztési költségei

Beruházási költségek 2004. május 1-jétől, milliárd Ft-ban / millió EUR-ban

1 EUR=250 Ft

Időszak	3. cikk: Gyűjtőrendszerek		4., 5., 6., 7. és 14. cikk: A települési szennyvíz- és iszapkezelő- valamint elhelyező telepek	
	Mrd Ft	M EUR	Mrd Ft	M EUR
2004. május 1-jétől 2005 végéig	88,2	352,8	43,4	173,6
2006. január 1-jétől 2010 végéig	183,4	733,6	148,6	594,4
2011. január 1-jétől a cél állapotig	261,1	1 044,4	58,0	232,0
2004–2015 között összesen	532,7	2 130,8	250,0	1 000,0

A megvalósítás költségigénye 2004–2015 között mindösszesen: 782,7 Mrd Ft, azaz 3130,8 M EUR

2. számú melléklet a 30/2006. (II. 8.) Korm. rendelethez

A 91/271/EGK Irányelvben előírt Program szennyvízelvezetési agglomerációi

**1. táblázat: Agglomerációk 10 000 LE feletti szennyvízterheléssel,
szennyvízbefogadásra érzékeny vizek vízgyűjtőin**

Kiépítési határidő: 2008. december 31.

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Keszthely		21 079	75 898
	Balatongyörök	1 806	
	Vindornyafo	323	
	Szentgyörgyvár	1 970	
	Rezi	135	
	Nemesvita	1 140	
	Cserszegtomaj	396	
	Balatonederics	4 890	
	Karmacs	1 309	
	Felsőpáhok	594	
	Hévíz	1 146	
	Sármellék	913	
	Nemesbük	983	
	Gyenesdiás	2 104	
	Zalavár	564	
	Alsópáhok	3 124	
	Vonyarcvashegy	809	
Kéthely		2 448	27 415
	Balatonszentgyörgy	302	
	Balatonfenyves	1 674	
	Balatonberény	1 178	
	Főnyed	2 082	
	Balatonkeresztúr	642	
	Szege	558	
	Vörs	837	
	Somogyszentpál	500	
	Tikos	1 714	
	Balatonújlak	266	
	Balatonmáriafürdő	149	
	Hollád	108	
Marcali		12 559	13 655
	Csömen	345	
	Nikla	751	
Nemesgulács		1 052	15 392
	Kisapáti	557	
	Badacsonytomaj	956	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Ábrahámhegy	1 002	
	Badacsonytördemic	162	
	Balatonrendes	382	
	Szigliget	2 429	
Révfülöp		1 236	10 940
	Balatonszepezd	956	
	Kővágóörs	431	
	Zánka	909	
Tapolca		17 838	23 249
	Gyulakeszi	389	
	Sáska	345	
	Lesencetomaj	1 175	
	Lesencefalu	308	
	Uzsa	985	
	Lesenceistvánd	718	
	Zalahaláp	1 183	
Zalaegerszeg		60 310	163 898
	Bucsuszentlászló	319	
	Pókaszepetk	749	
	Zalaboldogfa	206	
	Nagykutas	266	
	Vasboldogasszony	1 734	
	Teskánd	222	
	Kávás	338	
	Sárhida	168	
	Zalaszentlőrinc	1 570	
	Alibánfa	450	
	Nemessándorháza	502	
	Nemesszentandrás	344	
	Nemesapáti	260	
	Böde	1 029	
	Zalaszentgyörgy	800	
	Pethőhenye	624	
	Ozmánbük	1 012	
	Zalaistvánd	412	
	Vaspör	391	
	Csatár	398	
	Alsónemesapáti	676	
	Hottó	215	
	Pusztaszentlászló	850	
	Csonkahegyhát	345	
	Németfalu	285	
	Söjtör	553	
	Babosdöbréte	90	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Zalaszentiván	1 079	
	Hagyárosbörönd	434	
	Bagod	540	
	Vöckönd	108	
	Egervár	371	
	Nagypáli	553	
	Dobronhegy	491	
	Lakhegy	630	
	Bak	1 330	
	Gósfá	323	
	Salomvár	1 074	
	Kemendollár	314	
	Keménfa	1 090	
	Kiskutas	306	
	Kispáli	501	
	Bocföldre	347	
Zalaszentgrót		7 766	13 704
	Pakod	741	
	Batyk	427	
	Zalabér	454	
	Zalavég	986	
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			344 151

2. táblázat: Agglomerációk 15 000 LE-nél nagyobb szennyvízterheléssel, normál területen

Kiépítési határidő: 2010. december 31.

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Abádszalók		4 896	19 327
	Kunhegyes	8 817	
Abony		15 670	34 021
	Kőröstetétlen	868	
	Törtel	4 505	
Albertirsa		11 830	17 906
Aszód		5 921	21 718
	Domony	2 024	
	Bag	3 900	
	Iklad	2 119	
	Vácegres	873	
	Váckisújfalu	469	
	Hévízgyörk	3 028	
	Kisnémedi	691	
	Püspökszilágy	741	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Galgamácsa	1 952	
Bácsbokod		3 131	26 031
Baja		37 843	60 780
Balassagyarmat		17 758	30 951
	Nógrádmarcfal	578	
	Csitár	465	
	Iliny	193	
	Órhalom	1 160	
	Hugyag	948	
	Patvarc	726	
Balatonfüred		13 281	36 826
	Dörgicse	316	
	Balatonudvari	380	
	Aszófő	381	
	Örvényes	164	
	Balatonszőlős	554	
	Pécsely	591	
	Tihany	1 401	
	Vászoly	231	
	Balatonakali	724	
Balatonfűzfő		4 294	38 556
	Felsőörs	1 274	
	Csopak	1 870	
	Alsóörs	1 457	
	Lovas	379	
	Palóznak	442	
	Balatonalmádi	8 666	
Balatonlelle		5 114	69 323
	Szőlősgyőrök	1 231	
	Fonyód	5 428	
	Lengyeltóti	3 352	
	Ordacsehi	837	
	Somogyvár	1 841	
	Buzsák	1 448	
	Balatonöszöd	529	
	Balatonszemes	1 826	
	Balatonboglár	6 215	
	Öreglak	1 717	
Balmazújváros		18 639	18 639
Barcs		12 122	22 843
	Komlósd	208	
	Kálmánca	707	
	Bélavár	458	
	Kastélyosdombó	348	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Bolhó	829	
	Csokonyavisonta	1 661	
	Darány	1 049	
	Rinyaújlak	312	
	Drávatamási	375	
	Istvándi	675	
	Babócsa	1 821	
	Heresznye	304	
	Péterhida	192	
	Somogyaracs	227	
	Szulok	718	
	Vízvár	673	
	Drávagárdony	164	
Bátaszék		7 071	19 394
	Mórággy	825	
	Báta	1 961	
	Bátaapáti	459	
	Alsónána	778	
	Mőcsény	382	
Bátonyterenye		14 513	16 671
	Mátraverebély	2 158	
Békés		21 960	25 837
Békéscsaba		64 795	162 895
Berettyóújfalu		15 996	28 562
Bezenye		1 578	15 286
	Feketeerdő	430	
	Dunasziget	1 468	
	Dunakiliti	1 812	
	Rajka	2 693	
Biatorbágy		8 917	16 946
Bicske		11 482	17 341
	Csabdi	1 185	
	Mány	2 328	
Bonyhád		14 493	22 053
	Kakasd	1 830	
	Kismányok	381	
	Cikó	1 021	
	Nagymányok	2 529	
Budakeszi		13 141	58 515
Budaörs		24 846	24 846
Budapest (Csepel-Kp szvtp.)		672 342	1 458 162
	Remeteszőlős	451	
	Nagykovács	5 135	
Budapest (Dél-Buda)		128 791	128 791

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Budapest (Dél-Pest)		240 327	410 810
	Gyál	21 935	
	Üllő	10 142	
	Vecsés	18 634	
Budapest (Észak-Pest)		665 467	1 063 743
	Üröm	4 952	
	Nagytarcsa	2 949	
	Budakalász	9 745	
	Kistarcsa	9 634	
	Kerepes	9 093	
Cegléd		38 204	57 369
Celldömölk		11 842	17 059
Csongrád		18 748	21 269
	Felgyő	1 435	
Csorna		10 828	42 344
	Farád	1 962	
Csurgó		5 760	17 824
	Gyékényes	1 107	
	Zákány	1 313	
	Berzence	2 732	
	Somogyudvarhely	1 236	
	Csurgónagymárton	208	
	Zákányfalu	617	
Dabas		15 936	16 126
Debrecen		207 226	544 331
	Sáránd	2 423	
	Ebes	4 595	
	Mikepércs	3 690	
	Hajdúsámson	11 313	
Demecser		4 604	16 807
	Pátróha	3 079	
	Székely	1 116	
	Berkesz	872	
	Kék	2 134	
	Nyírtass	2 243	
	Gégyény	2 132	
Dombóvár		20 667	40 343
	Szabadi	328	
	Attala	859	
	Kapospula	974	
	Döbrököz	2 190	
	Csoma	496	
Dorog		12 947	16 171
	Tokodaltáró	3 195	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Dunaharaszti		17 099	29 922
Dunakeszi		30 580	74 825
	Mogyoród	5 220	
	Fót	16 972	
	Göd	15 961	
	Csomád	885	
Dunaújváros		53 023	73 457
	Mezőfalva	5 084	
	Baracs	3 430	
	Nagyvenyim	4 104	
	Kisapostag	1 331	
Dunavarsány		6 156	21 875
	Majosháza	1 229	
	Taksony	5 976	
	Délegyháza	2 612	
	Szigetszentmárton	1 966	
	Áporka	1 112	
Écs		1 798	27 001
	Tarjánpuszta	407	
	Pázmándfalu	967	
	Ravazd	1 229	
	Pér	2 406	
	Pannonhalma	3 600	
	Nyúl	3 863	
	Nyalka	455	
	Győrság	1 489	
	Győrújbarát	4 951	
	Táp	724	
	Győrasszonyfa	511	
Érd		59 447	79 164
	Diósd	6 553	
	Tárnok	8 019	
	Sóskút	2 951	
Esztergom		29 734	30 875
Fertőendréd		642	17 891
	Fertőboz	270	
	Petőháza	1 027	
	Agyagosszergény	919	
	Hegykő	1 275	
	Fertőszéplak	1 177	
	Fertőszentmiklós	3 787	
	Fertőhomok	548	
	Fertőd	3 383	
	Hidegség	321	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Sarród	1 016	
Füzesabony		8 376	19 304
	Besenyőtelek	3 019	
	Mezőszemere	1 309	
	Szihalom	2 159	
	Mezőtárcány	1 753	
	Dormánd	1 048	
	Egerfarmos	732	
Gárdony		8 613	40 737
	Velence	4 761	
	Kápolnásnyék	3 371	
	Sukoró	1 010	
	Pázmánd	2 002	
	Nadap	463	
Gödöllő		30 847	73 713
Gyomaendrőd		15 399	15 732
Gyömrő		14 342	27 806
	Ecser	3 316	
	Maglód	10 148	
Gyöngyös		32 937	73 317
	Gyöngyösoroszi	1 566	
	Gyöngyössolymos	3 252	
	Nagyréde	3 359	
	Gyöngyöshalász	2 674	
Győr		126 458	283 046
	Gönyű	3 130	
	Tényő	1 475	
	Vének	174	
	Vámosszabadi	1 298	
	Börcs	1 067	
	Abda	3 102	
	Töltéstava	1 941	
	Győrszemere	3 016	
	Győrújfalu	1 174	
	Ikrény	1 705	
	Kisbajcs	792	
	Koroncó	1 931	
	Nagybajcs	902	
	Rábapatona	2 565	
	Nagyszentjános	1 905	
Gyula		32 647	70 243
Hajdúböszörmény		32 425	41 035
	Bocskai kert	2 713	
Hajdúhadház		13 419	19 804

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Téglás	6 385	
Hajdúnánás		18 581	31 130
	Hajdúdorog	9 451	
Hajdúszoboszló		23 857	30 638
Hatvan		23 747	41 197
	Apc	2 762	
	Zagyvaszántó	2 094	
	Szücsi	1 702	
	Lőrinci	6 085	
	Ecséd	3 494	
Hódmezővásárhely		48 303	97 858
Izsák		6 265	15 548
	Orgovány	3 537	
	Ágasegyháza	1 960	
Jászapáti		9 663	18 385
	Jászkisér	6 029	
	Jászszentandrás	2 693	
Jászberény		28 110	38 482
Kalocsa		18 340	37 592
	Öregcsertő	988	
	Foktő	1 703	
	Homokmégy	1 582	
	Uszód	1 120	
	Géderlak	1 082	
	Szadmár	1 422	
	Dunaszentbenedek	973	
	Bátya	2 244	
Kaposvár		68 074	145 500
	Magyaregres	620	
	Simonfa	401	
	Zímány	648	
	Orci	552	
	Somogyjád	1 649	
	Zselicszentpál	416	
	Patalom	390	
	Somogyaszaló	797	
	Zselickislak	338	
	Várda	545	
	Mernye	1 596	
	Magyaratád	990	
	Taszár	2 089	
Kapuvár		10 872	28 128
	Himód	743	
	Hövej	329	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Vitnyéd	1 290	
	Babót	1 190	
	Szárköld	880	
	Veszkény	927	
	Osli	928	
Karcag		22 631	26 249
Kazincbarcika		32 907	58 048
	Szuhogy	1 234	
	Dövény	309	
	Alsótelekes	159	
	Felsőkelecsény	416	
	Martonyi	550	
	Zubogy	615	
	Teresztenye	29	
	Szölösárdó	151	
	Szendrő	4 404	
	Szalonna	1 070	
	Ormosbánya	1 907	
	Meszes	230	
	Felsőtelekes	866	
	Múcsony	3 467	
	Rudabánya	3 081	
	Felsőnyárád	1 063	
	Égerszög	83	
	Izsófalva	1 980	
	Jákfalva	481	
	Kánó	193	
	Kurtyán	1 798	
	Berente	1 055	
Kecskemét		108 949	272 327
	Ballószög	2 876	
	Helvécia	4 135	
	Kerekegyháza	6 146	
Kiskunfélegyháza		32 220	39 076
Kiskunhalas		30 411	56 607
Kisvárd		18 648	37 305
Komárom		19 720	22 887
Komló		27 799	31 751
	Mecsekpölöske	477	
	Liget	442	
	Mánfa	898	
	Bodolyabér	315	
	Magyarszék	1 123	
	Magyarhertelend	697	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Körmend		12 391	18 510
Köröm		1 273	23 756
	Sajólad	3 053	
	Gesztely	2 944	
	Hernádkak	1 600	
	Hernádnémeti	3 835	
	Onga	4 911	
	Ónod	2 475	
	Sajóhidvég	1 124	
	Berzék	1 001	
	Sajópetri	1 540	
Kunsziget		1 218	16 585
	Mosonszentmiklós	2 538	
	Dunaszeg	1 771	
	Mecsér	624	
	Öttevény	2 789	
	Dunaszentpál	668	
	Lébény	3 113	
	Győrladamér	1 287	
	Győrzámoly	1 769	
Lenti		8 429	19 034
	Kerkabarabás	307	
	Iklódbördöce	358	
	Zalabaksa	700	
	Csesztreg	908	
Madocsa		2 037	24 043
	Dunaföldvár	9 280	
	Bölcske	2 966	
	Paks-Dunakömlőd	1 240	
Makó		25 892	47 441
	Kiszombor	4 310	
	Magyarcsanak	1 593	
	Maroslele	2 247	
	Apátfalva	3 391	
	Földeák	3 423	
Mátészalka		18 602	41 070
	Ópályi	3 161	
Mezőberény		11 261	40 410
Mezőkovácsháza		7 051	23 597
	Végegyháza	1 682	
Mezőkövesd		17 811	18 243
Mezőtúr		19 299	19 299
Miskolc		178 950	318 026
	Szirmabesenyő	4 724	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Alsózsolca	6 197	
	Nyékládháza	5 108	
	Arnót	2 595	
	Bükkszentkereszt	1 274	
	Felsőzsolca	7 255	
	Mályi	4 352	
	Kistokaj	1 880	
Mohács		19 904	27 653
	Lánycsók	2 747	
Mór		14 819	20 536
Mosonmagyaróvár		30 545	68 069
	Halászi	2 924	
	Máriakálnok	1 516	
	Levél	1 747	
Nagyatád		12 159	54 499
	Kutas	1 557	
	Kisbajom	460	
	Lábod	2 207	
	Tarany	1 303	
	Segesd	2 743	
	Görgeteg	1 217	
	Beleg	701	
	Bakháza	252	
	Háromfa	829	
	Rinyaszentkirály	440	
	Szabás	613	
	Ötvöskónyi	942	
	Nagykorpád	628	
Nagykanizsa		52 220	85 016
	Liszó	431	
	Magyarszentmiklós	288	
	Hosszúvölgy	203	
	Rigyác	454	
	Zalaszentbalázs	897	
	Semjénháza	682	
	Inke	1 316	
	Homokkomárom	236	
	Fűzvölgy	136	
	Bocska	382	
	Magyarszerdahely	566	
	Iharos	548	
	Fityeház	720	
	Iharosberény	1 410	
	Surd	678	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Szepetnek	1 733	
	Nagyrecse	1 028	
	Pogányszentpéter	517	
	Eszteregnye	755	
Nagykátá		13 106	16 866
Nagykőrös		25 262	366 259
Nyíregyháza		118 327	160 259
	Nyírpazony	3 239	
	Kótaj	4 539	
	Kálmánháza	2 025	
Ócsa		8 901	16 262
	Felsőpakony	3 048	
	Inárcs	4 313	
Orosháza		31 978	65 541
Oroszlány		20 470	68 000
	Kecskéd	1 898	
Ózd		40 936	43 008
	Farkaslyuk	2 072	
Paks		19 472	26 884
Pápa		32 805	108 109
	Dáka	624	
	Nyárad	977	
	Békás	220	
	Mezőlak	1 063	
	Mihályháza	848	
	Pápadereske	283	
Pécel		13 232	26 283
Pécs		156 568	343 470
	Gyód	632	
	Kővágószőlős	1 357	
	Kővágótöttös	342	
	Pellérd	2 008	
	Keszü	1 088	
	Cserkút	460	
	Bakonya	363	
	Boda	429	
	Kozármisleny	4 520	
Pilisvörösvár		13 447	21 861
Püspökladány		16 430	16 430
Ráckeve		9 197	44 283
	Szigetbecse	1 356	
	Makád	1 296	
	Lórév	312	
	Dömsöd	5 999	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Sajószentpéter	Apaj	1 288	23 885
	Radostyán	698	
	Parasznya	1 353	
	Alacska	911	
	Sajókápolna	457	
	Kondó	673	
	Sajólászlófalva	496	
	Varbó	1 198	
		43 357	
Salgótarján			55 306
	Kazár	2 135	
	Mátraszele	1 054	
	Vizslás	1 423	
Sarkad		11 249	18 465
Sárospatak		14 214	23 998
	Bodrogolaszi	1 022	
	Makkoshotyka	991	
	Sárazsadány	272	
	Komlóska	360	
	Vámosújfalva	898	
	Herceghút	732	
	Háromhuta	178	
	Erdőhorváti	680	
	Tolcsva	2 106	
	Olaszliszka	1 824	
		15 727	
Sárvár			38 359
Siófok	Rábapaty	1 689	141 922
	Zamárdi	2 444	
	Balatonszabadi	2 916	
	Balatonendréd	1 416	
	Balatonföldvár	2 246	
	Balatonszárszó	2 158	
	Köröshegy	1 518	
	Siójut	575	
	Szántód	655	
Solt		7 219	23 021
	Dunaegyháza	1 505	
	Dunatetőtlen	651	
Solymár		9 159	16 556
Sopron	Pilisszentiván	4 191	145 865
		53 997	
	Kópháza	1 964	
	Harka	1 479	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Szarvas		18 001	40 784
Százhalombatta		17 721	17 721
Szécsény		6 552	22 266
	Nógrádmegyer	1 790	
	Szécsényfelfalu	510	
	Szalmatercs	513	
	Rimóc	1 929	
	Piliny	672	
	Varsány	1 772	
	Nógrádsipek	758	
	Nógrádszakál	669	
	Magyargéc	882	
	Ludányhalászi	1 627	
	Karancsság	1 218	
	Hollókő	378	
	Endrefalva	1 266	
	Nagylóc	1 730	
Szeged		163 525	230 000
	Deszk	3 382	
	Tiszasziget	1 793	
	Újszentiván	1 624	
	Kübekháza	1 662	
Székesfehérvár		103 020	182 170
	Pákozd	2 753	
	Seregélyes	4 594	
	Nádasdladány	1 847	
	Sárszentmihály	2 910	
	Sárkeszi	565	
	Úrhida	1 752	
	Jenő	1 287	
	Pátka	1 670	
Szekszárd		35 474	99 381
Szentendre		23 941	68 232
	Szigetmonostor	1 885	
	Csobánka	2 932	
	Pomáz	15 419	
	Pócsmegyer	1 320	
	Leányfalu	2 697	
	Kisoroszi	808	
	Tahitótfalu	4 867	
	Dunabogdány	2 974	
Szentes		31 148	123 001
Szerencs		10 386	21 070
	Bekecs	2 643	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Rátka	1 077	
	Legyesbénye	1 714	
	Mezőzombor	2 617	
	Mád	2 633	
Szigetszentmiklós		26 626	26 626
Szolnok		77 334	145 187
	Tiszapüspöki	2 173	
	Zagyvarékas	3 892	
	Rákócziújfalú	2 098	
	Vezseny	720	
	Szászberek	972	
	Besenyszög	3 572	
	Szajol	4 090	
	Tiszajenő	1 640	
	Tiszavárkony	1 707	
	Tószeg	4 757	
	Újszász	6 825	
	Rákócziújfalu	5 606	
Szombathely		80 767	262 500
	Kőszegszerdahely	520	
	Tanakajd	731	
	Nemesbőd	656	
	Torony	1 609	
	Vép	3 617	
	Velem	345	
	Kisunyom	388	
	Perenye	669	
	Kőszegdoroszló	250	
	Söpte	796	
	Dozmat	190	
	Bozsok	397	
	Cák	278	
	Kőszegpaty	224	
	Balogunyom	1 261	
	Bucsu	616	
	Vassurány	890	
	Kőszeg	11 513	
	Vasszécseny	1 416	
	Gencsapáti	2 489	
	Sé	1 283	
	Sorokpolány	843	
	Gyöngyösfalu	1 106	
	Nemescső	318	
	Salköveskút	432	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Lukácsháza	1 083	
	Vasasszonyfa	389	
	Nárai	1 093	
	Pusztacsó	165	
	Táplánszentkereszt	2 449	
Tamási		9 697	20 261
	Regöly	1 329	
	Nagykónyi	1 253	
Tápiószentmárton		5 584	19 017
	Bénye	1 223	
	Pánd	1 952	
	Tápióbicske	3 501	
	Tápióság	2 720	
	Káva	666	
Tatabánya		72 590	85 154
	Szárliget	2 158	
	Vértesszőlős	2 730	
	Vértessomló	1 352	
	Várgesztes	541	
	Környe	4 611	
Tiszafüred		12 700	17 087
	Tisszaszőlős	1 773	
Tiszaújváros		18 213	36 760
	Oszlár	449	
	Sajószöged	2 299	
	Nagycsécs	927	
	Nemesbikk	1 036	
	Hejőkürt	318	
	Tiszapalkonya	1 562	
Tolna		12 235	35 555
	Bogyiszló	2 432	
	Dunaszentgyörgy	2 726	
	Fadd	4 482	
	Gerjen	1 367	
	Fácánkert	803	
Tököl		9 269	35 738
	Szigetújfalu	2 181	
	Szigethalom	14 233	
	Szigetcsép	2 400	
	Halásztelek	7 655	
Törökbálint		12 076	19 654
Törökszentmiklós		23 390	25 516
Vác		34 320	121 957
	Vácduka	1 030	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Kosd	2 282	
	Szokolya	1 737	
	Kismaros	1 894	
	Pilismarót	1 960	
	Szödliget	4 202	
	Dömös	1 133	
	Órbottyán	5 674	
	Verőce	3 074	
	Váchartyán	1 798	
	Visegrád	1 659	
	Nagymaros	4 572	
	Vácrátót	1 669	
	Szendehely	1 438	
	Csörög	1 764	
Vásárosnamény		7 692	20 247
	Kisvarsány	1 015	
	Nagyvarsány	1 572	
	Ilk	1 348	
	Gyüre	1 293	
	Olcsva	794	
	Gemzse	885	
Veresegyház		11 990	26 549
	Szada	3 489	
	Erdőkertes	6 412	
Veszprém		58 759	115 380
	Hajmáskér	2 931	
	Szentkirályszabadja	2 114	
	Veszprémfajsz	266	
	Nemesvámos	2 670	
Villány		2 722	17 535
	Ivánbattyán	149	
	Villánykövesd	328	
	Palkonya	334	
	Kisjakabfalva	179	
	Márok	532	
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			11 216 898

3. táblázat: Agglomerációk 10 000–15 000 LE közötti szennyvízterheléssel, normál területen

Kiépítési határidő: 2015. december 31.

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Aba		4 558	11 630
	Soponya	1 971	
	Sárkeresztúr	2 503	
	Kálóz	2 566	
Abaújszántó		3 377	10 411
	Abaújkér	668	
	Tállya	2 195	
	Monok	1 818	
	Golop	659	
Balatonfőkajár		1 465	12 140
	Balatonvilágos	1 325	
	Mezőszentgyörgy	1 447	
	Füle	894	
	Lepsény	3 277	
	Balatonkenese	3 610	
Boldva		2 552	12 638
	Sajósenye	443	
	Sajóvamos	2 251	
	Ziliz	415	
	Hangács	690	
	Sajópálfa	834	
	Sajóecseg	1 077	
	Sajókeresztúr	1 608	
	Nyomár	325	
	Borsodszirák	1 236	
	Damak	251	
Bóly		3 829	12 650
	Máriakéménd	568	
	Szajk	790	
	Monyoród	193	
	Pócsa	196	
	Babarc	828	
	Szederkény	1 859	
	Borjád	462	
Csömör		7 564	11 055
Edelény		11 259	13 954
Emőd		5 614	10 929
	Harsány	2 154	
	Bükkaranyos	1 479	
	Kisgyőr	1 682	
Ercsi		8 728	10 685

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Erk		893	13 200
	Visznek	1 250	
	Nagyfüged	1 810	
	Tarnasadány	1 388	
	Tarnaméra	1 778	
	Zaránk	467	
	Tarnaörs	1 858	
	Boconád	1 433	
	Jászdózsa	2 323	
Fehérgyarmat		8 743	14 393
	Kérsemjén	361	
	Panyola	657	
	Nábrád	999	
Heves		11 692	11 692
Ibrány		6 983	13 091
	Nagyhalász	6 108	
Isaszeg		10 472	12 411
Jánossomorja		6 055	12 270
	Várbalog	474	
	Mosonszolnok	1 639	
	Újrónafő	844	
Jászárokszállás		8 328	11 875
Kaba		6 568	13 855
	Báránd	2 833	
	Tetétlen	1 462	
Kál		3 756	10 193
	Feldebrő	1 188	
	Aldebrő	779	
	Kápolna	1 576	
	Tófalú	660	
	Kompolt	2 234	
Kisköre		3 186	13 734
	Tiszanána	2 648	
	Sarud	1 354	
	Poroszló	3 160	
	Újlőrincfalva	286	
Kiskunlacháza		8 856	10 065
Kistelek		7 695	11 348
Kisújszállás		12 747	12 747
Kunszentmárton		9 677	11 462
Lajosmizse		11 615	13 897
Nádudvar		9 388	10 233
Nagycenk		1 806	10 143
	Sopronkövesd	1 208	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Ágfalva	1 937	
	Nagylózs	904	
	Peresztég	1 376	
	Pinnye	365	
Nagykálló		10 418	12 221
	Biri	1 461	
Nyírbátor		13 695	13 992
Pásztó		10 035	12 029
Pilis		11 148	13 345
Polgár		8 653	10 743
	Tiszaagyulaháza	874	
	Újtikos	977	
Ráckeresztúr		3 261	11 426
	Tordas	1 741	
	Gyúró	1 206	
	Martonvásár	5 218	
Sárbogárd		13 543	13 543
Siklós		10 527	10 527
Soltvadkert		7 818	13 185
Sümeg		6 902	13 813
	Ukk	375	
	Zalagyömörő	503	
	Dabronc	528	
	Zalaerdőd	346	
	Bazsi	469	
	Sümegprága	688	
	Gógánfa	828	
	Hetyefő	98	
Szatymaz		4 487	12 658
	Sándorfalva	8 171	
Szeghalom		10 271	10 318
Szentgotthárd		8 981	13 511
	Rábagyarmat	863	
	Magyarlak	774	
	Szakonyfalu	392	
	Rátót	262	
	Alsószölnök	421	
	Vasszentmihály	377	
	Gasztony	481	
	Csörötnék	960	
Szentistván		2 744	10 787
	Mezőnyárad	1 797	
	Mezőkeresztes	4 350	
	Gelej	694	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Mezőnagymihály	1 202	
Szob		2 823	13 544
	Kóspallag	744	
	Ipolytölgyes	312	
	Ipolydamásd	390	
	Márianosztra	917	
	Letkés	1 146	
Tát		5 761	13 260
	Tokod	4 392	
Tét		4 115	11 029
	Szerecseny	929	
	Gyömöre	1 365	
	Kajárpec	1 409	
	Felpéc	858	
	Sokorópátka	1 097	
Tiszaöldvár		12 035	12 035
Tiszaújváros		11 895	13 257
Tiszavasvári		13 745	13 745
Tokaj		4 358	14 502
	Szegi	346	
	Erdőbénye	1 455	
	Csobaj	818	
	Taktabáj	634	
	Szegilong	254	
	Tarcal	3 310	
	Tiszaadány	739	
	Tiszatardos	264	
	Bodrogkeresztúr	1 354	
	Bodrogkisfalud	970	
Tura		8 096	14 819
	Galgahévíz	2 588	
Túrkeve		10 177	14 472
Újfehértó		13 832	13 832
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			619 294

**4. táblázat: Agglomerációk 2000–10 000 LE közötti szennyvízterheléssel,
szennyvízbefogadásra érzékeny vizek vízgyűjtőin**

Kiépítési határidő: 2015. december 31.

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Bérbaltavár		589	2 293
	Mikosszéplak	361	
	Csehimindszent	437	
	Csipkerek	423	
	Nagytilaj	176	
	Csehi	307	
Csákvár		5 271	6 519
Fertőrákos		2 208	4 150
Hegyeshalom		190	5 687
	Monostorapáti	1 179	
	Kapolcs	428	
	Vigántpetend	237	
	Taliándörög	706	
Karád		1 774	5 000
	Teleki	236	
	Nagyecsegy	401	
	Kölcse	550	
	Szólád	637	
Kehidakustány		1 076	2 273
	Zalaszentlászló	815	
	Vindornyaszőlős	382	
Lovasberény		2 771	2 771
Nagybajom		3 475	3 975
Nagyvázsony		1 853	4 229
	Hidegkút	424	
	Barnag	131	
	Tótvázsony	1 221	
	Vöröstó	97	
	Mencshely	275	
	Pula	228	
Őriszentpéter		1 274	3 185
	Viszák	303	
	Nagyrákos	314	
	Pankasz	499	
	Kisrákos	251	
Somogytúr		436	3 529
	Visz	226	
	Látrány	1 405	
	Somogybabod	553	
	Gamás	909	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Türje		1 860	2 064
Várvölgy		1 129	2 238
	Zalaszentő	1 009	
	Vindornyalak	100	
Zalakaros		1 786	6 414
	Galambok	1 252	
	Zalasabár	644	
	Nagyraa	557	
	Garabonc	793	
	Zalamerenye	215	
Zalakovár		3 169	4 651
	Somogysimonyi	84	
	Nemesvid	868	
	Balatonmagyaró	530	
Zalalövő		3 097	3 809
	Szőce	404	
	Felsőjánosfa	220	
	Csöde	88	
Zámoly		2 285	3 100
	Gánt	815	
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			65 887

5. táblázat: Agglomerációk 2000–10 000 LE közötti szennyvízterheléssel, normál területen

Kiépítési határidő: 2015. december 31.

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Ács		7 286	7 286
Adács		2 945	9 075
	Csány	2 337	
	Vámosgyörk	2 037	
	Atkár	1 756	
Ádánd		2 320	2 320
Adony		3 802	4 790
Ajak		4 113	4 113
Alap		2 137	2 137
Alattyán		2 085	2 085
Algyő		5 413	6 910
Almásfüzitő		2 317	2 317
Anarcs		2 072	2 072
Apácatorna		205	2 635
	Somlóvásárhely	1 181	
	Karakószörcsök	317	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Somlójenő	328	
	Tüskevár	604	
Apagy		2 385	2 385
Apostag		2 159	7 547
	Dunavecse	4 168	
Aranyosapáti		2 185	2 505
Arló		4 362	4 362
Ásotthalom		4 189	4 189
Bábolna		3 837	4 382
Bácsalmás		7 689	8 526
Bagamér		2 615	2 615
Bakonycsernye		3 208	3 686
	Balinka-Mecsértelep	478	0
Bakonyság		99	5 261
	Pápateszér	1 293	
	Gic	431	
	Bakonytamási	726	
	Nagydém	427	
	Bakonyszentiván	255	
	Ványola	641	
	Lovászipatona	1 389	
Baks		2 324	2 324
Baktalórántháza		3 856	4 747
Balástya		3 511	4 516
Balkány		6 545	7 085
Bánokszentgyörgy		705	2 064
	Oltárc	323	
	Várfölde	245	
	Borsfa	791	
Bátor		449	2 264
	Egerbocs	647	
	Hevesaranyos	726	
	Szúcs	442	
Battonya		6 716	6 861
Béb		241	6 377
	Adásztevel	882	
	Bakonyszúcs	375	
	Ugod	1 521	
	Homokbödöge	743	
	Nagytevel	570	
	Nagygyimót	631	
	Bakonykoppány	247	
	Csót	1 167	
Békéssámszon		2 679	2 679

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Békésszentandrás		4 048	6 548
Berekböszörmény		2 012	2 012
Berhida		6 113	9 272
	Küngös	582	
	Csajág	912	
	Papkeszi	1 665	
Bihardancsháza		216	4 798
	Sáp	1 091	
	Bihartorda	1 001	
	Nagyrábé	2 490	
Biharkeresztes		4 326	4 865
	Ártánd	539	
Biharnagybajom		3 087	7 936
	Sárrétudvari	3 163	
	Szerep	1 686	
Bogács		2 053	6 246
	Cserépfalu	1 085	
	Tard	1 464	
	Bükkzsérc	1 111	
	Cserépváralja	533	
Boldog		3 160	3 160
Bordány		3 138	3 138
Borsodbóta		961	6 204
	Bükkmogyorósd	186	
	Csernely	944	
	Csokvaomány	978	
	Nekézseny	892	
	Lénárdaróc	358	
	Uppony	396	
	Sáta	1 466	
Borsodnádásd		3 674	3 674
Bőcs		2 824	2 824
Böhönye		2 474	2 638
Bököny		3 403	3 403
Bőny		2 240	6 443
	Bana	1 778	
	Mezőörs	976	
	Rétalap	577	
Bősárkány		2 201	2 201
Bucsa		2 664	2 664
Bugac		3 015	3 015
Bugyi		5 092	6 602
Buják		2 354	2 354
Bük		3 168	8 878

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Iklanberény	37	
	Sajtoskál	422	
	Simaság	646	
	Lócs	121	
	Nemesládony	131	
	Tormásliget	352	
Cece		2 841	2 876
Cibakháza		4 545	4 545
Csabacsúd		2 110	2 110
Csabrendek		3 119	3 832
Csanádapáca		2 930	2 930
Csanádpalota		3 310	3 310
Csanytelek		3 028	3 028
Császárr		1 942	3 525
	Szákszend	1 583	
Császártöltés		2 682	2 682
Csávoly		2 097	2 097
Csegöld		693	2 508
	Jánkmajtis	1 815	
Csemő		4 354	5 222
	Mikebuda	805	
Csengele		2 003	2 003
Csenger		5 312	7 877
Csengőd		2 345	8 490
	Akasztó	3 577	
	Tabdi	1 208	
Csepreg		3 389	6 240
	Zsira	828	
	Ólmod	88	
	Kiszsídány	114	
	Horvátzsídány	835	
	Szakony	509	
	Répcévis	399	
	Gyalóka	78	
Cserkeszlő		2 256	2 832
	Szápár	552	
Csolyospálos		1 769	2 019
Csorvás		5 777	6 445
Csökmő		2 238	2 238
Dad		1 121	2 163
	Kömlőd	1 042	
Dány		4 365	4 365
Dávod		2 298	2 298
Decs		4 319	8 980

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Őcsény	2 669	
	Várdomb	1 289	
	Sárpilis	703	
Dejtár		1 495	5 579
	Drégelypalánk	1 631	
	Patak	985	
	Ipolyvece	887	
	Hont	581	
Derecske		9 429	9 429
Dévaványa		8 889	8 947
Devecser		5 369	5 369
Doboz		4 676	4 676
Dombegyház		2 432	2 432
Dombrád		4 368	4 368
Döge		2 230	4 779
	Fényeslitke	2 549	
Drávakeresztúr		167	2 938
	Bogdása	341	
	Drávaiványi	229	
	Drávasztára	467	
	Markóc	75	
	Felsőszentmárton	1 107	
	Drávafok	552	
Dudar		1 806	7 213
	Bakonynána	1 012	
	Nagyesztergár	1 248	
	Bakonyoszlop	524	
	Bakonyszentkirály	941	
	Csesznek	581	
	Olaszfalu	1 101	
Dunapataj		3 690	3 950
Dunaszekcső		2 250	3 883
	Bár	619	
Egyek		5 928	5 928
Egyházashetye		434	4 167
	Borgáta	156	
	Köcsk	313	
	Káld	1 187	
Elek		5 517	5 517
Előszállás		2 517	2 517
Encs		7 278	9 082
	Méra	1 804	
Encsencs		2 065	2 065
Enying		7 360	7 390

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Epöl		680	4 315
	Nagysáp	1 569	
	Bajna	2 066	
Erdőtelek		3 558	3 558
Érsekcsanád		2 960	7 061
	Sükösd	4 101	
Érsekvadkert		3 901	5 143
	Tereske	714	
	Szátok	528	
Fábiánháza		2 018	2 018
Fábiánsebestyén		2 334	2 334
Farmos		3 652	3 652
Fegyvernek		7 349	7 349
Felcsút		1 710	6 491
	Tabajd	1 012	
	Újbarok	377	
	Alcsútdoboz	1 514	
	Szár	1 706	
Felsőszentiván		2 027	2 027
Forráskút		2 169	2 169
Földes		4 444	5 521
Fülöpszállás		2 551	5 491
	Soltszentimre	1 440	
Füzesgyarmat		6 493	8 492
Gáborján		960	3 533
	Hencida	1 340	
	Szentpéterszeg	1 233	
Gádoros		4 252	4 252
Galgaguta		763	6 030
	Legénd	532	
	Bercel	2 054	
	Nógrádkövesd	752	
	Nógrádsáp	994	
	Szécsénke	262	
	Becske	673	
Gara		2 580	2 800
Gávavencsellő		4 121	5 258
	Balsa	920	
Gellénháza		1 707	2 636
	Nagylengyel	509	
	Ormándlak	124	
Gönc		2 361	2 361
Görbeháza		2 682	2 682
Gyöngyöspata		2 833	2 833

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Gyöngyöstarján		2 507	2 507
Gyönk		2 135	5 400
Gyulaháza		2 182	2 182
Hajdúszovát		3 231	3 231
Hajós		3 428	3 428
Harkány		3 684	6 957
Hegyeshalom		3 548	4 734
Hercegszántó		2 344	2 344
Heréd		2 038	3 960
	Nagykökényes	615	
Hét		554	3 152
	Bánréve	1 480	
	Serényfalva	1 118	
Hidasnémeti		1 191	2 038
	Tornyosnémeti	615	
	Hernádszurdok	232	
Hímesháza		1 177	4 086
	Székelyszabar	690	
	Szür	322	
	Görcsöndoboka	445	
	Geresdlak	947	
Hodász		3 493	3 493
Horpács		188	3 557
	Nagyoroszi	2 225	
	Pusztaberki	138	
	Borsosberény	1 006	
Hort		3 890	4 031
Hosszúpályi		5 764	9 992
	Hajdúbagos	2 006	
	Monostorpályi	2 222	
Hőgyész		3 047	3 047
Hunyadfalva		241	5 922
	Kőtelek	1 799	
	Tiszasüly	1 816	
	Csataszög	319	
	Nagykörű	1 747	
Iregszemcse		2 867	2 867
Ivác		707	3 630
	Csákánydoroszló	1 803	
Ivácsa		2 896	6 815
	Beloianisz	1 238	
	Besnyő	1 853	
Ják		2 466	2 466
Jakabszállás		2 656	2 846

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Jánoshalma		9 896	9 896
Jánosháza		2 819	3 717
Jánoshida		2 818	2 818
Járdánháza		2 008	2 008
Jászsalsószentgyörgy		3 889	3 889
Jászfényszaru		5 936	7 646
	Pusztamonostor	1 710	
Jászjákóhalma		3 095	3 095
Jászkarajenő		3 004	3 004
Jászladány		6 203	6 203
Jászszentlászló		2 702	5 324
	Szank	2 622	
Jobbágyi		2 281	2 281
Kadarkút		2 790	2 790
Kállósején		4 043	4 043
Kaposmérő		2 584	2 584
Kaposszekcső		1 436	3 801
	Vásárosdombó	1 218	
	Csikóstóttós	920	
Karácsond		3 203	3 203
Karancslapujtő		2 986	9 117
	Karancsalja	1 635	
	Etes	1 529	
	Karancskeszzi	1 993	
	Karancsberény	974	
Karcsa		2 085	2 085
Katymár		2 423	2 423
Kecel		9 151	9 361
Kelebia		3 039	3 039
Kemecse		5 175	5 175
Kenderes		5 342	6 872
Kenézlő		1 416	3 150
	Zalkod	320	
	Viss	795	
	Györgytarló	619	
Kenyeri		989	2 686
	Ostffyasszonyfa	865	
	Pápóc	394	
	Csönge	438	
Kerecsend		2 278	7 603
	Egerszalók	1 924	
	Egerbakta	1 572	
	Demjén	673	
	Egerszólát	1 156	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Kesztölc		2 623	6 786
	Piliscsév	2 408	
	Leányvár	1 755	
Kétegyháza		4 203	4 324
Királyszentistván		471	3 681
	Sóly	395	
	Litér	2 096	
	Vilonya	686	
Kisbér		5 883	7 779
	Ászár	1 671	
Kisláng		2 681	2 681
Kisnána		1 153	4 025
	Vécs	717	
	Domoszló	2 155	
Kisszállás		2 880	2 880
Kocs		2 742	2 742
Kocsér		2 027	2 027
Kóka		4 308	4 308
Komádi		6 386	6 386
Kondoros		5 917	5 917
Kóny		2 700	7 640
	Kisbábót	236	
	Rábacsécsény	619	
	Mérges	88	
	Enese	1 743	
	Rábaszentmihály	543	
	Bodonyhely	347	
	Bágyogszóvát	1 364	
Konyár		2 367	2 367
Kölcse		1 418	2 632
	Fülesd	503	
	Sonkád	711	
Kölesd		1 649	2 030
	Kistormás	381	
Kömlő		2 039	2 039
Kőrösladány		5 156	5 156
Kőröstarcsa		2 957	3 233
Kunágota		3 152	6 468
	Nagykamarás	1 692	
	Almáskamarás	1 070	
Kunfehértó		2 362	2 362
Kunmadaras		6 069	6 069
Kunszentmiklós		9 085	9 485
Lajoskomárom		2 492	4 926

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Dég	2 434	
Lakitelek		4 641	4 641
Létavértes		7 320	7 320
Letenye		4 595	4 898
Levelek		2 937	3 666
	Besenyőd	729	
Lovászi		1 281	4 705
	Csörnyeföld	466	
	Lenti–Máhonfa	215	
	Tornyiszentmiklós	688	
	Kerkateskánd	183	
	Dobri	217	
	Muraszemenye	684	
	Tormafölde	418	
	Kerkaszentkirály	285	
	Szécsisziget	268	
Lökösháza		2 043	4 453
	Kevermes	2 410	
Lövő		1 436	6 979
	Völcsej	396	
	Egyházasköte	934	
	Und	366	
	Újkér	1 054	
	Sopronhorpács	862	
Madaras		3 240	3 240
Mágocs		2 627	3 007
Magyarbánhegyes		2 614	2 614
Mándok		4 744	4 744
Máriapócs		2 236	5 565
	Pócspetri	1 815	
Martfű		7 393	9 136
Mátraszőlős		1 672	4 091
	Tar	2 041	
Mátraterenye		2 034	4 048
	Mátranovák	2 014	
Máza		1 367	8 526
	Györe	725	
	Magyaregregy	850	
	Kárász	388	
	Köblény	307	
	Vékény	159	
	Váralja	1 018	
	Szászvár	2 710	
	Szalatnak	428	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Izmény	574	
Medgyesegyháza		4 133	4 133
Megyaszó		2 941	2 941
Meggyeskovácsi		739	5 589
	Zsenyve	104	
	Nemeskolta	382	
	Csempeszkopács	314	
	Sorkikápolna	274	
	Sorkifalud	685	
	Rum	1 131	
	Ikervár	1 804	
	Gyanógeregye	156	
Méhkerék		2 322	2 322
Mélykút		5 797	5 901
Mende		4 156	4 156
Mérk		2 370	4 489
	Tiborszállás	1 111	
	Vállaj	1 008	
Mezőcsát		6 737	9 352
	Igrici	1 341	
	Hejőpapi	1 274	
Mezőhegyes		6 417	6 905
Mezőszilas		2 400	2 682
Mindszent		7 633	7 633
Miske		1 953	2 063
Mocsa		2 351	2 351
Mórahalom		5 723	8 884
Murakeresztúr		1 992	2 270
Nagybaracska		2 518	2 518
Nagybarca		1 001	6 070
	Dédestapolcsány	1 671	
	Mályinka	613	
	Nagyvisnyó	1 117	
	Bánhorváti	1 668	
Nagydorog		2 906	2 906
Nagyecsed		7 172	7 202
Nagyhegyes		2 737	2 737
Nagyigmánd		3 139	4 121
	Kisigmánd	557	
Nagymágocs		3 474	3 474
Nagyszénás		5 781	8 026
Napkor		3 776	3 816
Naszály		2 381	2 381
Nemesnádudvar		2 076	2 076

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Noszvaj		1 701	3 590
	Szomolya	1 749	
Nőtincs		1 154	3 553
	Keszeg	676	
	Felsőpetény	712	
	Ősagárd	350	
	Alsópetény	661	
Nyáregyháza		3 729	6 474
	Dánszentmiklós	2 745	
Nyárlőrinc		2 401	7 144
Nyergesújfalu		7 775	9 314
	Bajót	1 539	
Nyírábrány		4 135	5 999
	Fülöp	1 864	
Nyíracsád		4 167	4 167
Nyíradony		8 031	8 380
	Balkány-Abapuszta	349	
Nyírbéltek		3 058	3 058
Nyírbogát		3 325	3 325
Nyírbogdány		3 136	6 408
	Sényő	1 413	
	Nyírtura	1 816	
Nyírcsaholy		2 407	2 407
Nyírgelse		1 241	3 374
Nyírgyulaj		2 102	2 102
Nyíribrony		1 174	2 743
	Ramocsaháza	1 569	
Nyírkársz		2 404	2 404
Nyírmeggyes		2 757	7 030
Nyírtelek		7 199	7 199
Nyírvasvári		2 013	2 013
Ófehértó		2 687	2 687
Óhid		633	2 574
	Szalapa	258	
	Nagygörbő	224	
	Kisgörbő	224	
	Kisvásárhely	62	
	Mihályfa	417	
	Sümegecsehi	661	
	Döbröce	95	
Okány		2 946	2 946
Ópusztaszer		2 254	2 316
Öcsöd		3 881	3 881
Ökörítőfülpös		2 030	2 030

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Örkény		4 907	8 710
	Hernád	3 803	
Pacs		1 897	6 788
	Zalaigrice	133	
	Nagykapornak	948	
	Szentpéterúr	1 068	
	Misefa	318	
	Nemesrádó	327	
	Pölöske	903	
	Zalaszentmihály	1 088	
Páka		1 310	2 345
	Kissziget	209	
	Csömödér	683	
	Ortaháza	143	
Pálháza		1 208	4 275
	Nyíri	461	
	Füzérkajata	142	
	Bózsva	220	
	Filkeháza	119	
	Füzér	582	
	Pusztafalu	269	
	Nagyhuta	81	
	Füzérkomlós	404	
	Kishuta	364	
	Füzérradvány	425	
Páli		429	8 111
	Vásárosfalu	175	
	Mihályi	1 180	
	Rábakecöl	875	
	Kisfalud	835	
	Beled	2 958	
	Edve	149	
Pálmonostora		2 092	2 092
Páty		5 670	5 670
Pécsvárad		4 047	5 218
	Zengővárkony	413	
Perbál		2 095	4 165
Pétervására		2 437	9 334
	Szentdomonkos	563	
	Erdőkövesd	672	
	Tarnalelesz	1 919	
	Istenmezeje	1 890	
	Bükkszenterzsébet	1 237	
	Varászó	616	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Pétfürdő		5 001	5 001
Petőfibánya		3 058	4 290
Pilisborosjenő		3 230	4 959
Piliscsaba		6 225	6 648
Pilisszántó		2 247	2 247
Pilisszentkereszt		2 011	2 919
Pincehely		2 573	2 573
Pocsaj		2 758	5 568
	Esztár	1 430	
	Kismarja	1 380	
Polgárdi		6 474	6 739
Porcsalma		2 887	5 127
	Tyukod	2 240	
Prügy		2 729	3 967
	Taktakenéz	1 238	
Pusztaföldvár		2 031	2 048
Pusztaszabolcs		6 418	7 258
Pusztavám		2 518	2 524
Putnok		7 829	7 829
Püspökhatvan		1 553	4 962
	Galgagyörk	1 099	
	Csővár	681	
	Acsa	1 517	
Rácalmás		4 132	5 061
Rakamaz		5 255	9 821
	Tiszanagyfalu	2 000	
	Szabolcs	409	
	Timár	1 480	
Recsk		3 101	9 304
	Mátraballa	877	
	Parád	2 177	
	Mátraderecske	2 276	
	Bodony	873	
Répcelak		2 847	2 847
Rétközberencs		1 161	2 961
Rétság		2 996	3 494
Ricse		1 949	5 509
	Lácacséke	446	
	Nagyrozsó	814	
	Révleányvár	657	
	Semjén	477	
	Zemplénagárd	924	
	Kisrozsó	242	
Romhány		2 414	3 513

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Rózsaszentmárton		2 074	2 074
Röszke		3 424	7 747
	Domaszék	4 323	
Ruzsa		2 817	2 964
Sajókaza		3 414	3 414
Sárisáp		3 022	4 328
	Annayölgy	984	
Siklósbadony		152	6 090
	Téseny	344	
	Görcsöny	1 726	
	Diósviszló	720	
	Szőke	157	
	Szava	370	
	Regenye	181	
	Ócsárd	441	
	Tengeri	74	
	Kisdér	127	
	Baksa	829	
	Garé	354	
	Hegyszentmárton	476	
Simontornya		4 587	4 587
Sitke		706	3 807
	Kemeneskápolna	127	
	Nagysimonyi	1 010	
	Vásárosmiske	380	
	Mesteri	287	
Somogyszob		1 812	2 581
	Bolhás	494	
Sopron-Balf		984	3 645
Sóshartyán		967	2 618
	Kishartyán	625	
	Ságújfalu	1 026	
Sótony		677	2 337
	Szemenye	363	
	Bejczygyertyános	529	
	Nyögér	353	
	Egervölgy	415	
Sülysáp		7 880	7 880
Szabadszállás		6 879	6 879
Szakoly		2 975	4 991
	Nyírmihálydi	2 016	
Szamosszeg		2 152	5 353
	Nagydobos	2 257	
	Nyírparasznya	944	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Szatmárcseke		1 599	2 368
	Túristvándi	769	
Szegvár		5 027	5 027
Székkutas		2 561	2 561
Szentmártonkáta		4 957	4 957
Szilaspogony		384	2 225
	Zabar	555	
	Cered	1 286	
Szomód		2 042	2 455
	Dunaszentmiklós	413	
Szőgliget		807	3 213
	Szinpetri	269	
	Szin	816	
	Perkupa	969	
	Jósvafő	352	
Szurdokpüspöki		2 044	2 044
Tab		5 088	5 844
Taktaharkány		4 164	8 716
	Taktaszada	2 142	
Tápiógyörgye		3 775	3 775
Tápiószecső		6 376	6 376
Tápiósele		6 094	6 094
Tápiószőlős		3 118	3 118
Tardos		1 661	2 165
	Vértestolna	504	
Tarján		2 694	3 049
Tarpa		2 338	2 338
Tass		3 099	6 197
	Szalkszentmárton	3 098	
Telki		2 218	2 218
Tengelic		2 562	3 674
	Pusztahencse	1 112	
Tibolddaróc		1 563	4 003
	Bükkábrány	1 788	
	Kács	652	
Tiszaalpár		5 202	5 202
Tiszabercel		2 046	6 013
	Paszab	1 312	
	Buj	2 488	
Tiszaabő		2 212	2 212
Tiszaabura		2 918	2 918
Tiszacsege		5 132	6 805
Tiszacsermely		703	6 871
	Tiszakarád	2 702	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Cigánd	3 466	
Tiszaadada		2 536	2 536
Tiszadob		3 257	3 257
Tiszaeszlár		2 870	2 870
Tiszakeszi		2 832	2 832
Tiszalök		6 040	6 040
Tiszalúc		5 666	5 666
Tiszasas		1 187	5 906
	Szelevény	1 228	
	Csépa	1 991	
Tiszaszentimre		2 447	2 447
Tiszatenyő		1 941	5 930
	Kengyel	3 989	
Tiszavid		528	2 289
	Tiszaszalka	999	
	Tiszaadony	762	
Tóalmás		3 373	3 373
Tompa		4 860	4 860
Tornyospálca		2 745	2 745
Tótkomlós		6 774	6 913
Tótszerdahely		1 236	4 527
	Tótszentmárton	959	
	Becsehely	2 329	
Tunyogmatolcs		2 678	5 602
	Fülpösdaróc	351	
	Géberjén	579	
	Győrtelek	1 770	
Túrlicse		700	6 226
	Gacsály	910	
	Császló	392	
	Csaholc	530	
	Garbolc	141	
	Vámosoroszi	573	
	Zajta	414	
	Méhtelek	841	
	Tisztaberek	708	
	Rózsály	797	
	Nagyhódos	140	
	Kishódos	80	
Tuzsér		3 505	5 344
	Komoró	1 489	
Újhartyán		2 718	5 351
	Kakucs	2 633	
Újkígyós		5 795	8 733

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
	Szabadkígyós	2 938	
Újszilvás		2 708	2 708
Úri		2 598	2 598
Úrkút		2 230	2 230
Üllés		3 224	3 562
Vácszentlászló		2 018	6 841
	Valkó	2 357	
	Zsámbok	2 466	
Vaja		3 839	8 826
	Rohod	1 369	
	Őr	1 419	
	Kántorjánosi	2 199	
Vajszló		1 986	3 319
Vámospércs		5 632	8 057
	Nyírmártonfalva	2 129	
Városföld		2 298	2 298
Vásárosnamény-Gergelyugornya		1 749	4 167
	Jánd	887	
Vaskút		3 694	4 294
Vasmegyer		1 668	7 835
Vasvár		4 695	6 166
Verpelét		4 131	6 348
	Tarnaszentmária	291	
Verseg		1 477	7 361
	Kartal	5 884	
Vésztő		8 016	9 773
Visonta		1 068	6 316
	Abasár	3 238	
Zákányszék		2 790	2 790
Zebegény		1 248	2 747
Zirc		7 345	9 009
Zomba		2 367	3 865
	Felsőnána	731	
	Kéty	767	
Zsáka		1 783	3 031
	Furta	1 248	
Zsombó		3 395	3 395
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			1 714 623

6. táblázat: Megfelelő szennyvízelvezető és -tisztító rendszerrel ellátott agglomerációk

2004. május 1-jén

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Ajka		32 192	37 414
	Városlőd	1 450	
	Magyarpolány	1 277	
	Kislőd	1 350	
	Farkasgyepű	406	
	Csehbánya	290	
Zalaapáti		1 700	2 173
	Bókaháza	331	
Eger		56 412	98 382
	Felsőtárkány	3 407	
	Novaj	1 494	
	Ostoros	2 480	
Kiskőrös		15 248	17 713
Monor		21 733	30 107
	Gomba	2 849	
	Vasad	1 638	
	Csévharaszt	1 943	
	Péteri	1 944	
Sátoraljaújhely		17 959	27 870
	Alsóregmec	225	
	Mikóháza	561	
Tata		23 979	28 283
	Baj	2 723	
Várpalota		22 272	22 272
Hédervár		1 135	10 149
	Kimle	2 302	
	Ásványráró	2 003	
	Darnózseli	1 582	
	Kisbodak	385	
	Lipót	692	
	Dunaremete	253	
	Püski	672	
	Károlyháza	536	
Kiskunmajsza		12 037	14 073
Sajóbábony		3 176	13 855
Szabadegyháza		2 299	10 024
	Perkáta	4 210	
	Sárosd	3 515	
Szigetvár		11 319	13 306
Záhony		4 857	11 481
	Tiszabездéd	2 123	
	Győröcske	120	
Zsámbék		4 806	11 345

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Alsónémedi		4 748	5 371
Bakonyszentlászló		1 980	2 614
	Fenyőfő	156	
Baracska		2 708	6 072
	Kajászó	1 019	
	Vál	2 345	
Bélapátfalva		3 440	3 440
Beremend		2 788	2 867
Bodajk		4 128	7 547
	Balinka	535	
	Söréd	452	
	Csákberény	1 260	
	Csókakő	1 172	
Bokod		2 274	2 274
Ceglédbercel		4 475	4 475
Csetény		2 053	2 605
Csolnok		3 438	3 438
Etyek		3 870	4 015
Fajsz		1 975	5 398
	Dusnok	3 423	
Forró		2 523	5 923
	Pere	376	
	Ináncs	1 266	
	Hernádszentandrás	463	
	Hernádbüd	152	
	Fancsal	413	
Gyermely		1 328	2 575
	Szomor	1 084	
Halmaj		1 805	7 074
	Hernádkércs	365	
	Léh	492	
	Csobád	768	
	Felsődobsza	957	
	Kiskinizs	356	
	Nagykinizs	370	
	Rásonysápberencs	588	
	Szentistvánbaksa	295	
	Kázmárk	1 078	
Harta		3 918	3 918
Herceghalom		1 519	5 579
Herend		3 565	7 163
	Szentgál	2 939	
	Bánd	659	
Hosszúhetény		3 327	3 327
Kaszaper		2 134	2 134
Kincsesbánya		1 536	3 000
	Isztimér	966	

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Kocsord		3 143	3 143
Kup		465	3 013
	Nóráp	233	
	Pápakovácsi	615	
	Bakonyjákó	713	
	Pápasalamon	413	
	Ganna	316	
	Döbrönte	258	
Lábatlan		5 497	7 598
	Süttő	2 101	
Litke		911	2 975
	Egyházasgerge	824	
	Ipolytarnóc	546	
	Mihálygerge	694	
Magyarnándor		1 234	4 058
	Mohora	1 016	
	Debercsény	97	
	Cserháthaláp	412	
	Csesztve	356	
	Cserhátsurány	943	
Maklár		2 458	6 164
	Nagytálya	890	
	Andornaktálya	2 816	
Mecseknádasd		1 721	4 229
	Óbánya	164	
	Hidas	2 344	
Mónosbél		418	3 676
	Balaton	1 247	
	Bekölce	811	
	Mikófalva	823	
	Bükkszentmárton	377	
Neszmély		1 461	2 961
	Dunaalmás	1 500	
Nógrád		1 521	5 555
	Diósjenő	2 941	
	Berkenye	620	
Nyírlugos		3 045	3 045
Nyírmada		4 946	6 398
	Pusztadobos	1 452	
Orfű		790	2 382
Ósi		2 252	2 252
Óskü		2 288	2 288
Sárkeresztes		1 540	5 352
	Magyaralmás	1 535	
	Iszkaszentgyörgy	1 842	
	Moha	435	
Sásd		3 509	3 741

Az agglomeráció központi települése	Az agglomeráció települései	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Sátorhely		725	3 098
	Majs	1 148	
	Udvar	188	
	Nagynyárád	826	
Sellye		3 134	5 496
Sírok		2 139	2 868
Somberek		1 731	2 839
	Palotabozsok	1 085	
Szabadbattyán		4 612	6 295
	Kőszárhegy	1 430	
Szany		2 401	8 509
	Sobor	339	
	Szil	1 429	
	Egyed	601	
	Sopronnémeti	283	
	Rábasebes	108	
	Rábacsanak	598	
	Rábaszentandrás	522	
	Zsebeháza	156	
	Vág	587	
Szedres		2 512	3 882
	Medina	841	
Szentlőrinc		7 103	7 103
Sziksó		6 267	8 287
	Aszaló	2 020	
Sződ		3 023	3 023
Táborfalva		3 526	4 726
Tinnye		1 410	2 563
	Pilisjászfalu	1 153	
Tiszabecs		1 108	3 202
	Tiszakóród	853	
	Milota	947	
	Tiszacsécse	294	
Tiszadorogma		508	2 419
	Négyes	326	
	Borsodivánka	727	
	Tiszabábolna	500	
	Tiszavalk	358	
Vértessacsa		1 815	3 047
	Vértessoglár	995	
	Bodmér	237	
Veszprémvarsány		1 051	2 274
	Sikátor	366	
	Lázi	611	
Szennyvízterhelés összesen (lakos-egyenérték):			577 717

3. számú melléklet a 30/2006. (II. 8.) Korm. rendelethez**Érzékenynek minősített befogadók vízgyűjtőterületein lévő kistelepülések 2000 LE alatti szennyvízterheléssel****Határidős kötelezettség szennyvíz-gyűjtőhálózat és -tisztítótelep kiépítésére nincs**

Az agglomeráció (település) neve	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Almásháza	60	60
Andrásfa	273	273
Balatoncsicsó	188	188
Balatonhenye	156	156
Bálványos	589	589
Bezeréd	205	205
Bodrog	479	479
Boncodfölde	274	274
Csákány	289	289
Csapi	163	163
Csombárd	300	300
Dióskál	550	550
Dötk	26	26
Egeracsa	378	378
Esztergályhorváti	489	489
Gadány	394	394
Gersekarát	791	791
Gétye	123	123
Győrvár	703	703
Gyugy	285	285
Gyűrűs	114	114
Hács	434	434
Hahót	1 214	1 214
Halastó	129	129
Hegyháthodász	191	191
Hegyhátszentjakab	308	308
Hegyhátszentpéter	186	186
Hegymagas	271	271
Hosszúvíz	73	73
Ispánk	113	113
Kallósd	106	106

Az agglomeráció (település) neve	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Káptalantóti	465	465
Kékkút	100	100
Kelevíz	377	377
Kerecseny	287	287
Kereki	572	572
Kisberény	187	187
Kisbuccsa	459	459
Köveskál	454	454
Libickozma	50	50
Ligetfalva	57	57
Mesztegyő	1 467	1 467
Mezőcsokonya	1 235	1 235
Miháld	860	860
Mindszentkál	311	311
Monoszló	158	158
Nagyszakácsi	519	519
Nemesdéd	793	793
Nemeshetés	318	318
Óbudavár	63	63
Olaszfa	485	485
Orbányosfa	141	141
Orosztony	473	473
Oszkó	697	697
Osztopán	857	857
Öcs	240	240
Őrímagyarósd	260	260
Pácsony	312	312
Padár	162	162
Pálmajor	360	360
Pamuk	300	300
Pat	243	243
Petőmihályfa	241	241
Pötréte	322	322
Pusztakovácsi	904	904
Pusztaszemes	417	417
Raposka	268	268

Az agglomeráció (település) neve	Lakos szám	Az agglomeráció szennyvízterhelése (LE)
Salföld	77	77
Sand	484	484
Sárfimizdó	105	105
Sávoly	576	576
Sénye	39	39
Somogysámson	787	787
Somogysárd	1 372	1 372
Somogyvámos	809	809
Somogyzsitfa	647	647
Szaknyér	67	67
Szalafo	249	249
Szentantalfa	421	421
Szentbékakalla	255	255
Szentjakabfa	120	120
Szenyer	355	355
Szokedencs	332	332
Tagyon	97	97
Tapsony	912	912
Taska	491	491
Telekes	574	574
Tilaj	203	203
Újvárfalva	366	366
Vállus	162	162
Varaszló	183	183
Vése	825	825
Zalacsány	980	1 294
Zalacséb	582	773
Zalaháshágy	417	417
Zalaköveskút	28	28
Zalasárszeg	104	104
Zalaszentjakab	382	382
Zalaszentmárton	82	82
Zalaújlak	126	126
Összesen:		38 982

**A Kormány
31/2006. (II. 8.) Korm.
rendelete**

**a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási
Megvalósítási Programmal összefüggő
szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról
szóló 26/2002. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 45. §-a (7) bekezdésének g) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programmal összefüggő szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 26/2002. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Program (a továbbiakban: Program), valamint a Vgtv. 4. §-a (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott kötelező önkormányzati feladat végrehajtása érdekében a szennyvízelvezetési agglomeráció lehatárolásának jelen rendelettel előírt szabályait és módszertanát kell alkalmazni.”

(2) Az R. 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szennyvízelvezetési agglomeráció a Program tervezési alegysége.”

2. §

Az R. 3. §-ának (4)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg kiegészül a következő (8)–(9) bekezdésekkel:

„(4) A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet 2. számú mellékletében szereplő települések, e mellékletben rögzítettől eltérő szennyvízelvezetési agglomerációs struktúrát is kialakíthatnak, feltéve, hogy jelen jogszabály mellékletében rögzített módszertan alapján végzett vizsgálatoknak megfelelően, az nem jár új településnek a Programba való bekapcsolásával, illetve, hogy a tervezett új megoldásnak a korábbi változathoz képest költséghatékonyabb megvalósíthatósága és működtetése gazdasági elemzéssel alátámasztott.

(5) A szennyvízelvezetési agglomeráció kijelölésének felülvizsgálata a Program elfogadását követően az e rende-

let mellékletében előírt módszertan szerint elvégzett számítás alapján készített dokumentáció csatolásával az érintett önkormányzat vagy önkormányzatok által – a szennyvízelvezetési agglomeráció központját is megnevező számdéknnyilatkozat(ok) mellékelésével – a területileg illetékes környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságnál (a továbbiakban: igazgatóság) kérhető. Már meglévő szennyvíztisztító telephez történő csatlakozás esetén – a közmű kezelőjétől – a felülvizsgálati dokumentációra alapozott, kérelemmel összefüggő üzemeltetői nyilatkozat csatolása is szükséges.

(6) A szennyvízelvezetési agglomeráció központjára és térségi rendszer esetén a csatlakozó területekre az igazgatóság a szakmai javaslatát az illetékes Területi Vízgazdálkodási Tanács állásfoglalására figyelemmel alakítja ki.

(7) Az igazgatóság a kérelmet szakmai javaslatával együtt 60 napon belül megküldi a környezetvédelmi és vízügyi miniszternek (a továbbiakban: miniszter).

(8) A miniszter figyelembe véve a felterjesztett kérelmet előkészíti a módosított listának a Programba való beépítését a Vgtv. 7/A. §-ának (5) bekezdése szerinti két-évenkénti felülvizsgálat keretében.

(9) A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programmal összefüggő szennyvízelvezetési programról szóló 25/2002. (II. 27.) Korm. rendelet 2. számú mellékletében nem szereplő települések önkormányzatai – az R. szerinti módszertani vizsgálatokra és eljárásra alapozottan – a Csatlakozási Szerződésben rögzített utolsó mentességi határidő (2015. december 31.) lejártát követően – a Program felülvizsgálata keretében kerülhetnek legkorábban a szennyvízelvezetési agglomerációk jegyzékbe.”

3. §

Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szennyvízelvezetési agglomerációk azonosítására az agglomeráció központjának településnevét kell használni.”

4. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 5. §-a és 6. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 6/2006. (II. 8.) BM rendelete

a pincerendszerek, természetes partfalak és földcsuszamlások veszélyelhárítási munkálatainak 2006. évi költségvetési támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, felhasználásának és elszámolásának részletes szabályairól

A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 5. számú mellékletének 15. pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendlem el:

A támogatás igénylése

1. §

(1) Támogatást az önkormányzatok kizárólag belterületi közterület, önkormányzati, állami vagy (műemlékeknél) egyházi tulajdonú intézmény védelme, illetve közvetlen életveszély elhárítása esetén igényelhetnek, komplex vízszigetelést és éves munkaterv alapján.

(2) Támogatási igényt a 2005-ben támogatást kapott önkormányzatok közül csak az nyújthat be, amely a 2005. évi támogatásról és a vállalt önrésztől a 9/2005. (III. 11.) BM rendeletben meghatározottak szerint elszámolt.

(3) A pályázat szempontjából

a) pincének minősül a földkéregbe vájt mesterséges, falazott vagy falazatlan üreg, kivételt képeznek az ipari, bányászati céllal mélyítették, illetve az épületek szerkezeti részét képező pincék,

b) természetes partfalnak minősül az a földfelszín, ahol a szintkülönbség változása meghaladja a 3 métert és felületének legalább 2/3-ad részében 60°-nál meredekebb. Nem tekinthető partfalnak az 50%-ban megtámasztó szerkezettel ellátott partfal (támfal), valamint a működő és a felhagyott bányafal,

c) földcsuszamlásnak minősül a természetes egyensúlyt veszített lejtő vagy csúszólap mentén mozgó földtömeg, amely közintézményt vagy legalább három beépített ingatlant érint, illetve a csuszamlás árvízét vagy más katasztrófahelyzetet idézhet elő.

(4) Támogatás igényelhető a már bekövetkezett károk elhárításához, a káresemények megelőzéséhez, valamint indokolt esetben a veszélyhelyzetet feltáró kutatásra (a továbbiakban: veszélyelhárítás). Amennyiben a védett

érték kisebb mint a beruházási költség, a támogatás áttelepítésre is felhasználható.

(5) Azon önkormányzat, amelynek a 2005. évben beadott, a 2. § (6) bekezdésnek megfelelő tartalmú pályázata forráshiány vagy formai okok miatt nem kapott támogatást, még fennálló – változatlan – igénye esetén szűkített tartalmú pályázatot nyújthat be, mely tartalmazza – az esetleges formai hiányosság pótlásán kívül – a 2. § (6) bekezdés b), f), j), k), l) pontjaiban felsoroltakat.

2. §

(1) A pályázati rendszer működtetésére – a BM önkormányzati helyettes államtitkárának javaslata alapján – a belügyminiszter Szakértői Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság) nevez ki. A kinevezések visszavonásig érvényesek.

(2) A támogatásban csak a veszélyelhárítási munkálatokhoz a Bizottság által elfogadott költségeinek megfelelő részét saját forrásként biztosító önkormányzatok pályázatai részesülhetnek. A szükséges minimális önrész az önkormányzat előző évi működési kiadásainak arányában:

- a) 50 millió Ft-ig 10%;
- b) 50–250 millió Ft-ig 20%;
- c) 250–1000 millió Ft-ig 30%;
- d) 1000 millió Ft fölött 40%.

(3) A települési önrész maximálisan 30%-ának erejéig természetbeni hozzájárulás is elfogadható, amik a következők lehetnek: a védelmi feladatokhoz kapcsolódó, szakértelmet nem igénylő munkavégzés, anyag, szállítás.

(4) A pályázatot három – egy eredeti és két másolati – példányban a Magyar Államkincstár illetékes Területi Igazgatóságához, illetve a Főváros és Pest megye esetében a Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságához (a továbbiakban: Igazgatóság) kell benyújtani. A pályázatok beadása folyamatos, az éves betervezett, megelőző jellegű beavatkozást célzó pályázatok elbírálásához a postai úton való beérkezés határideje 2006. április 1. és szeptember 1. Az Igazgatóság a pályázatot az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 64/B. § (3) bekezdésben foglaltak alapján megvizsgálja – hiányosság esetén –, az önkormányzatot 15 napon belül, 8 napos határidővel hiánypótlásra szólítja fel.

(5) Új támogatási igény egy összefüggő helyszínrre, egy igénybejelentésen adható be, melyen akár mindhárom veszélyforrás is előfordulhat. Ha csak pinceveszély-elhárításra pályázik az önkormányzat, akkor a település egészét kell egy helyszínnnek tekinteni.

(6) A pályázat előírt tartalma:

- a) tartalomjegyzék,
- b) adatlap és mellékletei (az önkormányzat felhatalmazással rendelkező képviselőjének aláírásával),
- c) a pályázat rövid szöveges indokolása,

d) több év alatt, több helyszínen megvalósítható veszélyelhárítás esetén – az éves munkaterv mellett – az önkormányzat középtávú, komplex munkaterve (3. számú melléklet),

e) a tervezett beavatkozás helyszínének ingatlan-nyilvántartási térképmásolata az érintett terület pontos bejelölésével,

f) a beavatkozási terület tulajdoni lapjának három hónapnál nem régebbi másolata; fellelhető tulajdonos hiányában a jegyző nyilatkozata ennek tényéről,

g) átnézeti helyszínrajz, az érintett terület és a települési belterülethez való viszonyának pontos bejelölésével, M=1:10 000 méretarányban,

h) a Magyar Geológiai Szolgálat (a továbbiakban: MGSZ) illetékes területi hivatalának szakhatósági állásfoglalása a felszínmozgás veszélyességéről és a beavatkozás indokoltságáról (kivéve pincék veszélyelhárítása),

i) a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékes szervezeti egységének szakhatósági állásfoglalása a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 63. §-ában felsorolt esetekben,

j) az önkormányzat 2005. évi költségvetési rendelete, vagy a költségvetési rendelet kivonat hitelesített másolata, amely tartalmazza az önkormányzati bevételeket és a kiadások összességét, a működési kiadások összességét,

k) az önkormányzat saját (pénzbeni, illetve természetbeni) forrásrészét igazoló képviselő-testületi határozatának jegyzőkönyvi kivonata, amely tartalmazza a beruházás tárgyát, pontos összegét (teljes beruházás értéke, saját rész Ft-ban és %-ban), nyilatkozat a saját erő biztosításáról, esetlegesen több évre ütemezve,

l) a tervezett beavatkozásról az építési hatóság jogerőre emelkedett és végrehajtható építési engedélye, amennyiben a beavatkozás (pályázott beruházás) építési engedélyhez kötött építkezési munkával jár. Építési engedélyhez esetleg nem kötött beavatkozás esetén az építésügyi hatóság nyilatkozatát arról, hogy a tervezett beavatkozás a vonatkozó jogszabályi előírásoknak – így különösen a településrendezési terveknek, helyi építési szabályrendeleteknek, ezek hiányában az illeszkedési szabályoknak – megfelelő.

(7) Az Igazgatóságok az ellenőrzött pályázatokat a hiánypótlás beérkezésétől számított 8 munkanapon belül 2 példányban (egy eredeti és egy másolati példányban) továbbítják a Bizottsághoz, a BM Településfejlesztési és -üzemeltetési Főosztály címére (1903 Budapest, Pf. 314).

(8) Bekövetkezett káreseményről a 4. számú melléklet kitöltésével, a Bizottságnak azonnali tájékoztatást kell küldeni.

(9) Évközi sürgős beavatkozást igénylő esetekben az Igazgatósághoz küldendő támogatási kérelemként elegendő a káresemény leírása, a kitöltött 1. számú melléklet (pincék esetében 2. számú melléklet is), helyszínrajz, tulajdoni lap, veszélyelhárítási terv és munkáinak költségei. A

kérelmeket az Igazgatóság az esetleges hiánypótlást követő 8 napon belül továbbítja a Bizottsághoz.

A pályázat döntési rendszere

3. §

(1) A támogatásról a belügyminiszter határoz a Bizottság vizsgálata és javaslata figyelembevételével.

(2) A belügyminiszter a pályázottnál kisebb támogatás megítéléséről is dönthet. Az önkormányzat ennek ismeretében, arányosan módosíthatja önrészvállalását, melyről az önkormányzat tájékoztatja az Igazgatóságot és a Bizottságot.

(3) Az éves programok támogatásáról a Bizottság helyszíni szemléket követően, az 5. számú mellékletben meghatározott veszélyességi kategóriák és a védendő értékek alapján – a Bizottság által besorolva – április 1-jét, illetve szeptember 1-jét követő 60 napon belül a 2. § (9) bekezdésben foglalt sürgősségi esetekben pedig 15 napon belül tesz a döntésre javaslatot a belügyminiszter részére.

(4) A pályázatok elbírálásánál először azon önkormányzatok igényeit kell elbírálni, ahol a lakosság 2006. január 1-jén a 3000 főt nem haladta meg. Az ennél nagyobb települések igényeit a fennmaradó összeg terhére lehet kielégíteni.

(5) A természetes partfalak és földcsuszamlások okozta életveszély elhárítása esetében, a létesítmények fontosságát is figyelembe véve, előnyben kell részesíteni az önkormányzati, állami, egyházi tulajdonú (utóbbi esetben műemléki) belterületi közterületen lévő ingatlanok védelmét. Magántulajdonú ingatlanok életveszély-elhárítása csak az önkormányzati, állami vagy egyházi tulajdonú belterületi ingatlanokkal kapcsolatos pályázati igények kielégítése után fennmaradó összegből támogatható.

(6) A pályázatok elbírálásánál – azonos szintű veszélyeztetettség esetén – előnyben részesülnek azon települések pályázata, amelyek szerepelnek a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott települések jegyzékéről szóló 7/2003. (I. 14.) Korm. rendelet mellékletében.

(7) A megítélt támogatás mértékéről, az esetleges elutasításról indokolással, a Bizottság a Belügyminisztérium honlapján (www.b-m.hu), valamint az Önkormányzatok Közlönyében és a Belügyi Közlönyben tájékoztatja a pályázókat.

(8) Nem nyújtható támogatás, ha a káreseményt maga az önkormányzat okozta, vagy magántulajdonon fennálló közvetlen életveszély esetén azt az önkormányzat, illetve harmadik személy idézte elő.

(9) Az önkormányzat köteles biztosítani a Bizottság számára a pályázott, veszélyelhárítást igénylő helyszínnek szemléjét.

(10) A támogatási keret részben az évközi, sürgős beavatkozást igénylő károk felszámolására kerül felhasználásra. E támogatási rendszerben beavatkozást igénylő helyzetnek csak az 5. számú melléklet 1. veszélyességi kategóriájába tartozó esetek minősülnek.

(11) A belügyminiszter sürgős beavatkozást és különös méltánylást igénylő, kellően alátámasztott esetekben a szükséges önrész mértékét – egyedi elbírálás alapján – mérsékelheti.

(12) Támogatás a veszélyelhárítás követelményeinek megfelelő, leginkább költségtakarékos megoldáshoz nyújtható. Amennyiben az önkormányzat más megoldást választ, támogatás csak úgy adható, ha a leginkább költségtakarékos és a választott módzat közti különbséget teljes egészében az önkormányzat (magántulajdonos) finanszírozza.

A támogatás folyósítása

4. §

(1) A támogatás visszatérítési kötelezettség nélküli jutatás.

(2) A támogatást – tekintettel annak veszélyelhárítási, illetve kármentesítési jellegére – az önkormányzatok utólagos elszámolásra kapják meg.

(3) A támogatás folyósítását a Bizottság elnöke a miniszteri döntést követően azonnal kezdeményezi a Magyar Államkincstárnál.

A támogatás felhasználásának szabályai

5. §

(1) Veszélyelhárítási támogatásban részesülő önkormányzat köteles megfelelő képesítéssel és a munkavégzés ellenőrzéséhez megállapított jogosultsággal rendelkező – műszaki ellenőri nyilvántartásban szereplő – műszaki ellenőrt alkalmazni. Pinceveszély-elhárítási munkákat csak bányakapitánysági igazolással rendelkező kivitelező végezhet.

(2) A pályázathoz csatolt építési és egyéb hatósági engedélyben foglalt műszaki megoldástól eltérni csak a Bizottság előzetes hozzájárulása és a megfelelő engedély(ek) módosítása esetén szabad.

(3) Ha az önkormányzat a támogatást részben vagy egészben jogtalanul vette igénybe, vagy nem a pályázatban megjelölt célra használta fel, akkor a jogtalanul igénybe vett támogatást köteles az államháztartásról szóló

1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-a szerinti kamattal megnövelve a központi költségvetés javára visszafizetni.

A támogatás elszámolásának szabályai

6. §

(1) A támogatásban részesült önkormányzat a támogatás és az önrész rendeltetésszerű felhasználásáról szóló elszámolását a munkák befejezését követő 30 napon belül az Igazgatósághoz 2 példányban köteles megküldeni.

(2) Az 5. § (1) bekezdésben foglaltak be nem tartása, valamint az 5. § (3) bekezdésben rögzített esetek e pályázati rendszertől egy évre való kizárást vonnak maguk után.

(3) Az Igazgatóság az alakilag és számszakilag felülvizsgált és hiánypótoltt elszámolások egy példányát 15 napon belül küldi meg a Bizottságnak.

(4) Az elszámolásokhoz csatolni kell

a) a ténylegesen elvégzett feladatokat és pénzügyi teljesítéseket tartalmazó adatlapot és mellékleteit, polgármesteri (jegyzői) aláírással;

b) a felelős műszaki ellenőr által záradékolt, tételes vállalkozói számlák másolatait;

c) a számlák kiegyenlítését bizonyító pénzügyi számlakivonatok másolatait;

d) a tulajdonosi hozzájárulások befizetését igazoló bizonylatok másolatait (ha voltak);

e) a közbeszerzési eljárás megtörténtének igazolását, illetve, hogy mely okból volt az elhagyható;

f) a természetben teljesített munkák esetén

fa) a munkabér elszámolásainak másolatait,

fb) a felhasznált szállítások mennyiségéről (km, m³), értékéről jegyzői aláírással hitelesített igazolást,

fc) a felhasznált anyagok mennyiségéről, értékéről jegyzői aláírással hitelesített igazolást,

fd) összefoglaló főösszesítőt jegyzői és műszaki ellenőri aláírással hitelesítve;

g) pincerendszerek veszélyelhárítása esetén a bányakapitányság igazolásának másolati példányát arról, hogy a kivitelező felelős műszaki vezetője szerepel a föld alatti munkavégzésre jogosult felelős műszaki vezetői névjegyzékben.

(5) A tervezői és kivitelezői számlák másolatait jegyzékbe kell foglalni. Ugyanez vonatkozik a pénzügyi teljesítések másolataira is, a kölcsönös hivatkozásokkal együtt.

(6) Ha a tervezői és kivitelezői munkák ellenőrzését külső szakértő látja el, úgy azok számláit a jegyzőnek kell ellenőriznie és igazolnia.

(7) A vállalkozói (tervezői, kivitelezői) számláknak tételesen kell az egy-egy feladat mennyiségeit, egységárait és értéküket tartalmazni. A vállalkozói számlákból ki kell

tűnnie, hogy – ha többféle feladat volt – egy-egy pincére, partfalra, földcsuszamlásra vagy kapcsolódó munkákra milyen ráfordítás történt.

(8) A pince megerősítési munkáknál az elszámolásokból egyértelműen kiolvashatónak kell lennie, hogy mely köztulajdont érintő hatástalanítási feladat érdekében vált szükségessé.

(9) Ha volt magántulajdonosi hozzájárulás, azt is fel kell tüntetni, hogy azt melyik pincénél, partfalnál, földcsu-

szamlásnál milyen helyrajzi számú ingatlannál használták fel.

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

1. számú melléklet a 6/2006. (II. 8.) BM rendelethez

Adatlap a pince-, partfal- és földcsuszamlásveszély-elhárítási támogatáshoz, valamint az elszámoláshoz

Általános adatok

Település neve				Irányítószám	
Címe		Tel.		Fax	
Polgármester neve		Tel.		Mobil	
Polgármesteri Hivatal e-mail címe					
A település előző évi működési kiadásai (E Ft)				Lakosainak száma	
Adatközlés tárgya		Az adatközlés tárgya			
Tervező cég(ek) neve					
Kivitelező cég(ek) neve					
Műszaki ellenőr neve					
A vállalkozásba adás módja					
A település rendelkezik-e komplex programmal					
A pályázat tárgya	Pince		Partfal		Földcsuszamlás

A táblázatok mennyiségi adatainak kitöltésénél szükséges a javasolt mértékegység használata, egy tizedes pontossággal.

Pénzügyi adatok

Tárgyévi összes költség [terv, elszámolás (E Ft)]	
Települési önrész	pénzbeni (E Ft)
	természetbeni (E Ft)
Magántulajdonosi hozzájárulás (E Ft)	
Egyéb állami forrás (E Ft)	
Igényelt támogatás (E Ft)	
Tervezés (E Ft) (szakvélemény, komplex program, tömbtanulmány éves munkaterv, kiviteli terv stb.)	
Kutatás (E Ft) (geofizika, üregkutató fúrás, geotechnikai vizsgálat)	
Műszaki ellenőrzés (E Ft)	
Kivitelezés (E Ft)	

A pincék műszaki jellemzői

A mentesítésbe bevont pincék száma	
Hossza (fm)	
Térfogata (m ³)	

A természetes partfal műszaki adatai

Címe vagy egyértelmű helymeghatározása	
Hossza (fm)	
Minimális magassága (fm)	
Maximális magassága (fm)	
Jellemző dőlésszöge (fok)	

A földcsuszamlás jellemzői

A földcsuszamlást jellemző hely meghatározása		
A földcsuszamlás első jeleinek észlelési ideje		
Tengely irányú hossza (fm)		szélessége (fm)
Becsülhető területe (m ²)		

A veszélyeztetett terület jellemzése

A veszélyeztetett létesítmények megnevezése, léte (igen/nem), vagy darabszáma és távolsága (db, fm)	Felül		Alul	
	db	fm	db	fm
Közüntézmények				
Lakóépületek				
Egyéb létesítmények				
Vízvezeték				
Csatorna				
Gáz				
Légvezeték oszlop				
Út				
Működő vasútvonal				
Egyedi szikkasztók aránya (%)				

Korábban történt felszínmozgások

A 2000. január 1. után történt felszínmozgásokról lásd a 3. számú mellékletet.

Partfal esetében a tervezési szakaszon korábban történt-e beavatkozás? Igen–nem. 1997. január 1. után állami támogatásból megvalósult megtámasztó szerkezet(ek) esetében lásd a 2. számú mellékletet.

Megvalósítás

Pincemunkák (a részletes adatokat a 2. számú mellékletben kell feltüntetni)

A mentesítésbe bevont pincék száma	
Megerősítés	hossza (fm)
	térfogata (m ³)
	költsége (E Ft)
Megszüntetés	hossza (fm)
	térfogata (m ³)
	költsége (E Ft)

Támfalépítési, illetve rézsűkialakítási munkák

Címe vagy egyértelmű helymeghatározása					
A támfal szerepe	Pince		Partfal		Földcsuszamlás
Módszer					
Hossza (fm)					
Jellemző magassága (fm)					
Látható felülete (m ²)					
Költsége (E Ft)					
Egységár (E Ft)					
Előkészítés (pl. bozótirtás) (m ²)					
A rézsűkialakítás módja (gépi, kézi stb.)					
Mozgatott közetmennyiség (m ³)					
Mozgatott közet fajtája					
A kialakított rézsű jellemző magassága (fm)					
Felülete (m ²)					
Jellemző dőlésszöge (fok)					
Növényzettelepítés, fajtája					
Költsége (E Ft)					

Speciális víztelenítési eljárások

Víztelenítő eljárás típusa (pl. ásott, „fűrészelt” mélyszivárgó, ejtőkutas rendszer stb.)	
Hossza (fm)	
Akna (db)	
Jellemző mélysége (mélyszivárgó, akna) (fm)	
Költsége (E Ft)	

Közművek és egyéb járulékos munkák

Út [járda és közút (összesen)]	hossza (fm)	
	felülete (m ²)	
	költsége (E Ft)	
Víznyomócső	hossza (fm)	
	költsége (E Ft)	
Csatornázás	hossza (fm)	
	költsége (E Ft)	
Felszíni vízelvezetés	hossza (fm)	
	költsége (E Ft)	
Kisajátított terület	nagysága (m ²)	
	költsége (E Ft)	
Lebontott épületek	száma (db)	
	költsége (E Ft)	
Egyéb munkák	megnevezés	
	költsége (E Ft)	

Dátum:

Adatközlő:

2. számú melléklet a 6/2006. (II. 8.) BM rendelethez

Tételes adatok

Pinceveszély-elhárítási támogatáshoz

Pince megszüntetési, illetve megerősítési munkák

[illegible]

¹ Az 5. számú melléklet szerinti veszélyességi kategória.

² Ugyanabban a pincében végzendő, tömbedelés (t) és megerősítési (m) munka esetén külön sorba kell írni a két módszerrel tervezett munka adatait. A komplex program készítésekor a hossz-, térfogat- és költségadatok becslültek, míg az éves munkatervben az adatok számítottak.

Pincékhez közvetlenül kapcsolódó támfal, vagy más megtámasztó szerkezet felújítási, korszerűsítési, építési munkák

[illegible]

A táblázatok több adat esetében szükség szerint bővíthetők.

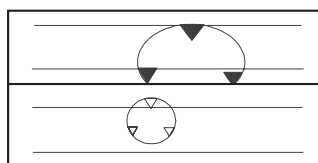
* Illetve, ha tervezett munkáról van szó: terv.

3. számú melléklet a 6/2006. (II. 8.) BM rendelethez

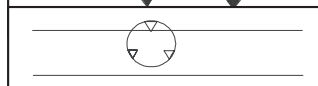
A települési komplex munkaterv tartalma

1. Az egész településre kiterjedően be kell mutatni a pincekárosodások, partfalomlások és földcsuszamlások hatásaként meglévő és várható veszélyforrásokat.
2. Az ismert pincék, partfalak, földcsuszamlások felsorolása, az 5. számú melléklet szerinti veszélyességi kategóriákba sorolása.
3. A veszélyforrások ábrázolása átnézeti helyszínrajzon a szükséges méretarányban.
4. Az ismert veszélyforrások elhárításához szükséges költség becslése 2005. évi árszinten.
5. A helyszínrajzon alkalmazható jelkulcs, mely az alkalmazott térkép méretarányával összhangban van:

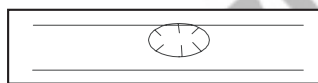
5.1. felszínig hatoló pince beszakadás:

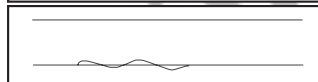
5.2. felszíni horpa:

5.3. pince fötte felszakadás:

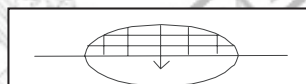

5.4. pince oldalfal omlás:

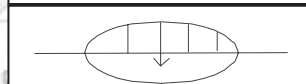

6. A lejtős tömegmozgások esetében alkalmazható jelkulcs:

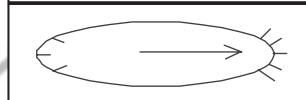
6.1. Kőzetomlás:

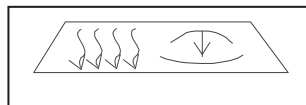
6.2. Löss (föld) omlás:

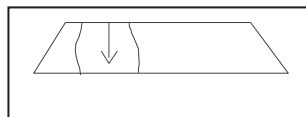
6.3. Földcsuszamlás:

6.4. Rézsűhámítás, kagylósodás:

6.5. Épített fal omlása:

4. számú melléklet a 6/2006. (II. 8.) BM rendelethez

Tájékoztató adatlap

Közterületen felszínig hatoló pince felszakadás, partfal omlás vagy földcsuszamlás bejelentéséhez

Település neve:

Sorsz.	A károsodás helye	Ideje: év, hó, nap
1.		
2.		
3.		

A táblázatban a károsodás helye rovatba annak az épületnek (épületeknek tól-ig) a címét szükséges megadni, amelyikhez a felszínmozgás a legközelebb van, esetleg távolság adattal kiegészítve.

A károsodás 20 méteres körzetében, térszínileg azonos magasságban vagy magasabb helyzetben a káreseményt megelőzően történt víziközmű-törés(ek) dátuma:

Sorsz.	Víziközmű típusa	A víziközmű-törés észlelésének dátuma (év, hó, nap)

Az egyes károsodások jellemzése. Csak igenlő válasz esetén kell a megfelelő négyzetbe jelet (X), illetve partfal omlás esetén a partfal magasságát beírni.

Az első táblázatban szereplő károsodás sorszáma		1.	2.	3.
Pince felszakadás				
Partfal omlás esetén a partfal magassága és az omlás hossza (m)				
Földcsuszamlás				
A mozgás bekövetkezte:	– váratlan			
	– felszíni munkavégzés miatti			
A közműárok van közvetlenül a károsodás felett				
A partfalban pince is van				
A terület felett a felszíni vízelvezetés rendezett				
A beszakadás, az omlás, a mozgás érint:	– országos főutat			
	– a település élete szempontjából fontos utat			
	– belterületi mellékutat			
	– belterületi zsákutcát			
	– pincenegyedet és környezetét			
A mozgás miatt burkolt úton, gépkocsival nem megközelíthető		– a település		
		– közintézmények		
		– lakóházak		

Dátum:

Adatközlő:

5. számú melléklet a 6/2006. (II. 8.) BM rendelethez**Veszélyeztetettségi kategóriák***

1. kategória: A földtani környezet tönkremenetele (beszakadás, omlás, gyors ütemű csuszamlás) a település működését különösen veszélyezteti, hatására közintézmények működtetése, illetve lakóépületek használata életveszélyes; belterületi szakaszt érintő, országos közforgalmú vasutak, közutak, közművek sérültek, forgalomlezáras vált szükségessé, a vízi- és energiaellátás szünetel. Kerülőútként nincs figyelembe vehető szilárd burkolatú, megfelelő teherbírású út.
2. kategória: Az 1. kategóriában felsoroltak 2. földtani kategóriájú földmozgásokkal veszélyeztetettek. A földtani környezet tönkremenetele a település érintett részének megközelítését sem a veszélyeztetett úton, sem más irányból nem teszi lehetővé. Az érintett szakaszon működő közművek megsérültek, de kiváltásuk megoldható.
3. kategória: Az 1. kategóriában felsoroltak 3. földtani kategóriájú földmozgásokkal veszélyeztetettek. 2. földtani kategóriájú mozgások gyűjtőutakat és lakóövezeti utakat, közműveket veszélyeztetnek. 1. földtani kategóriájú mozgások a település élete szempontjából gazdaságilag fontos, külterületre vezető utakat, pince-, illetve pihenőövezetekben lévő gazdasági építményeket, utakat, közműveket veszélyeztetnek.
4. kategória: 4., 5. földtani kategóriájú földmozgások az 1. kategóriában felsoroltakat, 3. földtani kategóriájú mozgások kiszolgáló és lakó-övezeti utakat, 2. földtani kategóriájú mozgások a település élete szempontjából gazdaságilag fontos, külterületre vezető utakat, pince-, illetve pihenőövezetekben lévő gazdasági építményeket, utakat, közműveket veszélyeztetnek.
5. kategória: A helyszín állapota gyors beavatkozást nem igényel, mivel a megvédendő objektumok helyzetéből, távolságából adódóan a további mozgások esetén sem kell azok veszélyeztetésével rövid távon számolni.

* Földtani veszélyességi kategóriák alatt a rendelet 2. § (6) bek. h) pontjában meghatározott szakhatósági eljárás során adott kategóriákat kell érteni.

**Az igazságügy-miniszter
7/2006. (II. 8.) IM
rendelete**

**a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés
megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló
98/27/EK irányelv mellékletében meghatározott
irányelvekkel összeegyeztethetőséget teremtő
jogszabályok felsorolásáról szóló
13/2004. (IV. 16.) IM rendelet módosításáról**

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 55. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló 98/27/EK irányelv mellékletében meghatározott irányelvekkel összeegyeztethetőséget teremtő jogszabályok felsorolásáról szóló 13/2004. (IV. 16.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 1. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló 98/27/EK irányelve mellékletében meghatározott irányelvekkel az összeegyeztethetőséget a következő jogszabályok teremtik meg:)

„g) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 205/A–205/B. §-a, 207. §-ának (2) és (3) bekezdése,

209. §-a, 209/A. §-ának (2) bekezdése, 209/B. §-a, 239. §-ának (2) bekezdése, 685. §-ának *d*) pontja, a Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 5. §-a és 5/C. §-ának (2) bekezdése, valamint a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet a Tanácsnak a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelve vonatkozásában;”

(2) Az IM rendelet 1. §-ának *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló 98/27/EK irányelve mellékletében meghatározott irányelvekkel az összeegyeztethetőséget a következő jogszabályok teremtik meg:)

„*j*) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 248. §-ának (1)–(3) bekezdése, 277. §-ának (1)–(3) bekezdése, 305. §-ának (2) bekezdése, 305/A. §-a, 306. §-ának (1)–(2) és (5) bekezdése, 307. §-ának (2) bekezdése, 308. §-ának (4) bekezdése, 308/A. §-ának (2) bekezdése, 309. §-ának (1) bekezdése, 311. §-a, 685. §-ának *d*)–*e*) pontja, valamint a Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 5/C. §-ának (2) bekezdése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló 1999/44/EK irányelve vonatkozásában;”

2. §

Ez a rendelet 2006. március 1-jén lép hatályba.

Dr. Petrétei József s. k.,
igazságügy-miniszter

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter, valamint a gazdasági és közlekedési miniszter

7/2006. (II. 8.) KvVM–GKM együttes rendelete

az egyes kültéri berendezések zajkibocsátásának
korlátozásáról és a zajkibocsátás mérési módszeréről
szóló 29/2001. (XII. 23.) KöM–GM együttes rendelet
módosításáról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 89. § (3) bekezdésében, valamint a 110. § (8) bekezdés *m*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

Az egyes kültéri berendezések zajkibocsátásának korlátozásáról és a zajkibocsátás mérési módszeréről szóló 29/2001. (XII. 23.) KöM–GM együttes rendelet 1. számú mellékletének helyébe e rendelet *melléklete* lép.

2. §

E rendelet a kihirdetést követő 3. napon lép hatályba.

3. §

Ez a rendelet a kültéri berendezések zajkibocsátási követelményeire vonatkozó 2000/14/EK 2000. május 8-i európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló 2005/88/EK irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi
miniszter

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési
miniszter

Melléklet a 7/2006. (II. 8.) KvVM–GKM együttes rendelethez

[1. számú melléklet a 29/2001. (XII. 23.) KöM–GM együttes rendelethez]

A zajkibocsátási határértékekkel rendelkező berendezések határértékei

Sor-szám	A berendezés fajtája	Teljesítmény, P (kW) Villamos teljesítmény, $P_{el}^{(1)}$ kW A berendezés tömege, m kg Vágási szélesség, L cm	A hangteljesítményszint-határérték dB/1 pW	
			I. ütem, 2002. január 3-tól	II. ütem, 2006. január 3-tól
1.	Építőipari teheremelők (robbanómotoros hajtással)	P 15	96	93
		P>15	83+11 lg P	80+11 lg P
2.	Döngölőgépek (vibráló hengerek, lapvibrátorok és vibrációs döngölőgépek)	P 8	108	105 ⁽²⁾
		8<P 70	109	106 ⁽²⁾
		P>70	89+11 lg P	86+11 lg P ⁽²⁾
3.	Döngölőgépek (nem vibráló hengerrel)	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P
4.	Kompresszorok	P 15	99	97
		P>15	97+2 lg P	95+2 lg P
5.	Kézi betontörő és fejtőkalapácsok	$m \leq 5$	107	105
		15< m <30	94+11 lg m	92+11 lg m ⁽²⁾
		$m \geq 30$	96+11 lg m	94+11 lg m
6.	Építőipari csörlők (robbanómotoros hajtású)	P 15	96	93
		P>15	83+11 lg P	80+11 lg P
7.	Földtolók (láncalpas)	P 55	106	103 ⁽²⁾
		P>55	87+11 lg P	84+11 lg P ⁽²⁾
8.	Földtolók (kerekcs)	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P
9.	Dömperek	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P
10.	Hidraulikus vagy köteles kotrók	P 15	96	93
		P>15	83+11 lg P	80+11 lg P
11.	Kotró-rakodók (láncalpas)	P 55	106	103
		P>55	87+11 lg P	84+11 lg P
12.	Kotró-rakodók (kerekcs)	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P
13.	Földgyaluk	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P
14.	Hidraulikus nyomásfokozók	P 55	104	101
		P>55	85+11 lg P	82+11 lg P

Sor-szám	A berendezés fajtája	Teljesítmény, P (kW) Villamos teljesítmény, $P_{el}^{(1)}$ kW A berendezés tömege, m kg Vágási szélesség, L cm	A hangteljesítményszint-határérték dB/1 pW	
			I. ütem, 2002. január 3-tól	II. ütem, 2006. január 3-tól
15.	Talaj- és szeméttömörítő homlokrakodók	P 55	104	101
		$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$
16.	Fűnyírók, gyepvágók/gyepszegélyvágók	L 550	96	$94^{(2)}$
		$50 < L \leq 70$	100	98
		$70 < L \leq 120$	100	$98^{(2)}$
		$L > 120$	105	$103^{(2)}$
17.	Villás emelőtargoncák belső égésű motorhajtással, ellensúllyal	P 55	104	$101^{(2)}$
		$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P^{(2)}$
18.	Rakodógépek (láncfalpas)	P 55	106	103
		$P > 55$	$87 + 11 \lg P$	$84 + 11 \lg P^{(2)}$
19.	Rakodógépek (kerekes)	P 55	104	101
		$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$
20.	Mobil daruk	P 55	104	$101^{(3)}$
		$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P^{(3)}$
21.	Motoros kapák		96	93
22.	Útburkolatrakó gépek	P 55	104	$101^{(2)}$
		$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P^{(2)}$
23.	Áramfejlesztő generátorok	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
		$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
		$P_{el} > 10$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
24.	Toronydaruk		$98 + \lg P$	$96 + \lg P$
25.	Hegesztőgenerátorok	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
		$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
		$P_{el} > 10$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$

⁽¹⁾ P_{el} hegesztő generátoroknál a szokásos hegesztőáram szorzata a szokásos hegesztőfeszültséggel a gyártó által megadott legkisebb kitöltési tényező mellett. P_{el} áramfejlesztő generátoroknál: primér teljesítmény az MSZ-ISO 8525-1:2001 szabvány 13.3.2. pontja szerint.

⁽²⁾ A következő berendezések esetében továbbra is az I. ütem határértékei hatályosak, a II. ütemre megadott határértékek csak tájékoztató jellegűek:

- kézzel tölt vibráló hengerek,
- lapvibrátorok (> 3 kW),
- vibrációs döngölőgépek,
- földtolók (acél láncfalppal),
- rakodógépek (acél láncfalppal > 55 kW),
- villás emelő targonca belső égésű motorral, ellensúllyal,
- nagy tömörítő erejű, lehúzólapppal felszerelt útburkolatrakó gépek,
- belső égésű motoros kézi betontörők és fejtőkalapácsok ($15 < m < 30$),
- fűnyírók, gyepvágók/gyepszegélyvágók.

⁽³⁾ Az egymotoros mobil daruk esetében a II. ütemre vonatkozó határértékek 2008. január 4-én lépnek életbe, ezt megelőzően az I. ütemre vonatkozó határértékeket kell alkalmazni.

A megengedett hangteljesítményszint értékeket a legközelebbi egész számra (a 0,5-nél kisebb értéknél lefelé, 0,5-tel egyenlő vagy annál nagyobb értékek-nél felfelé) kell kerekíteni.

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 8/2006. (II. 8.) KvVM rendelete

a Liget-patak menti Természetvédelmi Terület létesítéséről

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 85. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendlem el:

1. §

Védetté nyilvánítom Liget-patak menti Természetvédelmi Terület elnevezéssel az Ágfalva 024/27–31, valamint a Sopron 0775/2, 0797/4, 0799/4, 0799/14 ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, összesen 27,3 hektár kiterjedésű területet.

2. §

A védetté nyilvánítás célja a térség utolsó szubalpin, hegylábi rétjeinek és azok élővilágának megőrzése.

3. §

(1) A Liget-patak menti Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) A Liget-patak menti Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet *melléklete* tartalmazza.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Gombos András s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi minisztériumi
politikai államtitkár

Melléklet

a 8/2006. (II. 8.) KvVM rendelethez

A Liget-patak menti Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési terve

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

Őrizze meg a Liget-patak öntésterületén található üde réteket, lápréteket és kiszáradó lápréteket.

Biztosítsa a területen található védett természeti értékek hosszú távú fennmaradását.

Biztosítson lehetőséget a terület további állattani és növényzeti értékeinek feltárására, valamint az ismert természeti értékek részletes vizsgálatát célzó kutatásoknak.

2. Természetvédelmi stratégiák

– A területen átfolyó, a területről vizet elvezető csatornák, árok működésének szabályozása.

– A természetvédelmi szempontból értékes fajok élőhelyeinek rovására terjeszkedő fa- és cserjefajok, valamint a nád visszaszorítása, terjeszkedésük megakadályozása.

– A terület rendszeres kaszálásának biztosítása.

– Az illegális hulladéklerakás megakadályozása.

– A természetvédelmi kutatások feltételeinek biztosítása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Fajok védelme

– A szibériai nőszirm (Iris sibirica) előfordulási helyein a termés éréséig tilos kaszálni. Amennyiben az első kaszálás egyeztetett időpontja a termések beérése előtti időszakra esik, a szibériai nőszirm termőhelyén az első kaszálást el kell hagyni.

3.1.2. Terület- és földhasználat

– A gyepterület művelési ág megváltoztatása tilos.

– A tervezési területen a láprét fennmaradásához szükséges ökológiai vízmennyiséget, azaz a tavaszi, időszakos, sekély vízborítást biztosítani kell, illetve a láprét teljes kiszáradását meg kell akadályozni.

– A területen etetők, szórók, szók elhelyezése, vadtenyésztés, vadkibocsátás és zárttéri vadtartás, valamint vadföld létesítése, művelése tilos.

– A területre gépkocsival behajtani csak természetvédelmi (és vízügyi) kezelési tevékenység keretében szabad.

3.2. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Gyepek kezelése

– A terület évi kétszeri kaszálását biztosítani kell. A tavaszi kaszálást május végén vagy júniusban, az őszi kaszálást szeptember és október folyamán kell elvégezni. A kaszálások során a terület 10%-át éves váltásban érintetlenül kell hagyni.

– A kaszálás időpontját a nemzeti park igazgatósággal előzetesen egyeztetni kell. A kaszálást az elsőfokú természetvédelmi hatóság időszakosan korlátozhatja.

– A gyepeken megtelepedett cserjéket a vízelvezető árok menti cserjés sáv kivételével el kell távolítani. A cserjésáv terjeszkedését meg kell akadályozni.

– Tilos a gyepek felülvetése, lazítása, műtrágyázása, szántása.

– A lekaszált és bebálázott szénát a kaszálás időpontját követő 1 hónapon belül le kell hordani a területről.

– A tervezési területen a legelőgazdálkodás tilos.

3.2.2. Kivett területek kezelése

– A területen meglévő vagy létesítendő vízkormányzó berendezésekkel biztosítani kell a terület ökológiai vízigényét.

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 4/2006. (II. 8.) NKÖM rendelete

a helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekkarok működésére adható támogatások igénybevételének rendjéről

A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 5. számú melléklete 9. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet hatálya a (2) bekezdésben meghatározott hivatásos zenekart és énekkart fenntartó vagy hivatásos zenekart és énekkart támogató helyi önkormányzatokra terjed ki.

(2) E rendelet alkalmazásában hivatásos önkormányzati zenekar és énekkar (a továbbiakban együtt: együttes) a 2006. január 1-jét megelőzően nyilvántartásba vett, a helyi önkormányzat által létrehozott és fenntartott költségvetési szervként működő együttes, továbbá a helyi önkormányzat által alapított és kizárólagos tulajdonában lévő, és a helyi önkormányzattal közhasznú megállapodást kötött közhasznú társasági formában működő szervezet, valamint az olyan önálló jogi személyiségű hivatásos együttes, amellyel vagy amelynek fenntartójával a helyi önkormányzat 2004. szeptember 1-je előtt hosszú távú – legalább 5 éves – közszolgáltatási szerződést kötött.

2. §

Az 1. §-ban meghatározott együttesek közül az részesülhet a támogatásból

a) amelynek alaptevékenysége komolyzenei művek előadása,

b) amely többségében felsőfokú szakirányú végzettséggel rendelkező tagjait a fenntartó által vagy a közhasznú megállapodásban, illetve a közszolgáltatási szerződésben megállapított – az alaptevékenység ellátásához szükséges, a szakmai normáknak megfelelő létszámban – tar-

tós, legalább 1 éves munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban foglalkoztatja, és

c) amely az alaptevékenység ellátásához szükséges, megfelelő tárgyi feltételekkel, valamint önálló művészeti és adminisztratív vezetéssel rendelkezik.

3. §

(1) A központi költségvetés által az együttesek működési kiadásaira a 2006. évre előirányzott 1010 millió Ft-ot az érintett helyi önkormányzatok olyan célok megvalósításához kaphatják, amelyek elősegítik a hivatásos együttesek művészi színvonalának emelését és egyúttal javítják azok tevékenységének feltételeit.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célnak minősül különösen

a) az olyan zenei események megvalósítása, amelyekben kifejezésre jut az érintett helyi önkormányzatnak a zenei értékek létrehozatala, megőrzése, a hagyományok ápolása és az ifjúság zenei nevelése érdekében történő felelősségvállalása,

b) belföldi és külföldi vendégszereplések szervezése,

c) az együttes tagjai munkájának elismerése.

4. §

(1) A 3. § (1) bekezdésében meghatározott összegből a helyi önkormányzatok pályázati eljárás keretében részesülhetnek támogatásban.

(2) A támogatás mértékét a helyi önkormányzatok által a pályázatban szolgáltatott adatok, valamint az együttesnek a központi költségvetésből juttatott egyéb bevétele figyelembevételével a nemzeti kulturális örökség minisztere (a továbbiakban: miniszter) által felkért szakmai bizottság javaslata alapján a miniszter állapítja meg.

5. §

(1) A pályázati felhívást a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma (a továbbiakban: minisztérium) illetékes szervezeti egysége állítja össze, és azt a miniszter hagyja jóvá.

(2) A pályázati felhívást és a hozzá kapcsolódó adatlapot a minisztérium a hivatalos lapjában és a honlapján teszi közzé legkésőbb az adott költségvetési év február 27. napjáig.

(3) A pályázati felhívásban a pályázat benyújtásának határidejét úgy kell meghatározni, hogy arra a pályázati felhívás közzétételétől számítva legalább 15 naptári nap álljon rendelkezésre.

(4) A pályázati felhívásnak tartalmaznia kell:

- a) a pályázat célját,
- b) a pályázat kedvezményezettjeinek körét,
- c) a pályázat azonosító számát,
- d) a pályázat tartalmi és formai követelményeit,
- e) a pályázat benyújtásának határidejét, címét,
- f) a pályázatok elbírálásának határidejét,
- g) a benyújtandó pályázatok példányszámát,
- h) a pályázat elbírálásának szempontrendszerét,
- i) a pályázatra benyújtott dokumentumokkal kapcsolatos hiánypótlás lehetőségét, feltételeit,
- j) egyéb, a minisztérium által szükségesnek tartott követelményeket.

(5) A pályázó által benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a pályázó nevét, székhelyét (címét), telefon- és telefax számát, valamint elektronikus elérhetőségét;
- b) a pályázati felhívás alapján igényelhető támogatásból megvalósítani tervezett tevékenységek, feladatok, kiadások és azok költségigényének részletes ismertetését;
- c) a pályázati felhívásban előírt egyéb adatokat.

(6) A pályázathoz csatolni kell:

- a) az együttes alapító okiratát vagy a közhasznú, illetve a közszolgáltatási szerződést,
- b) a helyi önkormányzat által fenntartott vagy támogatott együttes javára az önkormányzati költségvetési rendeletben meghatározott – a beruházási és felújítási előirányzatokkal csökkentett – önkormányzati hozzájárulás összegéről szóló kimutatást együttesenkénti bontásban,
- c) a pályázati felhívás mellékletét képező adatlapot az együttes által kitöltve és a helyi önkormányzat által ellenjegyezve, valamint a pályázati kiírásban megadott címre elektronikus változatban is,
- d) az adott évad műsorfüzetét és hivatalos próbarend-tervezetét.

6. §

A helyi önkormányzatok a támogatást a székhelyük szerint illetékes Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága, illetve a Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság (a továbbiakban: Igazgatóság) útján igénylik a pályázati kiírásban megadott határidőig.

Az Igazgatóság az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. § (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálja a támogatási igényt, és legkésőbb március 27-ig véleményével együtt továbbítja a minisztériumnak. Az Igazgatóság az önkormányzatok számára a hiányok pótlására legfeljebb nyolc napos határidőt ad.

7. §

(1) A döntésről a minisztérium a tárgyév április 7-ig értesíti a támogatásban részesült önkormányzatokat, és ezzel egyidejűleg az érintett önkormányzatok és a részükre jóváhagyott támogatási összeg jegyzékét utalványozás céljából megküldi a Belügyminisztériumnak.

(2) A megítélt támogatást egy összegben a Magyar Államkincstár folyósítja április 26-ig a helyi önkormányzatok költségvetési elszámolási számlájára.

8. §

(1) Az önkormányzat a támogatás rendeltetésszerű felhasználásáról a tárgyévben december 31-i határral, a mindenkori zárszámadás keretében és rendje szerint köteles elszámolni. A támogatásnak a tárgyév december 31-én feladattal terhelt maradványával a tárgyév követő év június 30-ig kell elszámolni.

(2) Amennyiben az önkormányzat a támogatást vagy annak egy részét jogtalanul vette igénybe, azt nem a megjelölt feladatra használta fel, vagy a támogatások igényléséhez valótlannal adatot szolgáltatott, a támogatást a központi költségvetés javára köteles visszafizetni. A jogtalanul igénybe vett összeg után a helyi önkormányzat a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot fizet a jogtalan igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

(3) A támogatások igénybevételének és az elszámolás szabályszerűségének vizsgálatát az Igazgatóságok végzik.

(4) A támogatások felhasználását – az erre külön jogszabályban meghatározott szerveken túlmenően – alkalmanként, helyszíni ellenőrzés keretében a minisztérium is ellenőrizheti.

(5) Ha a helyi önkormányzat a költségvetési rendeletében e célra saját forrásból tervezett támogatását csökkenti, az eredeti előirányzat és a ténylegesen teljesített saját támogatás után számított zenekari, énekkari működtetési támogatás különbözetére nem jogosult, köteles azt a központi költségvetésnek visszautalni.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekkarok fenntartására adható támogatások igénybevételének rendjéről szóló 5/2005. (II. 15.) NKÖM rendelet.

Dr. Bozóki András s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 2/2006. (II. 8.) OGY határozata

az Alkotmánybíróság egy tagjának megválasztásáról*

Az Országgyűlés az Alkotmány 32/A. §-ának (4) bekezdésében foglaltak alapján, 2006. február 24. napjától

Dr. Paczolay Pétert

az Alkotmánybíróság tagjává megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Kis Zoltán s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Vincze László s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 3/2006. (II. 8.) OGY határozata

az Országos Választási Bizottság tagjainak megválasztásáról**

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 23. §-ának (4) bekezdése alapján az Országgyűlés az Országos Választási Bizottság tagjának

Dr. Fazekas Mariannát,
Dr. Halmi Gábort,
Dr. Molnár Miklóst,

* A határozatot az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

Dr. Ivancsics Imrét és
Dr. Szigeti Pétert,

az Országos Választási Bizottság póttagjának

Dr. Tóth Károlyt és
Dr. Beregi Zoltánt

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Podolák György s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 4/2006. (II. 8.) OGY határozata

az Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programjáról szóló 46/2003. (IV. 16.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés módosítja az Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programjáról szóló 46/2003. (IV. 16.) OGY határozatot az alábbiak szerint:

Az Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programjáról szóló 46/2003. (IV. 16.) OGY határozat (a továbbiakban: Határozat) mellékletét képező „Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programja” stratégiai program elnevezése „Egészség Évtizedének Népegészségügyi Programja” elnevezésre módosul. Ahol a Határozat és melléklete „Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programját” említi, ott a továbbiakban „Egészség Évtizedének Népegészségügyi Programja” értendő.

2. Jelen határozat a közzétételének napján lép hatályba.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Kis Zoltán s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Vincze László s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 3/2006. (II. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok, bírói kezdeményezés és alkotmányjogi panaszok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a társasházról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 42. § (1) bekezdése második mondata, amely szerint „A határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.”, alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

A megsemmisített rendelkezés a határozat közzétételének napján veszti hatályát.

A 42. § (1) bekezdése a következő szöveggel marad hatályban:

„42. § (1) Ha a közgyűlés határozata jogszabály vagy az alapító okirat, illetőleg a szervezeti-működési szabályzat rendelkezését sérti, vagy a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár, bármely tulajdonostárs keresettel kérheti a bíróságtól a határozat érvénytelenségének megállapítását a határozat meghozatalától számított hatvan napon belül.”

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény 2003. december 31-ig hatályban volt 32. § (1) bekezdésének második mondata, amely szerint „A határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.”, alkotmányellenes, ezért az a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság által az 53.Pfv.21.813/2004/2. számú végzéssel befejezett ügyben, és a Miskolci Városi Bíróság előtt 9.P.20.120/2005. szám alatt folyamatban lévő eljárásban nem alkalmazható.

3. Az Alkotmánybíróság a társasházról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 1. § (1) bekezdése, 3. § (2)–(3) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 10. § (2) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 18. § (1)–(2) bekezdése, 20. § (1) bekezdés *d*) pontja, 23. § (2) bekezdése, 25. § (1) bekezdése, 30. § (1)–(2) bekezdése, 31. §-a, 32. § (1) és (3) bekezdése, 33. § (1) bekezdése, 35. § (2) bekezdése, 42. § (1) bekezdés első mondata, 50. §-ának második mondata, 51. § (1) bekezdés *d*) pontja, 56. § 3. pontja, 63. § (2) bekezdése, 63. § (3) bekezdése

alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

4. Az Alkotmánybíróság a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 79. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

5. Az Alkotmánybíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdése és 578/I. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

6. Az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokat elutasítja.

7. Az Alkotmánybíróság a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény 2. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában az eljárást megszünteti.

8. Az Alkotmánybíróság a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény 9. § (2) bekezdése értelmezésére irányuló indítványt visszautasítja.

9. Az Alkotmánybíróság a Csongrád Megyei Bíróság 1.Pf.21039/2001/5. számú határozata és más hatósági intézkedések, határozatok ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

10. Az Alkotmánybíróság a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvénynek a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság előtt Pfv.20.424/2002/4. szám alatt folyamatban volt eljárásban alkalmazott 32. §-a ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

11. Az Alkotmánybíróság azt az indítványt, amely a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény 1. § (1) bekezdése, 3. § (1)–(2) bekezdése, 6. § (1)–(3) bekezdése, 9. § (1)–(3) bekezdése, 10. §-a, 11. § (2) bekezdése, 12. § (2)–(4) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 16. § (1)–(2) bekezdése, 17. § (2) bekezdése, 18. §-a, 21. § (1)–(3) bekezdése, 22–38. §-ai alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát kezdeményezte, visszautasítja.

12. Az Alkotmánybíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló a 1959. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdése továbbá a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény 14. § (1) bekezdés *d*) pontja, (2) bekezdése és 24. §-a nemzetközi egyezménybe ütközésének vizsgálatára irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybírósághoz számos indítvány érkezett a társasházról szóló 1997. évi CLVII. törvény (a továbbiakban: Ttv.) hatálybalépését követően. A Ttv. a társasházról szóló 1977. évi 11. törvényerejű rendeletet (a továbbiakban: Tvr.) váltotta fel, de az újraszabályozásnál a törvényhozó tekintettel volt a társasház-tulajdonról szóló 1924. évi XII. törvénycikk megoldásaira.

A Ttv. szerint a társasház-tulajdon az ingatlanon fennálló tulajdonközösség sajátos formája maradt.

A Ttv. számos változást hozott a Tvr. rendelkezéseire képest.

Szűkült az a kör, ahol a döntéshozatalhoz valamennyi tulajdonostárs hozzájárulása szükséges; a mindennapi működéshez szükséges, főként szervezési és a rendes gazdálkodás körét meg nem haladó gazdálkodási kérdésekben a Ttv. rugalmasabb többségi szavazást tesz lehetővé.

A Ttv. a lakóépület rendeltetésének megőrzése céljából lehetőséget biztosít a tulajdonostársak számára, hogy az alapító okiratban meghatározhassák a külön tulajdonban lévő lakás és helyiség használatának, hasznosításának olyan korlátait, amely összhangban van a társasház céljával, működésével.

Lehetővé tette a törvény, hogy a közös költséghez kapcsolódó kötelezettségek tulajdonostársak közötti megosztását az alapító okirat, vagy a szervezeti-működési szabályzat a tulajdoni hányadtól eltérően is megállapíthassa.

Új szabály, hogy a közösség a közgyűlés többségi határozata alapján kérheti a bíróságtól a közös tulajdon megszüntetését.

Az indítványok zömmel az új, változást hozó rendelkezéseket kifogásolták. Az indítványokat az Alkotmánybíróság a Ttv.-ben foglalt egyes rendelkezések sorrendjében, tartalmuk szerint bírálta el, azok lényege az alábbiak szerint foglalható össze:

1.1. Egy indítványozó szerint a Ttv. 1. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése és 9. § (1) bekezdése a jogállamhoz tartozó jogbiztonságot sérti, mert ellentmondásosak a társasház létrejövetele szabályai; nem lehet tudni, hogy a társasház mikor jön létre a törvény erejénél fogva és mikor elhatározástól függően, továbbá melyik esetben mi a bíróság feladata.

1.2. Egy másik indítványozó úgy véli, hogy a Ttv. 2. § (1) bekezdése a tulajdonhoz való alapvető jogot és az Alkotmány 70/I. §-át sérti, mert utal a Ttv. 3. § (2) bekezdésére és 19. §-ára. Ezek a szabályok pedig lehetővé teszi, hogy az alapító okirat felhatalmazása alapján a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítés jogát a közösség gyakorolja, ha az ingatlanrész önálló ingatlanként kialakítható; továbbá feljogosítják a tulajdonostársat, hogy a közgyűlés határozata alapján kérhesse a bíróságtól a közös tulajdonban álló olyan épületrészre, amely önálló ingatlan-

ként kialakítható, vagy amellyel a meglevő külön tulajdon tárgya bővíthető, a közös tulajdon megszüntetését. Mindez szintén a tulajdonhoz való alapvető jogot sérti.

1.3. Több indítványozó szerint a Ttv. 3. § (2) bekezdése a tulajdonhoz való alapvető jogot sérti, mert a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítés jogát a közösség gyakorolhatja az összes tulajdoni hányad legalább kétharmados többségével rendelkező tulajdonostársak igenlő szavazatával.

Mások szerint viszont a Ttv. 3. § (2) bekezdése, amely a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítésről szól, és a 11. § (2) bekezdése, amely az alapító okirat megváltoztatására tartalmaz szabályozást, aránytalanul megnehezíti, adott esetben lehetetlenné teszi, hogy az ingatlan tulajdonosa a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) rögzített rendelkezési jogát gyakorolja; ez az Alkotmány 13. § (1) bekezdését sérti, mert az Alkotmány alapjogként elismeri a tulajdon szerzésének jogát. Sérül a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogúságának és egyenlő védelmének elve is.

Van olyan indítvány is, amely szerint a Ttv. 3. § (2) bekezdése, 6. § (1) és (2) bekezdése, 12. § (3) bekezdése és 17. § (2) bekezdése az Alkotmány 56. §-át, 70. § (4) bekezdését és 70/A. §-át sérti, mert ezek a szabályok – az indítványozó által javasolt legalább 90%-os többség helyett – meghatározott kérdésekben a csupán 2/3-os többségű döntéshozatalt teszik lehetővé a tulajdoni hányad vagy a közgyűlésen résztvevők arányában.

1.4. Többen támadják a Ttv. 3. § (3) bekezdését, amely kimondja, hogy a közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk – vagy az alapító okiratban, illetőleg a szervezeti-működési szabályzatban ettől eltérően meghatározott mérték – szerint felelnek az egyszerű (sortartásos) kezesség szabályai szerint; ez a szabály abban a részében, amelyben az egyszerű (sortartásos) kezességre utal, az Alkotmány 13. § (1) bekezdésével ellentétes. Az az egyszerű (sortartásos) kezesség szabályaira való utalásból az indítványozók szerint az következik, hogy a tulajdonostársak felelőssége egyetemleges, márpedig ez a tulajdoni hányad szerinti felelősséget meghaladó felelősséget jelent, ami az Alkotmány hivatkozott szabályába ütközik.

Mások szerint a Ttv. 3. § (3) bekezdése az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését, 17. §-át, 70/E. § (1)–(2) bekezdését is sérti, mert a törvény által létrehozott kényszerkezesség különböző ismeretlen személyeket együtt, azonosan kötelez, mások – fizetni nem tudók vagy nem akarók – helyett fizetésre.

1.5. Többen támadják a Ttv. 12. § (3) bekezdését, amelynek értelmében lakóépületben lévő társasházban a közgyűlés legalább 2/3-os szavazattöbbségű határozatával megtilthatja a külön tulajdonban lévő nem lakás céljára szolgáló helyiség használata, hasznosítása módjának megváltoztatását, továbbá a (4) bekezdést, amely kimondja,

hogy jogszabályban meghatározott engedélyhez kötött tevékenységhez az engedély akkor adható ki, ha a hatóság felhívására – 30 napos határidőn belül – a közgyűlés nem hozott tiltó határozatot; e szabályok sértik a tulajdonhoz való alapvető jogot, a tulajdoni formák egyenjogúságának elvét, a vállalkozás jogát és a jogállamhoz tartozó jogbiztonságot.

[Utóbb az egyik indítványozó az új társasházi törvény 18. § (1) és (2) bekezdésére tartotta fenn indítványát.]

1.6. Egy indítványozó szerint a Ttv. 13. § (1) bekezdés *d)* pontja, amely szerint a tulajdonostárs köteles a lakásban tervezett építkezésről értesíteni a közös képviselőt, illetőleg az intézőbizottság elnökét, a tulajdonhoz való alapvető jogot sérti, mert ez a jog akkor érvényesülhetne megfelelően, ha a közösség egészét érintő komoly munkálat megszavazásához valamennyi tulajdonostárs hozzájárulása lenne szükséges.

1.7. Egy indítványozó a Ttv. 14. § (1) bekezdés *d)* pontja és (2) bekezdése rendelkezéseit támadja, mert e szabályok sértik az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet III. rész 17. cikk 1. pontját.

1.8. Egy másik indítványozó azzal érvel, hogy a Ttv. 16. § (1) bekezdésének második mondata – amely szerint ha a földrészlet nem képezi harmadik személy tulajdonát, közös tulajdonba tartozik, eltörli és erőszakosan beleavatkozik az alapító tulajdonosok egymás közti megállapodásaiba, amelyet annak idején az alapító okiratban rögzítettek, vagy a jövőben rögzíteni szeretnének – sérti a tulajdonosok Alkotmányban foglalt jogait, az Alkotmány 8. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, 54. § (1) bekezdését, 57. § (5) bekezdését.

1.9. Egy indítványban azt kifogásolják, hogy a Ttv. 24. § (1) bekezdése az Alkotmány 70/D., 70/E. és 70/K. §-át sérti, mert a jelzalog nem készíti elég hatékonyan fizetésre a hátralékba került tulajdonostársat, és így a becsületesen fizetők említett jogai sérülnek.

Mások viszont a jelzalogjog nem szerződéses keletkezéséről szóló szabályokat – Ptk. 259. § (1) bekezdése, Ttv. 24. §-a – támadják, mert szerintük ezek sértik a vagyoni helyzet szerinti különbségtételnek az Alkotmányban és az ENSZ 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendeletben megfogalmazott tilalmát.

Azzal is érvelnek, hogy a Ttv. 24. §-a, amely lehetővé teszi, hogy a közgyűlés a határozatával a közös költséghez való hozzájárulás befizetésével legalább féléves hátralékba került tulajdonostárs külön tulajdonát jelzalogjoggal megterhelje, és e határozat meghozatala során a hátralékos

tulajdonostárs nem élhet a szavazati jogával, ellentétes az Alkotmány 7. § (1) bekezdésével, 8. § (1) bekezdésével, a 13. § (1) bekezdésével, az 57. § (5) bekezdésével.

Utaltak arra is, hogy a Ttv. 24. § (1) és (5) bekezdése, amely a közös képviselő rendelkezése alapján lehetővé teszi a külön tulajdon jelzalogjoggal való megterhelését, az Alkotmány 45. § (1) bekezdésébe ütközik, mert a közös képviselő csak egy lakó, hatósági, bírói hatalmat nem gyakorolhat.

1.10. Egy indítványozó szerint a Ttv. 25. § (1) bekezdése, 26. § (2) bekezdése, 32. § (1) bekezdése és a 38. § (1) bekezdés *d)* pontja az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközik, mert a szabályozás nem ad elég eljárási garanciát a tulajdonos részére a közgyűlésen való részvételre, a határozat megismerésére és bíróság előtti megtámadására; a jogvesztő határidő pedig aránytalan korlátozást jelent.

1.11. Sokan támadják a Ttv. 32. § (1) bekezdését, amelynek értelmében a határozat érvénytelenségének megállapítására nyitva álló, jogvesztő határidőt a határozat meghozatalától kell számítani, többen sérelmezik, más-más alkotmányi rendelkezésre hivatkozva.

Van, aki szerint az a szabály az Alkotmány 7. § (1) bekezdésébe ütközik.

Mások szerint a Ttv. 32. § (1) bekezdés a jogorvoslathoz való alapvető jogot sérti, mert a közgyűlés határozatát a bírósággal, közigazgatással vagy más hatósággal egy szintre emeli. Hivatkoznak a tulajdonhoz való alapvető jog sérelmére is.

Állítják, hogy Ttv. 32. § (1) bekezdése az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 70/A. § (2)–(3) bekezdését, 57. § (5) bekezdését sérti, mert visszaélésre ad alkalmat az, hogy a határidő nem a tudomásszerzéstől számít, egyébként is értelmezhetetlen a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelme, továbbá kifogásolható, hogy csak a tulajdonostárs és más személy vagy szervezet a határozatot nem támadhatja meg.

Van, aki szerint a Ttv. 32. § (1) bekezdése a tulajdonhoz való alapvető jogot sérti és ellentétes az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével is. Közgyűlési határozat korlátozhatja akár a tulajdonjogot is, így az a körülmény, hogy a megtámadási határidő a határozat meghozatalától számít, továbbá az, hogy a határidő elmulasztása jogvesztéssel jár, mindkét alkotmányos alapjog sérelmét eredményezheti.

1.12. Két alkotmányjogi panaszban és egy bírói kezdeményezésben is állították a Ttv. 32. § (1) bekezdésének alkotmányellenességét.

Az egyik, 2004. július 21-én érkezett panaszt a Ttv. 32. § (1) bekezdésének a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság által az 53.Pfv.21.813/2004/2. számú végzéssel befejezett ügyben való alkalmazása miatt nyújtották be. A másodfokú határozatot az indítványozó 2004. június 16-án vette át. Állították, hogy a Ttv. 32. § (1) bekezdése ellentétes az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

A másik panaszt a Ttv. 32. § (1) bekezdésének a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság előtt

Pfv.20.424/2002/4. szám alatt folyamatban volt eljárásban való alkalmazásával kapcsolatban nyújtották be. Állították, hogy a jogállammal [Alkotmány 2. § (1) bekezdése] összeegyeztethetetlen az, hogy valaki olyan reá vonatkozó határozattal szemben veszítse el időmúlás (és mindössze 60 nap) miatt a jogorvoslati lehetőségét, amelyet tudta nélkül hoznak meg, és vele nem is közölnek.

A Miskolci Városi Bíróság az előtte 9.P.20.120/2005. szám alatt folyamatban lévő eljárást az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette és az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte. Indítványa szerint a Ttv. 32. § (1) bekezdése ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, mert a jogbiztonság az állam kötelezettségévé teszi annak biztosítását, hogy a jogintézmények az eljárási garanciák betartásával alkotmányosan, kiszámíthatóan működjenek. A közgyűlési döntés bíróság előtti megtámadására vonatkozó jogvesztés – ami az indítvány tartalma szerint a bírói úthoz való jog gyakorlását érinti – általános jelleggel, törvényi garanciák nélkül történt megfogalmazása a jogbiztonság követelményébe ütközik.

1.13. Egy indítványozó szerint a Ttv. 37. § második mondata, amely kimondja, hogy a közös képviselő, illetőleg az intézőbizottság elnöke képviseleti jogkörének korlátozása harmadik személlyel szemben hatálytalan, az Alkotmány 13. § (1) bekezdését sérti, mert a társasház más jogszabályokban biztosított jogait vonja el.

Az indítványra okot adó konkrét ügyekben eljáró bíróságok eltérő gyakorlatára hivatkozva kezdeményezte a Ttv. 9. § (2) bekezdése értelmezését. Ez a szabály arra ad lehetőséget, hogy több épületből álló társasház esetében az egy vagy több épületben levő lakások tulajdonosainak – tulajdoni hányad szerinti – többsége a bíróságtól önálló társasház alapítását kérhesse, ha az nem sérti a meglevő társasház tulajdonosainak méltányos érdekét.

1.14. Egy indítványozó úgy véli, hogy az Alkotmány 70/I. §-át sérti a Ttv. 39. § 5. pontja, amikor a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadásoknak minősíti az állagvédelmet meghaladó, a fenntartás, felújítás és korszerűsítés körébe nem tartozó olyan munkálattal összefüggő kiadásokat, amelyek jellemzően az épület bővítésével vagy új épület létesítésével járnak; felújítás és korszerűsítés körébe nem tartozó munkálattal összefüggő kiadásokat ugyanis az indítvány szerint nem lehet a rendes gazdálkodás körébe tartozónak minősíteni.

1.15. Van, aki azt állítja, hogy a Ttv. 41. § (2) bekezdése ellentétes a jogállamiság elvével, mert utóbb hatályba lépő jogszabály nem minősíthet már megkötött szerződést semmisnek.

Egy indítványozó szerint a Ttv. 41. § (4) bekezdése az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sérti, mert a jogbiztonsággal ellentétes, hogy a külön tulajdonban álló lakás beosztásának megváltoztatásához nem szükséges az alapító okirat módosítása, ha a törvény hatálybalépése előtt létesített alapító okirathoz mellékeltek a társasházi lakások beosztását tartalmazó tervrajzot.

2.1. Mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kezdeményezték a Ttv. hiánynak vélt szabályozásával összefüggésben az Alkotmány 13. § (1) bekezdésére hivatkozva, mert

– nincs jogszabályi garancia a társasház vagyონával gazdálkodók visszaélésének kivédésére;

– a Ttv. 12. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése és 18. §-a nem érvényesíti a tulajdonformák jogegyenlőségét, mert csak a külön tulajdon esetében biztosítják a hasznok szedésének jogát, csak természetes jogot biztosítanak a közös tulajdonnál, annak pénzbevételeiből való jogosultságot nem.

2.2. Állították, hogy alkotmányellenes mulasztás áll fenn, csorbát szenved a közérdekű adatok megismerésének joga, mert a Ttv. 29. § (2) bekezdése csak azt teszi lehetővé, hogy a tulajdonos a közgyűlés jegyzőkönyvébe betekintsen.

Azzal is érveltek, hogy a társasházak felügyeletének hiánya a tulajdonhoz való jogot sérti; továbbá nincs törvényi garancia a társasházak takarékos és ésszerű gazdálkodására, ezzel sérül az Alkotmány 13. § (1) bekezdése és 17. §-a.

3. Kezdeményezték a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lt.) 79. § (2) bekezdése vizsgálatát. Ez a szabály az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését sérti, mert községi önkormányzatnak – szemben a városi önkormányzattal – nem kell rendeletben megállapítani az önkormányzati lakások és helyiségek bérletére, elidegenítésére vonatkozó szabályokat, ha a tulajdonában lévő lakások száma, illetőleg helyiségek esetében a bérbeadás útján hasznosított helyiségek száma nem haladja meg a húszat.

4. Egy indítványozó kezdeményezte a Csongrád Megyei Bíróság 1.Pf.21039/2001/5. számú határozata és más hatósági intézkedések, határozatok felülvizsgálatát is.

5. Olyan indítványt is benyújtottak, hogy a Ptk. 578/I. §-a értelmezhetetlen, ez a jogállamiságot sérti: a „társasház-közösség” és a „szervezet” megnevezés nem illeszkedik a jogalanyok ismert kategóriái közé.

6. Egy indítványozó szerint a Ttv. 1. § (1) bekezdése, 3. § (1)–(2) bekezdése, 6. § (1)–(3) bekezdése, 9. § (1)–(3) bekezdése, 10. §-a, 11. § (2) bekezdése, 12. § (2)–(4) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 16. § (1)–(2) bekezdése, 17. § (2) bekezdése, 18. §-a, 21. § (1)–(3) bekezdése, 22–38. §-ai az Alkotmány 2. § (3) bekezdését, 63. §-át, 70/A. §-át, 70/C. §-át, 70/G. § (2) bekezdését sértik, mert diktatórikusak, ellentétesek az egyesülési joggal, a szervezet alakítás jogával, diszkriminatívak és sértik a tudományos élet szabadságát.

II.

1. A Ttv.-t 2004. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 59. § (1) bekezdése, kivéve a Ttv. 10. §-a *d*) pontjának, 18. §-ának, 22. §-a *e*) pontjának rendelkezéseit, továbbá 30. §-a (1) bekezdésének második mondatát, valamint 31. §-a (1) bekezdésének, 35. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának és 38. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának rendelkezéseit, melyek – a Tv. 59. § (2) bekezdése értelmében – 2004. december 31. napján vesztek hatályukat.

Az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányellenességét nem vizsgálja, hacsak nem annak alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés (335/B/1990/13. AB határozat, ABH 1990, 261, 262.). Hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányossági vizsgálata a konkrét normakontroll két esetében, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. § (1) bekezdése szerinti bírói kezdeményezés, és a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján lehetséges, mivel ezekben az esetekben az alkalmazott jogszabály alkotmányellenességének megállapítására és – ha az indítványozó különösen fontos érdeke indokolja – a konkrét ügyben való alkalmazási tilalom kimondására van lehetőség.

A Ttv. 32. § (1) bekezdése konkrét esetben való alkalmazása folytán az Alkotmánybírósághoz két alkotmányjogi panasz érkezett, ezért a Ttv. e szabályának alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság érdemben bírálta el.

A többi indítvány az Abtv. 1. § *b*) pontja alapján absztrakt normakontrollra irányul, erre figyelemmel az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy mely szabályok esetében van helye érdemi eljárásnak és melyeknél az eljárás megszüntetésének.

A Ttv. egyes támadott rendelkezéseit a helyükbe lépő új szabályozás is tartalmazza az alábbiak szerint, tartalmilag a korábbival, az indítványokban felvetett alkotmányjogi kérdések szempontjából, azonos módon:

A Ttv. 1. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szabályaival alkotmányjogi szempontból azonos rendelkezést tartalmaz a Tv. 1. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése és 8. § (1) bekezdése.

A Ttv. 3. § (2) bekezdésével és 19. §-ával a Tv. 3. § (2) bekezdése és 25. § (1) bekezdése tartalmaz azonos rendelkezéseket a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítést és a közös tulajdonban álló épületrészre a közös tulajdon megszüntetését illetően.

A Ttv. 11. § (2) bekezdésével a Tv. 10. § (2) bekezdése azonos az alapító okirat megváltoztatása körében.

A Ttv. 6. § (1) és (2) bekezdése, 12. § (3) bekezdése és 17. § (2) bekezdése rendelkezéseivel alkotmányjogi szempontból azonosat tartalmaz a többségi szavazással való döntéshozattal kapcsolatban a Tv. 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése és 23. § (2) bekezdése.

A Ttv.-nek a közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért való felelősségről szóló 3. § (3) bekezdésével azonosat tartalmaz a Tv. 3. § (3) bekezdése.

A Ttv. 12. § (4) bekezdésével a Tv. 18. § (2) bekezdése egyezik meg az indítványokban felvetett alkotmányjogi kérdés szempontjából.

A Ttv. 13. § (1) bekezdés *d*) pontjával azonosan szól a Tv. 20. § (1) bekezdés *d*) pontja.

A Ttv. 16. § (1) bekezdésének második mondatával tartalmilag azonos szabályt tartalmaz a Tv. 1. § (1) bekezdés második mondata.

A Ttv. 24. § (1)–(2) és (5) bekezdése helyett az Alkotmánybíróság a Tv. 30. § (1), (2) bekezdését és 31. §-át, a 32. § (1) és (3) bekezdését vizsgálta, mert e szabályok tartalmazzák az indítványozók által kifogásolt rendelkezéseket.

A közgyűlés összehívása és a határozat érvénytelenségének megállapítása körében a Tv. 25. § (1) bekezdése, 26. § (2) bekezdése, 32. § (1) bekezdése és a 38. § (1) bekezdés *d*) pontja rendelkezéseivel azonosat a Tv. 33. § (1) bekezdése, 35. § (2) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és az 51. § (1) bekezdés *d*) pontja tartalmaz.

A Ttv. 37. §-a második mondatával azonosan rendelkezik a Tv. 50. §-ának második mondata.

A Ttv. 39. § 5. pontjához hasonló értelmezést tartalmaz a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadásokról a Tv. 56. § 3. pontja.

A Ttv. 41. § (2) bekezdésével azonosan szól a Tv. 63. § (2) bekezdése.

A Ttv. 41. § (4) bekezdésével tartalmilag megegyezik a Tv. 63. § (3) bekezdése.

A Ptk. 259. § (1) bekezdésével tartalmilag a Ptk. 254. § (1) bekezdése egyezik meg.

Az Alkotmánybíróság a vizsgálatot a régi helyébe lépő új szabályokra folytatta le.

2. Az Alkotmánybíróság Ttv. törvény 2. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában az eljárást – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közléséről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 31. § *a*) pontja alapján – megszüntette. A Tv-nek a hasonló szabályokat tartalmazó 2. § (1) bekezdése már nem tartalmazza azt az utalást, amelyre figyelemmel a Ttv. 2. § (1) bekezdését támadták.

III.

1. Az Alkotmány hivatkozott rendelkezései az alábbiak:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. (...)

7. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja

továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját. (...)

8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. (...)

9. § (1) Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.

(2) A Magyar Köztársaság elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát. (...)

13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. (...)

54. § (1) A Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani. (...)

56. § A Magyar Köztársaságban minden ember jogképes. (...)

61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze. (...)

70. § (1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt megillet az a jog, hogy az országgyűlési képviselők választásán választó és választható legyen, valamint országos népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. (...)

(4) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt és az Európai Unió más tagállamának a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárát megillet az a jog, hogy az európai parlamenti választáson választható és választó legyen. (...)

70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. (...)

70/D. § (1) A Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez.

(2) Ezt a jogot a Magyar Köztársaság a munkavédelem, az egészségügyi intézmények és az orvosi ellátás megszervezésével, a rendszeres testedzés biztosításával, valamint az épített és a természetes környezet védelmével valósítja meg. (...)

70/I. § Minden természetes személy, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni. (...)

70/K. § Az alapvető jogok megsértése miatt keletkezett igények, továbbá a kötelesek teljesítésével kapcsolat-

ban hozott állami döntések elleni kifogások bíróság előtt érvényesíthetők.”

2. A Tv. szabályai szerint:

„1. § (1) Társasháztulajdon jön létre, ha az épületingatlanon az alapító okiratban meghatározott, műszakilag megosztott, legalább két önálló lakás vagy nem lakás céljára szolgáló helyiség, illetőleg legalább egy önálló lakás és egy nem lakás céljára szolgáló helyiség a tulajdonostársak külön tulajdonába kerül (a továbbiakban: társasház). Az épülethez tartozó földrészlet, továbbá a külön tulajdonként meg nem határozott épületrész, épületberendezés, nem lakás céljára szolgáló helyiség, illetőleg lakás – különösen: a gondnoki, a házfelügyelői lakás – a tulajdonostársak közös tulajdonába kerül.

3. § (...)

(2) Az 1. § (2) bekezdésében meghatározott ingatlanrész és vagyontárgy kivételével az alapító okirat felhatalmazást adhat arra, hogy a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítés jogát a közösség gyakorolja, ha az ingatlanrész önálló ingatlanként kialakítható. Ebben az esetben a közgyűlés az összes tulajdoni hányad legalább kétharmados többségével rendelkező tulajdonostársak igenlő szavazatával dönthet az elidegenítésről. A határozatban rendelkezni kell a külön tulajdonhoz tartozó közös tulajdoni hányadok megállapításáról. A közgyűlés határozata az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre alkalmas okirat.

(3) A közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk – vagy a szervezeti-működési szabályzatban ettől eltérően meghatározott mérték – szerint felelnek az egyszerű (sortartásos) kezesség szabályai szerint. (...)

5. § (1) Társasházat fennálló vagy felépítendő épületre lehet alapítani, ha abban legalább két, külön tulajdonként bejegyezhető lakás, illetőleg nem lakás céljára szolgáló helyiség van vagy alakítható ki. (...)

8. § (1) A közös tulajdonnak társasháztulajdonná való átalakítását bármelyik tulajdonostárs kérelmére a bíróság is elrendelheti. Az alapító okiratot ilyenkor a bírósági határozat pótolja. (...)

10. § (...)

(2) Az alapító okirat megváltoztatásához – ha e törvény másként nem rendelkezik – valamennyi tulajdonostárs hozzájárulása szükséges; a változást be kell jelenteni a földhivatalnak. (...)

13. § (1) A közösség szerveit, azok hatáskörét, jogait és kötelezettségeit, a közös költség viselésének szabályait a közösség szervezeti-működési szabályzatában kell megállapítani.

14. § (1) A szervezeti-működési szabályzatot a közösség az alakuló közgyűlésen – de legkésőbb az azt követő hatvan napon belül megtartott közgyűlésen – az összes tulajdoni hányad szerinti legalább egyszerű szavazattöbbségű határozatával állapítja meg. (...)

18. § (1) Lakóépület esetén a társasház közgyűlése megtilthatja a külön tulajdonban lévő nem lakás céljára szol-

gáló helyiség használata, hasznosítása módjának megváltoztatását, ha az a társasház működését vagy a lakhatás nyugalma zavarná.

(2) Ha a lakóépületben lévő nem lakás céljára szolgáló helyiség megváltoztatott használata jogszabályban meghatározott engedélyhez kötött tevékenységhez szükséges, az engedély akkor adható ki, ha a hatóság felhívására – harmincnapos határidőn belül – a közgyűlés nem hozott tiltó határozatot. (...)

20. § (1) A tulajdonostárs köteles: (...)

d) a lakásában tervezett építkezésről értesíteni a közös képviselőt vagy az intézőbizottság elnökét. (...)

23. § (...)

(2) A közgyűlés a birtoklás, használat és hasznosítás módját meghatározhatja.

25. § (1) A közgyűlés határozata alapján bármely tulajdonostárs kérheti a bíróságtól, hogy a közös tulajdonban álló olyan épületrészre, amely önálló ingatlanként kialakítható, vagy amellyel a meglevő külön tulajdon tárgya bővíthető, megszüntesse a közös tulajdont, ha az a kisebbség méltányos érdekét nem sérti. (...)

30. § (1) A közgyűlés a határozatával a legalább hat hónapnak megfelelő közös költség összegének befizetésével hátralékba került tulajdonostárs külön tulajdonának és a hozzá tartozó közös tulajdoni hányadának jelzálogjoggal való megterhelését rendelheti el a hátralék megfizetésének biztosítékául.

(2) A határozat meghozatala során a hátralékos tulajdonostárs nem élhet a szavazati jogával, az ő tulajdoni hányadát a határozatképesség megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni.

31. § A közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke a hátralékos tulajdonostárs külön tulajdonának és a hozzá tartozó közös tulajdoni hányadának jelzáloggal való megterhelését – a közgyűlés összehívása nélkül – akkor rendelheti el, ha erre őt a szervezeti-működési szabályzat felhatalmazza.

32. § (1) A jelzálogjog bejegyzésének elrendeléséről szóló közgyűlési határozatot, illetőleg a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke rendelkezését közokiratba vagy ügyvéd – jogkörén belül jogtanácsos – által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni. (...)

(3) Ha a bejegyzés alapjául szolgáló hátralékot kiegyenlítették, a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke a kiegyenlítést követő nyolc napon belül köteles a jelzálog törléséhez szükséges engedélyt kiadni; az engedélyt közokiratba vagy ügyvéd – jogkörén belül jogtanácsos – által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni.

33. § (1) A közgyűlést a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke hívja össze. A közgyűlésre valamennyi tulajdonostársat írásban kell meghívni, amellyel egyidejűleg a meghívó egy példányát a társasházban – jól látható helyen – ki kell függeszteni. (...)

35. § (...)

(2) Kötelező a közgyűlés összehívása, ha azt a tulajdoni hányad 1/10-ével rendelkező tulajdonostársak a napirend

és az ok megjelölésével írásban kérték. Ha a kérést a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke tizenöt napon belül nem teljesítette, az összehívást kérő tulajdonostársak vagy az általuk megbízott személy a közgyűlést összehívhatják. (...)

42. § (1) Ha a közgyűlés határozata jogszabály vagy az alapító okirat, illetőleg a szervezeti-működési szabályzat rendelkezését sérti, vagy a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár, bármely tulajdonostárs keresettel kérheti a bíróságtól a határozat érvénytelenségének megállapítását a határozat meghozatalától számított hatvan napon belül. A határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. (...)

50. § A közös képviselő, illetőleg az intézőbizottság elnöke jogosult a közösség képviselőjének ellátására a bíróság és más hatóság előtt is. E jogkörének korlátozása harmadik személlyel szemben hatálytalan.

51. § (1) A számvizsgáló bizottság jogkörében eljárva: (...)

d) összehívja a közgyűlést, ha a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke az erre vonatkozó köteletségének nem tesz eleget. (...)

56. § E törvény alkalmazásában: (...)

3. Rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadások: az állagvédelmet meghaladó, a fenntartás (az üzemeltetés, a karbantartás és a felújítás) körébe nem tartozó olyan munkálattal összefüggő kiadások, amelyek jellemzően az épület bővítésével vagy új épület létesítésével járnak. (...)

63. § (...)

(2) A törvény hatálybalépésekor bejegyzett társasház alapító okiratának az e törvény kötelező jellegű rendelkezéseivel ellentétes rendelkezése hatályát veszti, és helyébe e törvény rendelkezése lép. Az alapító okirat ennek megfelelő kijavítását az alapító okiratnak egyéb okból első ízben történő módosítása során kell elvégezni.

(3) Ha az e törvény hatálybalépése előtt létesített alapító okirathoz mellékeltek a társasházi lakások beosztását tartalmazó tervrajzot, a külön tulajdonban álló lakás beosztásának megváltoztatásához nem szükséges az alapító okirat módosítása.”

3. A Ptk. támadott rendelkezései szerint:

„254. § (1) Zálogjog szerződés, jogszabály vagy bírósági és – ha jogszabály így rendelkezik – más hatósági határozat alapján keletkezhet. (...)

A társasház-közösség

578/I. § (1) A társasház-tulajdon alapján a tulajdonostársaknak az épület fenntartására, felújítására alapító okirattal létrehozott szervezete gyakorolja a közös tulajdonnal kapcsolatos tulajdonosi jogokat, viseli a közös tulajdon terheit.

(2) A társasházra vonatkozó részletes szabályokat külön törvény állapítja meg.”

4. Az Lt. 79. § (2) bekezdése a következőképpen szól: „79. § (...)

(2) A községi önkormányzatnak nem kell rendeletben megállapítani az önkormányzati lakások és helyiségek bérletére, elidegenítésére vonatkozó szabályokat, ha a tulajdonában lévő lakások száma, illetőleg helyiségek esetében a bérbeadás útján hasznosított helyiségek száma nem haladja meg a húszat.”

IV.

Az indítványok kisebb részben megalapozottak.

A társasház intézményének számos történeti előzménye ismeretes. Az Alkotmánybíróságnak nem feladata a különféle jogi megoldásokról elvontan állást foglalnia, sem az, hogy a jogintézményre vonatkozó nézeteket értékelje, a tudományos vitákban állást foglaljon. Az Alkotmánybíróság hatásköre a hatályos jogszabályok vizsgálatára terjed ki, az indítvány keretei között.

Az Alkotmánybíróság elsőként a Tv. támadott szabályainak és az Alkotmány tulajdonvédelemmel kapcsolatos rendelkezéseinek a viszonyát vizsgálta.

Ennek oka, hogy az indítványok szinte kivétel nélkül a Tv.-nek azokat a szakaszait támadják, amelyek a társasház alapítása, az alapító okirat, az alakuló közgyűlés, a szervezeti-működési szabályzat, a külön és a közös tulajdonnal kapcsolatos jogok és kötelezettségek, valamint a társasház szervezete körében tartalmaznak kötelezően alkalmazandó szabályokat.

Hatályos jogunkban a Ptk. „A tulajdonjog” című harmadik részének „A közös tulajdon” című XII. fejezetében szabályozza a társasház-tulajdont.

A Ptk. 149. § (1)–(4) bekezdése értelmében épületen úgy is lehet közös tulajdont létesíteni, hogy az épület meghatározott részei – elsősorban a lakások – a tulajdonostársak külön tulajdonában vannak (társasház-tulajdon). A társasház-tulajdon létesítéséhez a tulajdonostársak alapító okiratba foglalt megállapodása és a társasház-tulajdonnak az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése szükséges. A közös tulajdonnak társasház-tulajdonná való átalakítását bármelyik tulajdonostárs kérelmére a bíróság is elrendelheti. Ebben az esetben az alapító okiratot a bíróság ítélete pótolja. A társasház-tulajdonra a közös tulajdon szabályait a külön jogszabályban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Az Alkotmánybíróság a 374/B/1996. számú határozatában (ABH 1996, 620.) elutasította azt az indítványt, amely a közös tulajdon és a társasház-tulajdon konstrukcióját általánosságban, és ez utóbbi vonatkozásában a társasházi közös tulajdon megoszthatatlanságát különösen is támadta. A határozat megállapította, hogy a társasház-tulajdon esetében a dolog természeténél fogva szükségszerű a közös tulajdonban álló részek tulajdoni megoszthatatlansága.

Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában – az Alkotmány 13. §-ával kapcsolatban – azonban többek között a következőket állapította meg: az al-

kotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Az alapjogként védett tulajdonhoz való jog tartalmát a mindenkor közzogi és (alkotmányos) magánjogi korlátokkal együtt kell érteni (ABH 1993, 373, 379.).

Az Alkotmánybíróság egy másik határozatában megállapította, hogy az Alkotmány 13. §-a a tulajdonhoz való jogot az állammal szemben biztosítja, s azt mint alapjogot – az értékgarancia követelményével, illetőleg a „közérdekű” korlátozás arányosságának ismérével [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 380–382. – az állammal szemben védi (800/B/1993. AB határozat, ABH 1996, 422.)].

A fentiekből következően az Alkotmány 13. §-a szerinti tulajdonvédelem nem érvényesíthető a tulajdonosoknak az egymással szembeni védelméről szóló szabályoknál. A Ptk. és a Tv. szabályai a „tulajdonosra” és a „tulajdonostársakra” vonatkoznak, nem pedig ezeknek az államhoz való viszonyára.

A Tv. a társasház-tulajdonnál a mellérendelt, egyenjogú személyek jogait és kötelezettségeit, a közös tulajdonnal járó terhek viselését, a társasház szervezetét, működését, a tulajdonostársak egymás közötti – és nem az állammal szemben fennálló – viszonyát rendezi.

Állami beavatkozást ezen a területen az jelent, ha a Tv. bizonyos szabályaitól a felek megállapodásuk alapján sem térhetnek el.

A Tv. – a Ptk. 226. §-ával összhangban – alkalmazási kényszerrel ír elő egyebek között az alapító okirat mint szerződés egyes tartalmi elemei tekintetében. Ennyiben a Tv. eltér a Ptk. 200. § (1) bekezdésének a szerződésekre vonatkozó, általánosan eltérést engedő szabályától.

A Tv. más szabályai is, pl. a társasház-tulajdont meghatározók, a Tv. erejénél fogva kötelezőek, kivéve, ha maga a Tv. másként nem rendelkezik.

Ezeknek a kógens szabályoknak az alkotmányossága, megfelelő indítvány alapján, vizsgálható akár az alkotmányos tulajdonvédelem szempontjából is.

A társasház-tulajdonnak mint jogviszonynak a szabályozása azonban nem az alkotmányjog, hanem a polgári jog körébe tartozik.

Az Alkotmánybíróság társasházban lévő lakások hasznosításának a többi tulajdonostárs érdekeire tekintettel történő szabályozásáról egy ügyben azt mondta ki, hogy ebben az esetben nem állapítható meg a tulajdonjog korlátozása és nem bocsátkozott további alkotmányjogi vizsgálatba. A határozat szerint a tulajdonosi jogok gyakorlásának korláta a többi tulajdonostárs jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek védelme, ezért az a szabály, amely kimondta, hogy lakást csak lakás céljára szabad hasznosítani, önmagában nem korláta a tulajdonosi rendelkezési jognak [36/1991. (VI. 20.) AB határozat, ABH 1991, 424, 426.].

Közös tulajdoni hányadnak szövetkezeti közgyűlési határozattal szövetkezeti tulajdonná való átalakításánál az

Alkotmánybíróság azt tartotta meghatározónak, hogy a jogalanyok adott körének belső viszonyáról döntenek, és nem foglalkozott a tulajdonjog korlátozásának alkotmányjogi vizsgálatánál szokásos kérdésekkel (1240/B/1993. AB határozat, ABH 1998, 564, 566–567.).

A tulajdonjog alkotmányjogi védelmének elvi tételeit megfogalmazó, már részben idézett 1993. évi határozatában is a polgári jogi és az alkotmányjogi szempontok különbözőségéből indult ki az Alkotmánybíróság és az alkotmányellenesség vizsgálatánál a tulajdon közjogi megterhelését, a közhatalmi beavatkozást vette alapul [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 379.]. A 37/1998. (IX. 23.) AB határozat pedig azt tekintette alkotmányossági kérdésnek, hogy a közhatalmi korlátozást milyen esetben kell a tulajdonosnak eltérnie (ABH 1998, 296, 303.).

A társasház-tulajdon tartalmára, fenti jellegzetességeire, a közös és a külön tulajdoni elemek sajátos kapcsolódására figyelemmel az Alkotmánybíróság szerint a törvényhozónak az a feladata adódik az Alkotmány 13. §-ának a társasház-tulajdonra való végrehajtása körében, hogy olyan szabályozást alkosson, amely az alkotmányos értelemben vett tulajdonvédelmet a „tulajdonosra”, a „tulajdonostársakra”, valamint a társasház-tulajdonra is egyaránt kiterjeszti. A társasházakra vonatkozó szabályozásnak alkalmasnak kell lennie egyensúly teremtésére a társasház-tulajdon egyes alanyainak esetenként eltérő érdekek által meghatározott pozíciója között.

Az alkotmányjogi keretek a törvényhozónak viszonylag tág teret nyújtanak annak meghatározására, hogy a társasház-tulajdon szabályozásánál milyen eszközökkel teremti meg az egyensúlyt.

Az Alkotmánybíróság hasonlóan foglalt állást az alkotmányjogi elbírálás különbözőségét illetően a tulajdonjog közjogi és magánjogi korlátozásáról a 800/B/1993. AB határozatban. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a tulajdonjog sérelmének a polgári jogi szabályozás körébe tartozó egyik fontos esetkörénél, a kártérítésnél, az Alkotmány tulajdonvédelmi szabályai csak annyiban játszanak meghatározó szerepet, hogy a törvényhozónak a felelősségi rendszer kialakítása során mind a károsult, mind a károkozó pozícióját egyenlő súllyal mérlegelnie kell, a szabályozás egyéb szempontjainál viszont a törvényhozónak szabad mérlegelési lehetősége van (ABH 1996, 420, 421–422.).

Nem lehet az Alkotmány 13. § (1) bekezdése sérelmének tekinteni azt, ha a törvény a társasház ügyeiben való döntéshozatalt alapvetően a tulajdonostársakra bízva, vitáikat pedig bírói útra tereli. Az Alkotmánybíróság ilyen esetben azt vizsgálhatja, hogy a törvényhozó által választott konkrét jogi szabályozás alkalmas-e az egyensúlyteremtésre.

V.

1.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a társasház létrejövetele szabályait [Tv. 1. § (1) bekezdés, 5. §

(1) bekezdés, 8. § (1) bekezdés] a jogbiztonság [Alkotmány 2. § (1) bekezdés] sérelmére hivatkozva támadó indítvány nem megalapozott.

A normavilágosságot kifogásoló indítvánnyal kapcsolatban az Alkotmánybíróság szerint megállapítható, hogy a társasház fogalmára, alapítására és az alapító okiratra, valamint a közös tulajdon társasháztulajdonná való átalakítására vonatkozó szabályok a jogalkalmazás számára a gyakorlatban nem eleve értelmezhetetlenek vagy alkalmazhatatlanok. A Tv. számos, említett rendelkezéseivel azonos vagy azokhoz jelentős mértékben hasonló már az első társasházi törvény óta hatályban van.

Az 1160/B/1992. AB határozat értelmében általános és elvont módon megfogalmazott jogi normák konkrét, egyedi esetekre való vonatkoztatása jogalkalmazási kérdés. A jogalkalmazás során minden jogszabály értelmezésre szorul még akkor is, ha annak problémamegoldó, alkotó jellege elmosódott, az értelmezési művellet más korábbi jogszabály-értelmezésekre támaszkodva rutinná vált. A határozat szerint azt általában a jogalkotás dönti el, hogy valamely életviszonyt milyen részletességgel szabályoz. A döntés kimondja, hogy „ez a jogszabály homályosságától, értelmezhetetlenségétől különálló kérdés. ... A jogszabálynak ezért az életviszonyok tipikus vonásait kell figyelembe vennie.” (ABH 1993, 607, 608.).

A Tv. támadott szabályának feltételei, a rendelkezésekben szereplő fogalmak ezt a követelményt kielégítik és a fogalmak nem is homályosak vagy értelmezhetetlenek.

Csak a jogalkalmazás számára eleve értelmezhetetlen jogszabály sérti a jogbiztonságot [vö.: 36/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 222, 227–228.].

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a konkrét esetben nem sérti a jogbiztonságot az, hogy a törvényi feltételeket a jogalkotó inkább keretjellegűen, és nem túl részletezően határozta meg. Nem alkotmányellenes, hogy a jogszabály tényállása nem tartalmaz részletesebb szabályozást a társasház létrejötte és a bíróság feladatai körében. A megfelelően általános, absztrakt tényállás is alkalmas arra, hogy a Tv. szabályai a jogalkalmazásban érvényesüljenek. Önmagában nem sérti a jogbiztonságot az, ha a jogszabály a jogalkalmazás során értelmezésre szorul és esetenként az értelmezés problémamegoldó, alkotó jellege kerül előtérbe.

Az Alkotmánybíróság ezért a Tv.-nek a társasház fogalmát meghatározó 1. § (1) bekezdése, az alapításról szóló 5. § (1) bekezdése és a közös tulajdon társasháztulajdonná való átalakításáról szóló 8. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasította.

1.2. Nem megalapozott az az indítvány sem, amely a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítésről, illetve a közös tulajdonban álló épületrésszel kapcsolatban a közös tulajdon megszüntetéséről szóló egyes szabályokat [Tv. 3. § (2) bekezdés, 25. § (1) bekezdés] támadja.

Az Alkotmánybíróság az Abtv. 20. §-a értelmében indítvány alapján jár el. Az indítványhoz kötöttség elvéből

az következik, hogy az Alkotmánybíróság annak a szabálynak az alkotmányellenességét vizsgálja, amelyet az indítványozó megjelölt és annak az alkotmányi rendelkezésnek a tükrében, amelyre az indítványozó hivatkozik.

A jelen esetben az indítványozó egyrészt az Alkotmány 70/I. §-a sérelmét állította. Megállapítható, hogy a Tv. említett szabályai nem hozhatók összefüggésbe a közterhekhez való hozzájárulás kötelezettségét előíró alkotmányi szabályokkal.

A Tv. vizsgált szabályai nem sértik az indítványban hivatkozott másik alkotmányi rendelkezést, a tulajdonhoz való alapvető jogot [Alkotmány 13. § (1) bekezdés] sem. Ez a jog a fent kifejtettek szerint az állammal szemben védi a tulajdont, mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos alapját. Társasház-tulajdonnál a tulajdonostársakat nem az alkotmányjog, hanem a polgári jog szabályai szerint illeti meg védelem egymással szemben. A Tv. a kisebbség méltányos érdekeit védi [25. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés]; a közös tulajdon megszüntetését a vizsgált körben ahhoz a feltételhez köti, hogy az a kisebbség méltányos érdekeit nem sérti. Ez a szabály az alkotmányosan megkövetelhető tulajdonvédelmet megfelelően biztosítja a társasház-tulajdon alanyai pozíciójának kiegyensúlyozásával.

Az Alkotmánybíróság ezért a Tv. 3. § (2) bekezdését és 25. § (1) bekezdését támadó indítványt elutasította.

1.3. Nem megalapozottak azok az indítványok sem, amelyek értelmében az Alkotmány számos rendelkezését sértik azok, a társasház belső viszonyaira vonatkozó egyes szabályok, amelyek – a többségi szavazással való döntéshozatal körében – a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítés jogának gyakorlásához szükséges többségről, az alapító okirat megváltoztatásához előírt szavazatarányról, a közös költség mikénti meghatározásáról, a szervezeti-működési szabályzat elfogadásáról, a birtoklás, a használat a hasznosítás módja meghatározásáról szólnak [Tv. 3. § (2) bekezdés, 10. § (2) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 14. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdés, 23. § (2) bekezdés].

Nem lehet levezetni az Alkotmány indítványokban hivatkozott szabályaiból [az Alkotmánynak a tulajdoni formák egyenjogúságára és a verseny szabadságára vonatkozó 9. § (1) bekezdéséből, a tulajdonhoz való jogról szóló 13. § (1) bekezdéséből, a jogképeségről szóló 56. §-ából, a választójogról szóló 70. § (4) bekezdéséből és diszkriminációt tiltó 70/A. §-ából] sem azt, hogy a közös tulajdon körében bizonyos döntésekhez – például az elidegenítés jogának gyakorlásához – valamennyi tulajdonostárs hozzájárulását meg kell-e kívánni, de azt sem, hogy ha a Tv. többségi döntéshozatalt tesz lehetővé, akkor a többségi döntéshozatalhoz legalább milyen mértékű szavazatarányt kell előírni.

Jóllehet a Ptk. a közös tulajdonnál bizonyos körben a tulajdonostársak egyhangú határozatát kívánja meg, pl. a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadásoknál, az egész dolog feletti tulajdonjog átruházásánál, a tulajdonostársak a birtoklás, a használat, a hasznosítás, valamint a

rendes gazdálkodás körét meg nem haladó kiadások kérdésében általában szótöbbséggel határoznak, tulajdoni hányaduk arányában.

A társasház-tulajdon azonban olyan közös tulajdon, amelynél a külön tulajdon és a közös tulajdon elemei sajátosan keverednek. Ha a törvény viszonylag széles körben követel meg egyhangú határozatot vagy valamennyi tulajdonostárs hozzájárulását, akkor előfordulhat, hogy a többség megalapozott igénye nem érvényesíthető. Ugyanígy a tulajdoni hányad szerinti egyszerű szótöbbség általános, kivételt nem tűrő alkalmazása is a törvényben visszaélés-szerű joggyakorlásra teremthetne lehetőséget.

A jelen határozat IV. pontjában kifejtettek szerint a törvényhozónak viszonylag széles körű szabadsága van a társasház-tulajdon részletszabályainak kialakításával kapcsolatban, ezek között a döntéshozatal szabályai csak szélsőséges esetben vethetnek fel alappal alkotmányjogi kérdést. Számos eszköz, többféle döntéshozatali arány stb. egyaránt alkalmas lehet arra, hogy a szabályozásnál egyensúlyt teremtsenek a társasház-tulajdon alanyainak esetenként eltérő, különféle érdekei között.

A vizsgált szabályozásban nem ismerhető fel a köztulajdon és a magántulajdon egyenlősége elvének sérelme, miként arra az indítványozók hivatkoznak; nem ismerhető fel valamely tulajdonostárs egyoldalú kedvezményezése vagy hátrány okozás, de a joggyakorlás lehetetlenné tétele sem, amelynek alapján a támadott rendelkezéseket alkotmányellenessé kellene nyilvánítani, akár a tulajdonhoz való alapvető jog, akár más, az indítványozók által felhívott alkotmányos tétel sérelme miatt.

Az Alkotmánybíróság ezért a Tv. 3. § (2) bekezdése, 10. § (2) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 23. § (2) bekezdése rendelkezéseit támadó indítványokat elutasította.

1.4. Nem megalapozottak a Tv. 3. § (3) bekezdését támadó indítványok sem. A közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért a tulajdonostársak felelősségét megállapító rendelkezéshez hasonló már az első társasházi törvény, az 1924. évi XII. törvény is tartalmazott. Ennek 9. §-a kimondta, hogy a tulajdonostársak a közös használatban levő építmények, építményrészek felszerelések és berendezések karbantartásának költségéhez, valamint általában a tulajdonostársakat közösen érdeklő költségekhez és egyéb terhekhez saját tulajdoni illetőségének vagy érdekeltségének arányában kötelesek hozzájárulni.

A hatályos jogszabály is ezt az elvet érvényesíti.

Jóllehet a társasházközösség a Tv. 3. § (1) bekezdése értelmében rendelkezik bizonyos anyagi és eljárásjogi jogképeséggel, a társasház nem jogi személy. Ennek a helyzetnek az egyik következményét vonja le a Tv. 3. § (3) bekezdése, amikor a közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért való polgári jogi felelősséget határozza meg: a közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk – vagy a szervezeti-működési szabályzatban ettől eltérően meghatározott

mérték – szerint felelnek az egyszerű (sortartásos) kezes-ség szabályai szerint.

Az egyszerű (ún. sortartó) kezességnél a kezes követelheti, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be; amennyiben a kezes a kötelezett helyett a tartozást megfizeti a jogosultnak, a kezesnek megtérítési igénye keletkezik a kötelezettrel szemben.

Ebben a szabályban az egyszerű (sortartásos) kezesség-re utalást az indítványozók úgy értelmezik, hogy önmagában ebből a szabályból, más törvényi rendelkezés nélkül, a tulajdonostársak egyetemleges felelőssége, a tulajdoni illetőség arányát meghaladó kötelezettsége következik.

A társasházon belül a Tv.-ben szereplő vagy a tulajdonostársak által elfogadott szabályozás rendeltetése az, hogy a tulajdonosok egymás közötti, illetve a társasház és az egyes tulajdonosok közötti követelések teljesítésének rendjét meghatározza. A Tv. 3. § (3) bekezdése ugyanakkor a társasház hitelezőit is védi, a tulajdonostársak tulajdoni hányadukhoz igazodó – és így korlátozott felelősségének előírásával. A szolgáltatás teljesítésével, illetve a szerződésszegő magatartással összefüggésben a társasházon belül a tulajdonosok között, vagy a tulajdonostársak és a társasház közösség hitelezői között kialakult jogvita eldöntése pedig a polgári peres ügyeket tárgyaló bíróságok hatáskörébe tartozik.

Az Alkotmánybíróság egyébként a 12/1998. (IV. 17.) AB határozatban (ABH 1998, 123, 430.) vizsgálta a Ptk. 334. § (2) bekezdése és 337. § (2) bekezdése alkotmányellenességét.

Ebben az ügyben az indítványozók alkotmányellenesnek tartották azokat a szabályokat, amelyek a társtulajdonosok egyetemleges felelősségéről intézkednek a társasházak egyes közüzemi tartozásai tekintetében. Beadványukban vizsgálni kért jogszabályként a Ptk. 334. § (2) bekezdését és a 337. § (2) bekezdését jelölték meg, s hivatkoztak az Alkotmány 55. § (1) bekezdése és 70/E. § (1) bekezdése sérelmére. Az indítványozók ugyanakkor kifejtették azt is, hogy nem felel meg a valóságnak a társasházak esetében a Ptk. 334. § (2) bekezdésének az a feltételezése, hogy a szolgáltatás nem osztható.

Az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította. A határozat indokolásában arra hivatkozott, hogy a Ptk. támadott szabályai a társasház-tulajdonra vonatkozó szabályt nem tartalmazznak, és nem tartalmazznak különös rendelkezést a társasházak szerződéseire sem; a Ptk. 334. § (1)–(2) bekezdésének konkrét tényállásra vonatkoztatása és ezzel kapcsolatban az értelmezése pedig nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, a Ptk. e szabályainak mikénti alkalmazása társasház közüzemi szerződéseire, esetleges tartozásai a rendes bíróságra tartozik. A rendes bíróságra tartozik annak eldöntése is, hogy a tartozások esetén a kötelezettek egyetemlegessége pusztán a Ptk. e szabályai alapján, más jogszabály közbejötté nélkül megállapítható-e.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor utalt arra, hogy a gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény (a további-

akban: Gszt.) végrehajtására kiadott 3/1995. (I. 20.) Korm. rendeletet és a villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló 1994. évi XLVIII. törvényt (a továbbiakban: Vet.) végrehajtására kiadott 34/1995. (IV. 5.) Korm. rendeletet a Ttv. módosította (44. és 45. §). A Ttv. 44. §-a szerint a Gszt. Vhr. 1. számú melléklete 13. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészítette ki: Nem vonatkozik az egyetemleges felelősség a társasházban a közös tulajdonban álló épületrészben (helyiségben) történő fogyasztás díjfizetési kötelezettségére. A Ttv. 45. §-a pedig a Vet. Vhr. 1. számú melléklete 5. §-ának (4) bekezdését egészítette ki a következő mondatdal: Nem vonatkozik az egyetemleges felelősség a társasházban a közös tulajdonban álló épületrészben (helyiségben) történő fogyasztás díjfizetési kötelezettségére.

Az Alkotmánybíróság 398/B/1995. AB határozata (ABH 1999, 714.) vizsgálta a Vet. Vhr. 1. számú melléklete 5. §-ának (4) bekezdését és a Gszt. Vhr. 1. számú melléklete 13. §-ának (4) bekezdését; az indítványokat az Alkotmánybíróság elutasította.

Az Alkotmánybíróság szerint önmagában a Tv. 3. § (3) bekezdéséből nem következik a tulajdonostársaknak a tulajdoni illetőségük arányát meghaladó, egyetemleges felelőssége harmadik személyekkel (pl. gáz- vagy villamosenergia szolgáltatóval) szemben, a tulajdoni hányad szerinti felelősségtől eltérő mérték akkor jöhet szóba a Tv. értelmében, ha a hozzájárulási kötelezettséget maguk a tulajdonostársak a szervezeti-működési szabályzatban a fő szabálytól eltérően határozták meg.

Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a Tv. 3. § (3) bekezdését az Alkotmány 13. § (1) bekezdése sérelmére hivatkozva támadó indítványokat elutasította; megállapította azt is, hogy a Tv. 3. § (3) bekezdése és az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése, 17. §-a, 70/E. § (1)–(2) bekezdése között nincs alkotmányjogilag értékelhető összefüggés.

1.5. Az Alkotmánybíróság elutasította a Tv. 18. § (1) és (2) bekezdését támadó indítványt is.

Mindkét rendelkezés a külön tulajdonban lévő, nem lakás céljára szolgáló helyiség használata, hasznosítása módjának a megváltoztatásával függ össze; a Tv. lehetővé teszi, hogy a társasház közgyűlése ezt megtiltsa, ha az a társasház működését vagy a lakhatás nyugalma zavarná.

Az Alkotmánybíróság a 685/B/1999. AB határozatban (ABH 2004, 1363.) megállapította: „a vállalkozás joga nem abszolutizálható, ennek megfelelően arra sincs senkinek alanyi joga, hogy adott foglalkozással kapcsolatos vállalkozást egy meghatározott helyen folytasson.” Az Alkotmánybíróság az említett ügyben azt vizsgálta, hogy „a vállalkozáshoz való jogot sérti-e az, hogy a vállalkozást valakinek egy adott helyen (üzletben) ideiglenesen vagy véglegesen nem lehet folytatni”; és az indítványt elutasította.

A tulajdoni formák egyenjogúságának [Alkotmány 9. § (1) bekezdése] elvére való hivatkozás sem alapos. A Tv. 18. § (1)–(2) bekezdése valamenyi tulajdoni formára egy-

aránt vonatkozik, a tulajdoni formák egyenjogúságának elvét ezért nem sérti.

Nem állapítható meg az sem, hogy a tulajdonhoz való alapvető jog sérülne. Az Alkotmánybíróság 36/1991. (VI. 20.) AB határozata (ABH 1991, 424, 426.) megállapítja, hogy a tulajdonosi jogok gyakorlásának korlátja lehet a többi tulajdonostárs jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek védelme; a tulajdonostársak közös megállapodása kiterjedhet a hasznosítás módja tekintetében meghatározott korlátok felállítására, amennyiben ez a korlátozás törvény előírásába nem ütközik.

A Tv. a társasház közgyűlése tiltó határozata ellen a tulajdonostárs számára bírói utat enged. A bírósági eljárásra hárul majd annak eldöntése, hogy a tulajdonostársak döntése jogszabály vagy az alapító okirat, illetőleg a szervezeti-működési szabályzat rendelkezését sérti-e, vagy a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár-e. A bíróság vizsgálhatja annak a feltételnek a fennállását is, hogy a helyiség használata, hasznosítása módjának megváltoztatása a társasház működését vagy a lakhatás nyugalmát zavarná-e.

Nem állapítható meg az sem, hogy ezek a támadott szabályok a jogbiztonságot [Alkotmány 2. § (1) bekezdése] sértének.

Az Alkotmánybíróság egy határozata (219/B/2002 AB határozat, ABH 2003, II. kötet, 1488.) megállapítja, hogy „az értékelést engedő fogalmak használata (mint pl. a jóhiszeműség, közérdek, rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények, arányosság stb.) a jogi szabályozás hagyományos eszköze, amely a jogalkalmazó jogilag kötött, diszkrecionális döntési felhatalmazását, a konkrét ügy részleteinek ismeretében adott mozgásterét jelenti”. Az Alkotmánybíróság elutasította azt az indítványt, amelynél azt kellett vizsgálni, hogy „sérti-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdését a megsemmisíteni kért rendelkezés amiatt, hogy a jogalkotó a munkáltatói kötelezettség fennállását az elvárhatóság fogalmához, az elvárhatóságot pedig ‘az eset összes körülményei’ mérlegeléséhez köti.”

Az Alkotmánybíróság szerint a Tv. 18. §-ában szereplő, egyes kifogásolt kifejezések megfelelően határozottak, világosak és érthetőek, önkényes értelmezésre nem adnak lehetőséget. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a Tv. 18. § (1) és (2) bekezdését támadó indítványokat is elutasította.

1.6. Nem megalapozott a Tv. 20. § (1) bekezdés d) pontját támadó indítvány. A tulajdonhoz való alapvető jogot nem sérti az, hogy a valamely lakásban tervezett építkezésről a Tv. szabályai szerint csupán értesíteni kell a közös képviselőt, és a Tv. nem írja elő általánosságban valamennyi tulajdonostárs hozzájárulását „a közösség egészét érintő komoly munkálathoz”.

Azt a kérdést, hogy milyen esetben indokolt megkövetelni a tulajdonostársak hozzájárulását valamely építkezéshez a társasházban, nem a Tv., hanem más jogszabály szabályozza.

Nem a Tv.-re, hanem építésügyi jogszabályokra, eljárásra és hatóságra tartozó kérdés, hogy milyen építkezések, kinek az engedélye alapján, milyen feltételek mellett végezhetők vagy sem. A Tv.-ben szereplő értesítési kötelezettségtől ezek a szabályok függetlenül érvényesülnek.

1.7. A Ttv. 14. § (1) bekezdés d) pontja és (2) bekezdése nemzetközi egyezménybe ütközésének utólagos vizsgálatát csak az Abtv. 21. § (3) bekezdésében meghatározottak kezdeményezhetik. Az indítványozó nem tartozik ebbe a körbe, ezért azt az indítványt, amely az említett szabályok ilyen vizsgálatára irányult, az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 29. § c) pontja alapján – visszautasította.

1.8. Alaptalan a Tv. 1. § (1) bekezdés második mondatát támadó indítvány is.

Az az előírás, amely szerint társasház-tulajdonnál az épülethez tartozó földrészletnek a tulajdonostársak közös tulajdonába kell kerülnie, nem sérti a tulajdonhoz való jogot mint alapvető jogot. Az Alkotmánybíróság már több határozatában kifejtette, hogy a tulajdonjog alkotmányos védelme nem terjed ki a tulajdon megszerzésére, a tulajdonszerzés joga nem alapjog. [Pl. 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 201.; 743/B/1993. AB határozat, ABH 1996, 417, 418.] Az Alkotmány 13. §-a a már megszerzett tulajdont részesíti alapjogi védelemben, az államnak nincs kötelezettsége arra, hogy a magánszemélyt tulajdonszerzéshez vagy tulajdon élvezetéhez segítse (936/D/1997 AB határozat, ABH 1999, 615.).

Az Alkotmány 54. § (1) bekezdése és 57. § (5) bekezdése pedig nem hozható összefüggésbe a Tv. 1. § (1) bekezdés második mondatával. Ezért az Alkotmánybíróság a Tv. 1. § (1) bekezdés második mondatát támadó indítványt elutasította.

1.9. A Tv. egyes, jelzálogjoggal kapcsolatos szabályait támadó indítványok is alaptalanok.

A jelzálogjog nem szerződéses, hanem pl. jogszabály vagy hatósági határozat alapján való keletkeztetéséről szóló szabályok – Ptk. 254. § (1) bekezdése –, illetve a Ttv. 24. §-a nemzetközi egyezménybe ütközésének utólagos vizsgálatát csak az Abtv. 21. § (3) bekezdésében meghatározottak kezdeményezhetik. Az indítványozó nem tartozik ebbe a körbe, ezért azt az indítványt, amely a mondott szabályok ilyen vizsgálatára irányult, az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 29. § c) pontja alapján – visszautasította.

A Ptk. 254. § (1) bekezdése és a Tv. 30–31. §-a rendelkezéseiben nem ismerhető fel vagyoni helyzet szerinti különbségtétel. Ezek a szabályok nem a tulajdonostárs vagyoni helyzetén alapulnak, hanem azon a körülményen, hogy az érintett tulajdonostárs a közös költség összegének befizetésével, bármely okból, hátralékba került. A támadott szabályok nem hozhatók összefüggésbe az Alkotmány vagyoni helyzet szerinti különbségtételt tiltó 70/A. § (1) bekezdésével.

Azzal az indítvánnyal összefüggésben, amely a tulajdonhoz való alapvető jog sérelmére hivatkozik, az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a társasház-tulajdon a

közös tulajdonnak egy sajátos esetét jelenti. A közös tulajdonnal együtt jár a saját tulajdoni hányaddal, tulajdoni résssel kapcsolatban felmerülő költségen túlmenően a közös költségek viselése. Gyakran igény van a tulajdonostársak fizetőkészségének és fizetőképességének különböző jogintézményekkel való biztosítására. Ennek megfelelően a jogszabályok – a felek érdekeit figyelembe véve – meghatároznak egyes olyan rendelkezéseket, amelyekkel a közös tulajdon fenntartásának zavartalanná tételét, a közös költségek fedezésének lehetőleg egyszerű és hatékony megoldását kívánják szolgálni. Ilyen jellegű megoldást nyújt a Tv. 30. §-án kívül a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény 95. §-ának (1) bekezdése is a lakásszövetkezetekkel kapcsolatban. A fizetési kötelezettség teljesítése egyik lehetséges kikényszerítési módjának törvényi szabályozása a tulajdonhoz való alapvető jogot nem sérti.

A hátralékos tulajdonostárs szavazati jogának korlátozása nem sérti a jogorvoslathoz való jogot sem. A jogorvoslathoz való alapvető jog a bírósági, közigazgatási és más hatósági döntésekre terjed ki. Nem terjed ki a nem állami, pl. a munkáltatói (1129/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 604, 605.), vagy a tulajdonosi (1534/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 602, 603.) döntésekre. A jelzálogjog bejegyzésének elrendeléséről szóló közgyűlési határozat ilyen tulajdonosi döntésnek – s nem hatósági döntésnek – minősül, vagyis olyan döntés, amelyre tárgyilag a jogorvoslathoz való alapvető jog nem terjed ki.

Az a szabály, amely a közös képviselő rendelkezése alapján lehetővé teszi a külön tulajdon jelzálogjoggal való megterhelését, nem ütközik az Alkotmány 45. § (1) bekezdésébe, mert a két rendelkezés között alkotmányjogilag értékelhető kapcsolat nincs. A közös képviselő ebben a jogkörében eljárva a tulajdonostársak által elfogadott szervezeti-működési szabályzatot hajtja végre, döntése nem jelenti igazságszolgáltatás gyakorlását abban az értelemben, ahogyan azt az Alkotmány 45. § (1) bekezdése alkalmazza.

A Tv. 30. § (1) bekezdése és az Alkotmány 70/D., 70/E. és 70/K. §-a között pedig nincs összefüggés.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Tv. 30. § (1), (2) bekezdését, és 31. §-át, a 32. § (1) és (3) bekezdését, illetve a Ptk. 254. § (1) bekezdését támadó indítványokat elutasította.

1.10. Megalapozatlan az az indítvány is, amely a Tv. 33. § (1) bekezdése, 35. § (2) bekezdése rendelkezéseit és az 51. § (1) bekezdés d) pontját támadja, arra hivatkozva, hogy – a Tv. más szabályában előírt, jogvesztő megtámadási határidőre tekintettel – a szabályozás nem ad elég eljárási garanciát a tulajdonos részére a közgyűlésen való részvételre, a határozat megismerésére.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a vizsgálat tárgyát képező egyes rendelkezések alkotmányossága általában értékelhetetlen a jogszabály kontextusából kiragadva. Az elszigetelt vizsgálat eredménye más összefüggésbe helyezve érvényét vesztheti. [Így foglalt állást az

Alkotmánybíróság a 16/1991. (IV. 20.) AB határozatban, ABH 1991, 58, 60.]

Ennek megfelelően a közgyűlés összehívására, a meghívó közlésére, valamint az éves elszámolásról, továbbá a költségvetés megállapításáról szóló közgyűlésre, a számvizsgáló bizottság ezzel kapcsolatos jogosítványára vonatkozó szabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálatáról is csak a szabályozási környezetre figyelemmel, a konkrét rendelkezések és ezek összefüggései áttekintése alapján lehet dönteni.

Az Alkotmánybíróságnak az indítványok alapján azt kell vizsgálnia, hogy a szabályok az Alkotmány 2. § (1) bekezdése tükrében elég eljárási garanciát adnak-e a tulajdonos részére a közgyűlésen való részvételre, a határozat megismerésére és bíróság előtti megtámadására.

A Tv. számos eljárási szabályt, a közös képviselőt illetően az intézőbizottságot terhelő kötelezettséget tartalmaz annak érdekében, hogy a közgyűlésen való részvétel, a határozat megismerése a tulajdonostársak számára lehetővé váljék.

A Tv. szabályai egyértelműek abban, hogy közgyűlést legalább évente egyszer kell tartani [35. § (1) bek.], a közgyűlésre valamennyi tulajdonostársat írásban kell meghívni [33. § (1) bek.], amellyel egyidejűleg a meghívó egy példányát a társasházban – jól látható helyen – ki kell függeszteni.

A Tv. azt is előírja, hogy kötelező a közgyűlés összehívása, ha azt a tulajdoni hányad 1/10-ével rendelkező tulajdonostársak a napirend és az ok megjelölésével írásban kérték; ha pedig a kérést a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke tizenöt napon belül nem teljesítette, az összehívást kérő tulajdonostársak vagy az általuk megbízott személy a közgyűlést összehívhatják. Közgyűlés összehívására a számvizsgáló bizottság is jogosult, ha a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke az erre vonatkozó köteletségének nem tesz eleget.

A közgyűlésen jegyzőkönyvet kell vezetni, a jegyzőkönyvet hitelesíteni kell [39. § (1) bek.]. A közgyűlésen meghozott határozatokról a közös képviselőnek vagy az intézőbizottság elnökének valamennyi tulajdonostársat írásban, a közgyűlés megtartásától számított nyolc napon belül értesítenie kell [39. § (3) bek.]. A közös képviselő (az intézőbizottság elnöke) köteles a közgyűlés határozatairól és a határozatok végrehajtásáról nyilvántartást (Közgyűlési Határozatok Könyve) vezetni [44. § (1) bek.]. A Közgyűlési Határozatok Könyve adattartalmát a Tv. meghatározza [44. § (2) bekezdése].

Az 1160/B/1992. AB határozat értelmében azt általában a jogalkotás dönti el, hogy valamely életviszonyt milyen részletességgel szabályoz. (ABH 1993, 607, 608.). Az Alkotmánybíróság az 1621/E/1992. AB határozatában kifejtette, hogy a jogalkotóra tartozik annak eldöntése, hogy valamely élethelyzetet milyen részletességgel szabályoz. Ebből a szempontból alkotmányossági kérdést csak az vet fel, ha a szabályozás hiányossága alapvető jog vagy az Al-

kormányban deklarált alkotmányos elv érvényesülését gátolja (ABH 1993, 765, 766.).

Az Alkotmánybíróság szerint a közgyűlés tartásának és összehívásának, a meghívó közlésének, a jegyzőkönyvvezetésnek, a határozatok nyilvántartásának és megismerhetőségének ismertetett szabályai – amennyire az a társasház-tulajdonra, mint a közös tulajdon egyik típusára vonatkozó szabályozástól elvárható – elegendő garanciát tartalmaznak ahhoz, hogy a tulajdonostársak jogaitak érvényesíthessék.

További jogalkotással a vizsgált körben nem küszöbölhető ki eleve az esetleg előforduló visszaélészerű jogalkalmazás vagy a kötelező szabályok alkalmazása mellőzésének veszélye.

Az Alkotmánybíróság ezért a Tv. 33. § (1) bekezdését, 35. § (2) bekezdését és az 51. § (1) bekezdés *d*) pontját támadó indítványokat elutasította.

1.11. Más a helyzet a Tv. 42. § (1) bekezdésével. Ez a szabály az, amely bírói útra tereli a tulajdonostársak jogvitáját a közgyűlés határozataival kapcsolatban.

Az Alkotmány 57. § (1) bekezdése, az eljárási garanciákon túl, a bírósághoz fordulás jogát foglalja magában. Az Alkotmánybíróság értelmezésében ezen alapvető jogból „az államra az a kötelezettség hárul, hogy – egyebek mellett – a polgári jogok és kötelezettségek (a polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson.” [59/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 353, 355.]

Társasház-tulajdonnál a közgyűlési határozat vitássá tétele „polgári jogi jogra” vonatkozik.

A bírósághoz való jog egyik eleme a bírósághoz fordulás joga, abban az értelemben, hogy az érdekelt elérhesse, ügyét bíróság tárgyalja anélkül, hogy jogi vagy gyakorlati jellegű, visszaélészerű akadályok ebben megakadályoznák.

A bírósághoz fordulás jogának alkotmányosan elfogadható korlátozásához alkotmányos cél kell és a korlátozás mértékének e céllal ésszerű arányban kell állnia.

A bírósághoz fordulás jogának gyakorlásához szükséges, hogy az érintettek értesüljenek a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdekeiket érinti és megismerhessék annak tartalmát. Az Alkotmánybíróság a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatában (ABH 1999, 237, 244.) jogorvoslati határidő elbírálására vonatkozó szabályozásról – hatósági határozattal összefüggésben – azt is kimondta, hogy annak alkotmányossága önmagában nem ítéltető meg, e tényező mellett más elemeket is figyelembe kell venni, mindenekelőtt a jogorvoslattal megtámadható döntérről való tudomásszerzés garantáltságát.

A társasház közgyűlésének határozata ugyanakkor nem hatósági határozat, hanem lényegében a közös tulajdon körében, általában szótöbbséggel hozott tulajdonosi döntéseket tartalmaz, ezért a tudomásszerzés garantáltsága körében nem követelhetők meg a hatósági határozat mint hivatalos irat kézbesítésére vonatkozó szabályokhoz hasonló előírások alkalmazása a Tv. hatókörében.

Jóllehet a Ptk. a közös tulajdon általános szabályainál nem ír elő határidőt a tulajdonostársak szótöbbséges határozata bíróságnál való megtámadására [Ptk. 143. § (1) bekezdés], s így arra a meghozatalt követően bármikor sor kerülhet, a kereseti kérelem alapossága körében azonban ilyen esetben is jelentősége van az időmúlásnak például akkor, ha az utóbb sérelmezett határozat végrehajtása megtörtént és a megtámadás jogát a tulajdonostárs indokolatlan késedelemmel gyakorolta.

Habár a társasház-tulajdonról szóló 1924. évi XII. törvénycikk, amely hazánkban a társasház-tulajdont első alkalommal szabályozta, a társasház-tulajdonra a tulajdonra vonatkozó általános szabályokon felül az ingatlan közös tulajdonának, a szomszédjognak és a szolgalmaknak szabályait rendelte alkalmazni (11. §), és nem tartalmazott a Tv. 42. § (1) bekezdésében foglaltakhoz hasonló rendelkezéseket, a hatékonyan működő igazságszolgáltatás érdekei igazolhatják ésszerű határidő tűzését és a keresetindítás feltételeinek megállapítását a társasház-tulajdonnál. A több mint ötven évig hatályban volt első társasház-törvényt 1977. július 1-jétől felváltó Tvr. 16. §-a már tartalmazta azt az előírást, amely szerint „a határozat meghozataltól számított hatvan napon belül” fordulhat a bírósághoz bármely tulajdonostárs. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a Tvr., a Ttv. és Tv. hivatkozott határidőre vonatkozó szabályát anyagi jogi határidőnek tekinti.

Ugyanakkor a Tvr. 16. §-a – szemben a Ttv. és Tv. szabályaival – nem utalt a határidő jogvesztő jellegére. A bírói gyakorlat szerint az 1998. március 1. napját megelőzően hozott közgyűlési határozatok elleni 60 napos keresetindítási határidő – erre vonatkozó rendelkezés hiányában – nem jogvesztő jellegű, emiatt az elkesettség az elévülés szabályai szerint kimenthető (EBH 2004. 1035.).

A Tv. meghatározhatja azt az időtartamot, amely alatt a tulajdonostárs bírósághoz fordulhat. Ugyanakkor a törvényhozónak a társasház-tulajdonnál egyenlő súllyal kell mérlegelnie a határozat véglegességében érdekelt és a határozatot vitató tulajdonostársak pozícióját.

A Tv. 42. § (1) bekezdése határidőt tűz a határozat érvénytelenségének megállapítása iránti kereset benyújtására. Az Alkotmány 57. § (1) bekezdéséből nem következik ennek tilalma, de az sem, hogy ilyen határidőt elő kell írnia a törvényhozónak.

A hatvan napos határidőt önmagában, a tartamára tekintettel nem lehet ésszerűtlennek tekinteni. Társasház-tulajdonnál a tulajdonostársaknak érdekük fűződik ahhoz is, hogy a társasház működéséről szóló közgyűlési határozatok (pl. költségvetés vagy beszámoló elfogadása, közös képviselő megválasztása), megszabott határidő leteltével, megkérdőjelezhetetlenné váljanak.

A jelen esetben a hatvan napos határidő elég idő arra, hogy a tulajdonostárs élhessen keresetindítási jogával, másrészt megfelel a társasház zavartalan működése biztosítására irányuló követelménynek is. A Tv. ez utóbbit erősíti azzal, hogy a közgyűlés határozatának végrehajtására a keresetindítás nem gyakorol halasztó hatást, ugyanakkor

viszont a bíróság a határozat végrehajtását felfüggesztheti.

A határidő a Tv. szabályai értelmében „a határozat meghozatalától” veszi kezdetét.

Az Alkotmánybíróság 935/B/1997. AB határozata (ABH 1998, 765.) alkotmányjogi szempontból nem azonos, de hasonló ügyben, a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 45. § (1) bekezdése rendelkezései alkotmányellenességének vizsgálatakor megállapította, hogy az említett törvénynek azon fordulata, amely szerint a társasági határozatok bíróság előtt való megtámadására biztosított 30 napos határidő „a határozat meghozatalától” számítandó, nem ellentétes sem az Alkotmány 13. § (1) bekezdésével, sem az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével. Ezt az állásfoglalását a határozat szerint „az Alkotmánybíróság – a gazdasági jog szempontjaira szűkítve – a forgalombiztonság és a hitelezővédelem követelményére, alkotmányjogi szempontból pedig a lényegében ez utóbbi két szempont alaptörvényi foglalatoként megjelenő jogbiztonság elsődlegességére alapozta.”

Az Alkotmánybíróság szerint, jöllehet a társasház-tulajdonnál a közgyűlés feladat- és hatáskörére figyelemmel másként jelentkeznek ezek a szempontok, önmagában az a körülmény, hogy a hatvan napos határidőt a határozat meghozatalától kell számítani, a társasházak esetében sem ellentétes a bírói úthoz való joggal.

A Tv.-ben meghatározott határidő elmulasztása azonban jogvesztéssel jár.

Általában nem sérti a bírósághoz való jogot az, ha a bírósághoz fordulást jogvesztő határidővel korlátozzák. Ismert és gyakran alkalmazott megoldás a jogrendszeren belül az, hogy ha (az anyagi jogi) törvény valamely igény érvényesítésére, keresetindításra határidőt szab meg, a határidő elmulasztása azzal a következménnyel jár, hogy az elmulasztott cselekmény a későbbiekben már nem pótolható.

A közgyűlés határozatát vitató tulajdonostárs és a társasház pozícióját azonban egyenlő súllyal kell mérlegelnie a törvényhozónak, amikor a határozat érvénytelenségének megállapítására irányuló – jellemzően a tulajdonostársak, a közösség vagy a közös képviselő közötti érdekellentétén alapuló – keresetnél a keresetindítás egyes feltételeiről dönt. Bármelyik pozíció egyoldalú kedvezményezése a bírói úthoz való, alapvető jog sérelméhez vezethet.

A Tv. 42. § (1) bekezdése azzal, hogy a kereset benyújtására a határozat meghozatalától számított, objektív, hatvan napos, jogvesztő határidőt ír elő, a bírósághoz fordulás jogának gyakorlását egyoldalúan korlátozza a közgyűlés határozatát vitássá tenni kívánó tulajdonostársat illetően, ha például a közgyűlés összehívása, a meghívó közlése, a jegyzőkönyvvezetés vagy különösen a közgyűlésen meghozott határozatokról való értesítés formája és határideje szabályai megsérültek.

Az Alkotmánybíróság számos határozatában megerősítette, hogy az alapvető jog korlátozása csak akkor marad meg az alkotmányos határok között, ha a korlátozás elke-

rülhetetlen, azaz, ha másik alapvető jog, szabadság vagy alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. [lásd pl. 30/1992. (V. 26) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.; 6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 98–99.; 44/2004. (XI. 23.) AB határozat, ABH 2004, 618, 648.]

A Tv.-nek az a korlátozó szabálya, amelynek értelmében valamennyi tulajdonostárs tekintetében, a határozat meghozatalától számított megtámadási határidő elmulasztása jogvesztéssel jár, a jelen esetben, a Tv.-ben szabályozott jogviszonyok tekintetében nem áll ésszerű arányban a korlátozás céljával, a társasház zavartalan működéséhez fűződő érdekek védelmével. Előállhat a hatályos szabályozás mellett az a helyzet, hogy a tulajdonostárs keresetindítási jogát menthető okból, önhibáján kívül nem tudja érvényesíteni és a hátrányos következmények másként sem hátríthatók el.

A jelen esetben nincs olyan másik alapvető jog, szabadság vagy alkotmányos érték, amelynek védelme más módon ne lenne elérhető. Az Alkotmánybíróság ezért a Tv. 42. § (1) bekezdésének „A határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.” szövegrészét alkotmányellenessé nyilvánította és megsemmisítette.

A vizsgált esetben az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdésében foglalt ama kivételes jogosultságának gyakorlására, amely szerint a 42. § (1) bekezdésében, valamint a 43. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott időponttól eltérően is meghatározhatja az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését, nem látott okot. A jogbiztonság nem indokolja a jelen esetben, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését erga omnes visszaható hatállyal határozza meg.

Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.]

Az Alkotmánybíróság ezért nem vizsgálta, hogy a Tv. 42. § (1) bekezdése az Alkotmány 7. § (1) bekezdésébe, a 2. § (1) bekezdésébe, a 70/A. § (2)–(3) bekezdésébe, az 57. § (5) bekezdésébe ütközik-e.

1.12. A Tv. 42. § (1) bekezdésével azonos rendelkezést tartalmazott a Ttv. 32. § (1) bekezdése.

Az Alkotmánybíróságnak ezt a már hatályon kívül helyezett szabályt az alkotmányjogi panaszokra és a bírói kezdeményezésre tekintettel vizsgálnia kellett.

A Ttv. 32. § (1) bekezdésének alkalmazása miatt alkotmányjogi panaszt nyújtottak be a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 53.Pfv.21.813/2004/2. számú végzésével befejezett ügygel kapcsolatban.

Az Alkotmánybíróság, utalva a jelen határozat V. 1. 10. pontjában kifejtettekre, megállapította a Ttv. 32. § (1) bekezdésének „A határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.” szövegrésze alkotmányellenességét, és – az Abtv. 48. § (3) bekezdése és a 43. § (3) bekezdése alapján – a konkrét esetben az alkotmányellenes jogszabály alkalmazási tilalmát mondta ki.

Azt a másik alkotmányjogi panaszt, amely a Ttv. 32. § (1) bekezdésének azonos rendelkezését támadta, az Alkotmánybíróság visszautasította.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 48. § (2) bekezdése értelmében a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a hatvan napos határidő számításánál a rendkívüli jogorvoslatok figyelmen kívül maradnak [23/1991. (V. 18.) AB végzés, ABH 1991, 361–362.; 41/1998. (X. 2.) AB határozat, ABH 1998, 306, 309.]. A panaszt elkésetten, 2003. február 11-én nyújtotta be az indítványozó, a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság 2002. december 12-én átvett végzésével összefüggésben.

Az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezés alapján, az Abtv. 38. §-a és 43. § (4) bekezdése alapján megállapította azt is, hogy a Ttv. 32. § (1) bekezdésének alkotmányellenes rendelkezése a Miskolci Városi Bíróság előtt 9.P.20.120/2005. szám alatt folyamatban lévő eljárásban nem alkalmazható.

1.13. Nem megalapozott a Tv. 50. §-ának második mondatát támadó indítvány. A közös képviselő és a társasház jogviszonyát, ezen belül a képviseleti jog gyakorlásával összefüggő jogokat és kötelezettségeket a Tv. és – a Tv. 11. §-a értelmében – a Ptk. 219–221. §-ai szabályozzák.

A közös képviselő képviseleti jogkörének korlátozását harmadik személlyel szemben hatálytalanak nyilvánító szabály nem hozható alkotmányjogi összefüggésbe az Alkotmány 13. § (1) bekezdésével és az sem állapítható meg, hogy a támadott rendelkezés a társasház más jogszabályokban biztosított jogait vonja el.

Az indítványra okot adó konkrét ügyekben eljáró bíróságok eltérő gyakorlatára hivatkozva az egyik indítványozó kezdeményezte a Ttv. 9. § (2) bekezdése értelmezését. Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmány 32/A. §-a, illetőleg az Abtv. határozza meg. Törvényi rendelkezések absztrakt értelmezésére, illetőleg a bírói ítéletben foglalt jogértelmezés alkotmányosságának felülvizsgálatára sem az Alkotmány, sem az Abtv. nem hatalmazza fel az Alkotmánybíróságot. Így e kérelem érdemi elbírálására az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel. Ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. § b) pontja alapján az indítványban foglalt fenti kérelmet – érdemi elbírálás nélkül – visszautasította.

1.14. Az Alkotmánybíróság elutasította a Tv. 56. §-a 3. pontját támadó indítványt is. Az a szabály, amely a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadások értelmezéséről szól, nem hozható összefüggésbe az Alkotmánynak közterhekhez való hozzájárulás kötelezettségét megállapító 70/I. §-ával.

1.15. A Tv. 63. § (2) bekezdése a törvény hatálybalépésekor bejegyzett társasház alapító okiratát módosítja oly módon, hogy a törvény kötelező jellegű rendelkezéseivel ellentétes rendelkezések hatályvesztését mondja ki, illetve azt, hogy ezek helyébe a Tv. rendelkezése lép.

A Tv. 63. § (3) bekezdése lehetővé teszi a külön tulajdonban álló lakás beosztásának megváltoztatását az alapító okirat módosítása nélkül abban az esetben is, ha a törvény hatálybalépése előtt létesített alapító okirathoz mellékelték a társasházi lakások beosztását tartalmazó tervrajzot.

A megkötött szerződések tartalmának módosítása jogszabály által, önmagában nem ellentétes a jogállamiság elvével. Ebből a szempontból csak a visszaható hatályú módosítás vethetne fel alkotmányossági problémát, a Tv. e szabályának azonban – eltérő rendelkezés hiányában – nincs visszaható hatálya, az alapító okiratok csak a Tv. hatálybalépését követően módosulnak az előírt tartalommal.

Annak meghatározása, hogy melyek a törvény kötelező jellegű rendelkezései, és annak eldöntése, hogy ezekkel a szabályokkal a törvény hatálybalépésekor bejegyzett társasház alapító okiratának mely rendelkezései ellentétesek, a rendes bíróság hatáskörébe tartozó kérdés.

A külön tulajdonban álló lakás beosztásának megváltoztatását az alapító okirat módosítása nélkül lehetővé szabály pedig nem áll összefüggésben az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alkotmány 2. § (1) bekezdése sérelmére alapított indítványokat elutasította.

2.1. Az Abtv. 49. §-ának (1) bekezdése szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet akkor állapít meg az Alkotmánybíróság, ha a jogalkotó szerv jogalkotási feladatának nem tett eleget és ezzel alkotmányellenes helyzetet idézett elő. A 22/1990. (X. 16.) AB határozat szerint mulasztás áll fenn, ha az állam jogszabályi úton beavatkozott bizonyos életviszonyokba és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos joguk érvényesítésének lehetőségétől (ABH 1990, 83, 86.). Mulasztás állapítható meg akkor is, ha a szabályozás hiányossága alapvető jog vagy az Alkotmányban deklarált alkotmányos elv érvényesülését gátolja (1621/E/1992. AB határozat, ABH 1993, 765, 766.). Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint mulasztás áll fenn akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [60/1994. (XII. 24.) AB határozat, ABH 1994, 342, 369.].

A jelen esetben a fentiek szerinti egyik feltétel fennállása sem állapítható meg. A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal a jelen határozat IV. pontjában kifejtettekre.

A törvényhozónak viszonylag tág teret nyújt az Alkotmány 13. §-a annak meghatározására, hogy a társasház-tulajdon szabályozásánál milyen eszközökkel teremt egyensúlyt a társasház-tulajdon alanyainak esetenként eltérő érdekei között; a mellérendelt, egyenjogú személyek jogait és kötelezettségeit, a közös tulajdonnal járó terhek viselését, a társasház szervezetét, működését, a tulajdonostársak egymás közötti – és nem az állammal szemben fennálló – viszonyát hogyan rendezi, az állami beavatkozásnak milyen teret nyit, illetve milyen körben nem enged eltérni a társasházra vonatkozó szabályoktól.

Az Alkotmány 13. § (1) bekezdéséből ezért nem vezethető le olyan jogalkotás szükségessége, amely a társasház vagyonával gazdálkodók visszaélésének kivédésére további, részletesebb szabályozást, több garanciát nyújtana.

A Tv.-nek továbbá nincs egyetlen olyan, támadott rendelkezése sem, amely a tulajdonformák egyenlőségének elvét sértené, ezért nincs szükség további szabályozásra a vizsgált körben ennek az elvnek az érvényesítése érdekében sem.

2.2. Nem áll fenn mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség a Tv. jegyzőkönyvbe való betekintésre vonatkozó szabályaival [39. § (2) bekezdés] kapcsolatban sem. Téved az indítványozó, amikor arra hivatkozik, hogy ezzel csorbát szenved a közérdekű adatok megismerésének joga.

A társasház kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó információ vagy ismeret nem közérdekű adat. A társasház nem lát el állami vagy helyi önkormányzati feladatot, nem minősül egyéb közfeladatot ellátó szervnek sem.

Megalapozatlan az az indítvány is, amely a társasházak felügyeletének, a takarékos és ésszerű gazdálkodására vonatkozó törvényi garanciáknak a hiányát kifogásolja az Alkotmány 13. § (1) bekezdése és 17. §-a sérelmére hivatkozva.

A társasház-tulajdon az épületen létesített közös tulajdon formája, amelynél az épület meghatározott részei – elsősorban a lakások – a tulajdonostársak külön tulajdonában vannak. Az általános hatáskörű állami szervek (pl. adóhatóságok, a munkaviszonnyal összefüggő egyedi döntéseket felügyelő szervek stb.) a társasház mint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet bizonyos egyedi döntéseit illetően az általános szabályok alapján vizsgálódhatnak.

Sem a tulajdonhoz való alapvető jogból, sem az Alkotmánynak abból a szabályából, amely az állam rászorulókról való gondoskodási kötelezettségét fogalmazza, nem következik jogalkotási kényszer külön társasházi felügyelet létrehozására vagy a társasház gazdálkodását keretek közé szorító újabb szabályozásra.

3. Az Alkotmánybíróság szerint nem megalapozott az Lt. 79. § (2) bekezdését támadó indítvány sem.

Az Alkotmánybíróság működésének kezdete óta érvényesül az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében fogalmazott diszkrimináció tilalmának az az értelmezése, amely szerint nem minden megkülönböztetés tilos, hanem csak az olyan különbségtétel, amely azt jelenti, hogy nem kezelnek mindenkit egyenlő méltóságú személyként, egyeseket nem azonos tisztelettel és körültekintéssel vesznek figyelembe a jogosultságok és kedvezmények elosztásánál [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.]. A jelen esetben nem állapítható meg ilyen sérelem annak következtében, hogy az Lt. szerint annak a községi önkormányzatnak, amelynek a tulajdonában lévő lakások száma, illetőleg helyiségek esetében a bérbeadás útján hasznosított helyiségek száma nem haladja meg a húszat, nem kell rendeletben megállapítani az önkormányzati lakások és helyiségek bérletére, elidegenítésére vonatkozó szabályokat.

Az Lt. értelmében az általános rendeletalkotási kötelezettség csupán a korlátozott számú lakás-, illetőleg helyiségtulajdonos esetén nem áll fenn. A 79. § (2) bekezdése a kevés lakásszámmal és helyiségtulajdonnal rendelkező önkormányzatok számára felmentést ad a tulajdonukban lévő lakásokra és helyiségekre vonatkozó rendeleti szabályozás alól. Ilyen helyeken ugyanis az egyedi ügyek is kezelhetők képviselő-testületi üléseken.

Az Lt. rendezi azt is, hogy rendeletalkotási kötelezettség hiányában milyen eljárást kell követni az Lt. 81. §-ában meghatározott esetben.

4. Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 1. § a)–h) pontjai határozzák meg. Sem ez a felsorolás, sem más törvény nem utalja az Alkotmánybíróság hatáskörébe a jogalkalmazói határozatok jogellenességének felülvizsgálatát. Az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a Csongrád Megyei Bíróság 1.Pf.21039/2001/5. számú határozata és más hatósági intézkedések, határozatok felülvizsgálatára sem, ezért ezt az indítványt az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 29. § b) pontja alapján – visszautasította.

5. Elutasította az Alkotmánybíróság a Ptk. 578/I. §-át támadó indítványt.

Nem állapítható meg, hogy a társasház-közösség fogalma értelmezhetetlen lenne. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből nem következik olyan követelmény sem, hogy a társasház jogállását valamely más szerv jogállásával azonos vagy hasonló módon kellene szabályozni, vagy – ahogyan azt az indítványozó állítja – a jogalanyok ismert kategóriái közé kellene azt illeszteni.

6. Az Alkotmánybíróság azt az indítványt, amelyben a Ttv. 1. § (1) bekezdése, 3. § (1)–(2) bekezdése, 6. § (1)–(3) bekezdése, 9. § (1)–(3) bekezdése, 10. §-a, 11. § (2) bekezdése, 12. § (2)–(4) bekezdése, 13. § (1) bekez-

dése, 14. § (1) bekezdése, 16. § (1)–(2) bekezdése, 17. § (2) bekezdése, 18. §-a, 21. § (1)–(3) bekezdése, 22–38. §-ait támadták az Alkotmány 2. § (3) bekezdése, 63. §-a, 70/A. §-a, 70/C. §-a, 70/G. § (2) bekezdése sérelmére hivatkozva, visszutasította.

Az Abtv. 22. § (2) bekezdése szerint az indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. Ez azt jelenti, hogy az indítványozónak meg kell jelölnie nemcsak a jogszabályt, hanem a jogszabálynak azt a konkrét rendelkezését, amely az Alkotmánynak ugyancsak valamely konkrét rendelkezésébe ütközőnek tart.

Az Alkotmánybíróság 440/B/1993. AB végzése (ABH 1993, 910.) visszautasította azt az indítványt, amely a honvédelmi törvény és az ahhoz kapcsolódó „összes alap- és végrehajtási törvény alkotmányossági vizsgálatát” kérte, mert megállapítható volt, hogy az indítvány érdemi eljárásra alkalmatlan. Az Alkotmánybíróság e határozata kimondta, hogy a valamely jogszabályt és annak valamennyi végrehajtási rendeletét teljes egészében és általánosságban támadó beadványok általában nem felelnek meg az érdemi eljárásra alkalmas indítványokkal szemben támasztott követelményeknek.

Az indítványozó általánosságban támadta a törvény egyes szabályait, mint amelynek rendelkezései kötelezőek, ezért véleménye szerint diktatórikusak és a szabad szervezkedés jogát sértik. Az indítványozó beadványa nem tartalmaz olyan határozott kérelmet, mint amelyet az Abtv. 22. § (2) bekezdése kötelezően előír, ezért az nem

felel meg az érdemi eljárásra alkalmas indítványokkal szemben támasztott követelményeknek (32/B/1995. AB végzés, ABH 1995, 1075.).

A határozat Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Kukorelli István
alkotmánybíró helyett

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 40/B/1998.

A Kormány határozatai

A Kormány 1013/2006. (II. 8.) Korm. határozata

a volt egyházi ingatlanok tulajdoni rendezése és a kapcsolódó pénzügyi kártalanítás felgyorsításával összefüggésben a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, illetve a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye rendezésére váró ingatlanai végleges jegyzékének elfogadásáról

A Kormány az 1991. évi XXXII. törvény értelmében alakított egyeztető bizottság által rendezésre javasolt ingatlanok jegyzékét jóváhagyja és elrendeli, hogy a határozat 1. számú mellékletét képező jegyzékben felsorolt ingatlanok tulajdonba adásáról és a kártalanítás kifizetéséről a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának címzetes államtitkára gondoskodik a 2. számú mellékletben csatolt pénzellátási terv alapján.

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere
pénzügyminiszter

Határidő: a határozat közzétételét követő 30 napon belül

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

JEGYZÉK

a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége és a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye számára 2007–2011. között rendezésre javasolt ingatlanokról a Kormány 1096/2005. (IX. 22.) határozatával elrendelt ingatlanrendezési tárgyalások felgyorsítása alapján

Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége

Sor- szám	Az ingatlan címe		Az ingatlan használatának célja			Az ingatlan tulajdonosa, illetve kezelője		Az állami tulaj- donba vétel jogcíme	Önkormányzati, illetve egyéb szerv kártalanítása		Egyházi kártalanítás		Birtokba- adás tervezett ideje	Megjegyzések
	helyrajzi száma	területe m ²	1948. I. f. előtt	jelenleg	tervezett	államo- sításakor	jelenleg		év	M Ft	év	M Ft		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
1.	Budapest VI., Vasvári Pál u. 5. 29346	645*	Chevra Kadisa	lakások	egyházi szolgálati lakások	Budapesti Izraelita Hitközség	48/100 Budapesti Izraelita Hitközség 52/100 Magyar Állam	1952. évi 4. tvr.	2007. 2008. 2009. 2010. 2011.	15,2 15,2 15,2 15,2 önkor- mány- zat ré- szére funk- cióki- váltás címén			2006. 12. 31.	* Az igény az 52/100-ad részre vonat- kozik. 2007–2011. között min- den negyed- évben 3,8 M Ft + a PM által meg- határozott valorizációs ráta.
2.	Budapest VIII., Nagyfuvaros u. 4. 35058	561*	gyermek- otthon	lakások	hitélet, szolgálati lakások	Budapesti Izraelita Hitközség	91/500 Budapesti Izraelita Hitközség 409/500 Magyar Állam	1952. évi 4. tvr.			2007. 2008. 2009. 2010. 2011.	29,0 29,0 29,0 29,0 29,0		* Az igény a 409/500-ad részre vonat- kozik. 2007–2011. között min- den negyed- évben 7,25 M Ft + a PM által meg- határozott valorizációs ráta.

Sor- szám	Az ingatlan címe		Az ingatlan használatának célja			Az ingatlan tulajdonosa, illetve kezelője		Az állami tulaj- donba vétel jogcíme	Önkormányzati, illetve egyéb szerv kártalanítása		Egyházi kártalanítás		Birtokba- adás tervezett ideje	Megjegyzések
	helyrajzi száma	területe m ²	1948. I. I. előtt	jelenleg	tervezett	államo- sításakor	jelenleg		év	M Ft	év	M Ft		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
3.	Szeged III., Moszkvai körút 1–3. 25196	2034	diákokthón	kollégium	idősek napközi otthona, kollé- gium	Szegedi Izraelita Hitközség	Városi Önkor- mányzat	1952. évi 4. tvr.	2007. 2008. 2009. 2010. 2011.	18,0 18,0 18,0 18,0 18,0 önkor- mány- zat ré- szére funk- cióki- váltás címén			2006. 06. 30.	2007–2011. között min- den negyed- évben 4,5 M Ft + a PM által meg- határozott valorizációs ráta.

Budai Szerb Ortodox Egyházmegye

Sor-szám	Az ingatlan címe		Az ingatlan használatának célja			Az ingatlan tulajdonosa, illetve kezelője		Az állami tulajdonba vétel jogcíme	Önkormányzati, illetve egyéb szerv kártalanítása		Egyházi kártalanítás		Birtokbaadás tervezett ideje	Megjegyzések
	helyrajzi száma	területe m ²	1948. I. I. előtt	jelenleg	tervezett	államosításakor	jelenleg		év	M Ft	év	M Ft		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
1.	Pécs II., Zrínyi u. 15. 18597	750	kápolna	lakások	egyházi közös-ségi célok	Görög-keleti Szerb Egyház-község	72/100: Budai Szerb Ortodox Egyház-megye 28/100: Siklói Görög-keleti Szerb Egyház-község	1952. évi 4. tvr.			2009. 09. 20.	16,0	birtokba adás megtörtént	Az egyház megelőlegezte a kártalanítás összegét az önkormányzatnak + a PM által meghatározott valorizációs ráta.
2.	Szentendre, Fő tér 6. 1858	699	iskola	múzeum és múzeumi igazgatóság	vallási központ és egyházi közgyűjtőmenny	Görög-keleti Szerb Egyház-megye	Magyar Állam kezelő: Pest Megyei Múzeumok Igazgatósága	372/1950. sz. határozat	2007. 2008. 2009. 2010. 2011.	110,0 110,0 110,0 110,0 110,0			2009. 12. 31. igazgatósági épület 2010. 12. 31. műemléki volt egyházi tulajdon épületét	2007–2011. között minden negyedévben 27,5 M Ft + a PM által meghatározott valorizációs ráta.

2. számú melléklet az 1013/2006. (II. 8.) Korm. határozathoz

Pénzellátási terv

Átutalás időpontja:

MAZSIHISZ

Budai Szerb Ortodox Egyházmegye

2007. február 20.	15,55 M Ft	27,5	összesen:	43,05 M Ft
2007. május 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2007. szeptember 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2007. november 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2008. február 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2008. május 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2008. szeptember 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2008. november 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2009. február 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2009. május 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2009. szeptember 20.	15,55 M Ft	43,5		86,55 M Ft
2009. november 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2010. február 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2010. május 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2010. szeptember 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2010. november 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2011. február 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2011. május 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2011. szeptember 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft
2011. november 20.	15,55 M Ft	27,5		43,05 M Ft

A negyedévente utalásra kerülő összegekhez hozzászámítandóak a korábbi időszakok 3 hónapos budapesti bankközi kamatlábával számított kiegészítő valorizációs összegek is.

A korábbi kormányhatározatokban elfogadott és megállapított kártalanítási összegek kifizetése változatlan marad.

**A Kormány
1014/2006. (II. 8.) Korm.
határozata**

**az Állami Privatizációs és Vagyongkezelő
Részvénytársaság Igazgatósága elnöke és tagjai
megbízatásának meghosszabbításáról szóló
1131/2005. (XII. 23.) Korm. határozat módosításáról**

A Kormány az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagy-
gyon értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény

12. §-ának (3) és (4) bekezdése, valamint az Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Részvénytársaság Alapító Okirata 3.1. és 3.3. B) pontjának figyelembevételével az Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Részvénytársaság Igazgatósága elnöke és tagjai megbízatásának meghosszabbításáról szóló 1131/2005. (XII. 23.) Korm. határozatot (a továbbiakban: Határozat) az alábbiak szerint módosítja:

1. A Határozatot az ÁPV Rt. Igazgatósága tagjai 2005. december 31-ig szóló megbízatásának 2006. december

31-ig történő meghosszabbítása tekintetében hatályában fenntartja.

2. Az Igazgatóság elnökévé – az Országgyűlés bizottsága általi meghallgatását követően – e határozat közzétételének napjától, 2006. február 8-tól kezdődően az igazgatósági tagokkal megegyező időtartamra *dr. Mészáros Tamást* nevezi ki.

3. Ez a határozat a közzétételével lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A külügyminiszter határozatai

A külügyminiszter 3/2006. (II. 8.) KüM határozata

**a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság
között a szociális biztonságról szóló, Budapesten,
2005. február 8-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről
szóló 2005. évi CXXV. törvény
2. §-a hatálybalépéséről**

A 2005. évi CXXV. törvénnyel a Magyar Közlöny 2005. november 23-i, 152. számában kihirdetett, a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezmény 44. cikke szerint az a Szerződő Felek írásban, diplomáciai csatornákon keresztül értesítik egymást, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez belső jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget tettek. Az Egyezmény a diplomáciai úton történt utolsó értesítés kézhezvételének hónapját követő második hónap első napján lép hatályba.

A Magyar Köztársaság a Horvát Köztársaságot 2006. január 18-án, a Horvát Köztársaság a Magyar Köztársaságot 2006. január 23-án az Egyezmény 44. cikke szerint írásban, diplomáciai csatornákon keresztül értesítette, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges eljárásnak eleget tett.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 2005. évi CXXV. törvény 3. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2005. február 8-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2005. évi

CXXV. törvény 2. §-a 2006. március 1-jén, azaz kettő-ezer-hat március elsején, lép hatályba.

Dr. Somogyi Ferenc s. k.,
külügyminiszter

A külügyminiszter 4/2006. (II. 8.) KüM határozata

**a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét
szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos
együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre
irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról,
elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában,
1996. október 19-én kelt Egyezmény kihirdetéséről
szóló 2005. évi CXL. törvény
2–3. és 5. §-a hatálybalépéséről**

A 2005. évi CXL. törvénnyel a Magyar Közlöny 2005. december 16-i, 162. számában kihirdetett, a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában, 1996. október 19-én kelt Egyezmény 57. cikke szerint az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A 61. cikk 2. bekezdés a) pontja szerint az Egyezmény az okirat letétbe helyezése utáni három hónap elteltét követő hónap első napján lép hatályba.

A Magyar Köztársaság a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában, 1996. október 19-én kelt Egyezmény megerősítő okiratát az 57. cikke szerint 2006. január 13-án letétbe helyezte.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 2005. évi CXL. törvény 6. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, Hágában, 1996. október 19-én kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2005. évi CXL. törvény 2–3. és 5. §-a 2006. május 1-jén, azaz kettő-ezer-hat május elsején, lép hatályba.

Dr. Somogyi Ferenc s. k.,
külügyminiszter

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMEÉNYEK

Az Országos Választási Bizottság 25/2006. (II. 2.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel: „Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a pártok éves támogatása mindig az államháztartási többletből kerüljön kifizetésre?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdéseinek, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseinek, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 26/2006. (II. 2.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy ha az államháztartás éves szinten hiánnyal zár, akkor a pártok az éves állami támogatásukkal egyenértékű összeget fizessenek a Gyermekrák Alapítvány részére?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdéseinek, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának

(1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseinek, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
27/2006. (II. 2.) OVB**

h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy csak azok a parlamenti képviselők kaphassák meg havi jövedelmüket és juttatásaikat, akik az ülésekről nem hiányoznak igazolatlanul, és csakis abban az esetben, ha országgyűlési képviselőként végzett munkájukról a nyilvánosság felé minden hónap végén írásban, a parlament honlapján részletesen beszámolnak?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a

következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 28/2006. (II. 2.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviseletében benyújtott országos népszavazási

kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a halálbüntetéssel kapcsolatos nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségeink a választópolgárok többségének akarata esetén felülvizsgálatra kerülhessenek?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy

a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának *b*) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 29/2006. (II. 2.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel: „Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a közbiztonság javítása miatt a rendőrség teljes intézkedési jogkörhöz

jusson, és a bűncselekményt elkövetők társadalmi szerepükre vagy megítélésükre való megkülönböztetés nélkül gyorsított eljárással kapják meg büntetésüket?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § *c*) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának *b*) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
30/2006. (II. 2.) OVB
h a t á r o z a t a**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a bűnözés visszaszorítása miatt a börtönlakók életkörülményei szigorodjanak, valamint olyan mértékű legyen a termelőmunkába való bekapcsolásuk, hogy az eltartásuk és a börtön fenntartásának költségeit fedezze?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a felten-

ni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdéseiben, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseiben, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,

az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
31/2006. (II. 2.) OVB
h a t á r o z a t a**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy állampolgáraink részére a közterületeken való parkolás ingyenes legyen?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdéseinek, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának

(1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseinek, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
32/2006. (II. 2.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósején, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a diákok, a nyugdíjasok és a fogyatékkal élők valamennyi tömegközlekedési eszközön ingyen utazhassanak?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztár-

saság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 33/2006. (II. 2.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviseletében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat

ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy állampolgáraink részére az Internet használata ingyenes legyen?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának *b*) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
34/2006. (II. 2.) OVB
h a t á r o z a t a**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés vizsgálja felül és alkosson új törvényt a pártok, valamint az országgyűlési képviselők finanszírozásának takarékosabbá, átláthatóbbá és ésszerűbbé tételéről?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a

következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezésébe ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § *c*) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egyértelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának *b*) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
35/2006. (II. 2.) OVB
h a t á r o z a t a**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Zöld Párt (Kállósemjén, Kossuth u. 109/A) képviselőjében benyújtott országos népszavazási

kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Stekler Ottó 2006. január 17-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy a Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt az Életkezdesi Támogatás bevezetéséről, melynek keretében minden újszülött 1 millió forintot kap az államtól, amit középfokú iskolai végzettsége megszerzését követően, a házasságkötése után, csak otthonvásárlásra használhatja fel, továbbá gyermekszületés esetén az 1 millió forint kamatait is megkapja ugyanerre a célra?”

Az Országos Választási Bizottság a népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel kapcsolatosan megállapította, hogy az sérti az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. A feltenni kívánt kérdések mindegyike ugyanis a „Zöld Párt kezdeményezésére az Országgyűlés alkosson törvényt (...)” fordulattal kezdődik, amely fordulat többféleképpen is értelmezhető. Az egyik lehetséges – nyelvtani – értelmezés alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy maga a beadványozó, vagyis a Zöld Párt lenne (eredményes népszavazás esetén is) a megalkotandó törvény kezdeményezője, a törvényjavaslat benyújtója. Tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése tételesen meghatározza a törvénykezdeményezésre jogosultak körét, a feltenni kívánt kérdés ilyen értelmezése az Alkotmány említett rendelkezése ütközne.

Az Országos Választási Bizottság – az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában megfogalmazottakkal összhangban – megállapítja továbbá, hogy a feltenni kívánt kérdés a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § c) pontjába ütközik, vagyis a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozata ugyanis egyértelműen leszögezi, hogy a népszavazásra feltett kérdésnek teljesítenie kell az egyértelműség követelményét. Az egy-

értelműség követelménye pedig nem kizárólag azt takarja, hogy a kérdés eldöntendő legyen (vagyis hogy arra „igen” vagy „nem” válasszal lehessen felelni), hanem azt is, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen. Az a körülmény ugyanakkor, hogy a kérdés bevezetőjének idézett fordulata a kérdés többféle értelmezését is lehetővé teszi, nyilvánvalóan sérti az Alkotmánybíróság idézett határozatában is megfogalmazott egyértelműségi követelményt.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (2)–(4) bekezdésein, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontjain, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 36/2006. (II. 2.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Németh Sándor által a Szociális Ellátók és Szociális Ellátottak Egyesülete (1039 Budapest, Batthyány u. 45.) képviseletében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

A Szociális Ellátók és Szociális Ellátottak Egyesülete képviseletében eljárva Németh Sándor 2006. január 23-án

országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e Ön, hogy az oktatási és szociális intézményeket megillető állami normatív támogatások értékmezők legyenek, és az intézmények támogatása egyik évben sem legyen kevesebb, mint amennyi a megelőző esztendőben volt.”

Az Országos Választási Bizottság megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a jogszabályban meghatározott formai követelményeknek eleget tesz, azonban az azon szereplő kérdés nem felel meg a törvényi követelménynek.

Az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdésről tartott eredményes népszavazás az ország éves költségvetéséről szóló törvényt közvetlenül és jelentős módon érintené, ezért a kérdés az Alkotmány 28/C. §-a (5) bekezdésének a) pontjával ellentétes. A kezdeményezésben foglalt kérdés sérti továbbá az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény egyértelműségi követelményét, ugyanis nem egyértelmű, miként értelmezendő a közbeszédben amúgy elterjedt „értékmező” fogalom.

A fentekre tekintettel – figyelemmel az Alkotmánybíróság 15/2005. (IV. 28.) AB határozatában foglaltakra is – az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. §-a (5) bekezdésének a) pontján, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, a 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról való tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 37/2006. (II. 2.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Goldner Ibolya által az Értelmi sérültek és Családjaik

Jogvédő Egyesülete képviseletében benyújtott aláírásgyűjtő ív hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

Goldner Ibolya 2006. január 20-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Kívánja-e Ön, hogy a Magyar Országgyűlés alkosson olyan törvényt, melynek értelmében a 24 órás felügyeletre és gondozásra vagy ápolásra szoruló, önmagukat ellátni képtelen súlyosan fogyatékos személyekre tekintettel megállapított ápolási díj az ellátás helyétől (bentlakásos intézetben, illetve családban) függetlenül azonos mértékű legyen.”

Az országos népszavazás, illetőleg népi kezdeményezés során alkalmazandó aláírásgyűjtő ív tartalmát a Ve. 118. § (3)–(5) bekezdései alapján a 34/2002. (XII. 23.) BM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. számú mellékletének 6. számú mintája határozza meg. Az Országos Választási Bizottság a hitelesítésre benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányával kapcsolatban megállapította, hogy az – hiányossága folytán – nem felel meg a Rendeletben meghatározott mintának. Ennek következményeként az aláírásgyűjtő ív alapján nem állapítható meg, hogy a kezdeményezők szándéka országos népszavazás kezdeményezése vagy országos népi kezdeményezés.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásáról döntött.

II.

A határozat az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, 10. §-ának d) pontján, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
1/2006. (II. 2.) OVB
állásfoglalása
a választási bizottságok határozatainak
a jogorvoslattal kapcsolatos tájékoztatásáról**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvényben (a továbbiakban: Ve.) írt hatáskörében a választási bizottságok határozatainak a jogorvoslattal kapcsolatos tájékoztatásáról az alábbi

állásfoglalást

adja ki:

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.

A Ve. 3. §-a elrendeli, hogy a választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

- a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,
- b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,
- c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,
- d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,
- e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,
- f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.

A Ve. 4. § (3) bekezdése szerint az e törvényben meghatározott határidők jogvesztők, azok – ha a törvény másképpen nem rendelkezik – a határidő utolsó napján 16 órakor járnak le.

A Ve. 81. § (2) bekezdésének első mondata alapján érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani a fellebbezést, ha az elkésett, nem a 80. § (1) bekezdése szerinti választási bizottsághoz nyújtották be, vagy nem tartalmazza a 80. § (4) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat.

A 80. § (1)–(4) bekezdései a következőkben rendelkeznek:

„80. § (1) A fellebbezést a megtámadott határozatot hozó választási bizottságnál (szavazatszámoló bizottság döntése elleni fellebbezés esetén az elbírálására jogosult választási bizottságnál) kell előterjeszteni.

(2) A fellebbezést úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a megtámadott határozat meghozatalától számított három napon belül megérkezzen az (1) bekezdés szerinti választási bizottsághoz.

(3) A választási bizottságnak a szavazólap adattartalmának jóváhagyásával kapcsolatos döntése elleni fellebbezést úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a választási bizottság döntését követő napon megérkezzen. A fellebbezést elbíráló választási bizottság legkésőbb a fellebbezés felterjesztését követő napon dönt.

(4) A fellebbezésnek tartalmaznia kell

- a) a fellebbezés 79. § (2) bekezdés szerinti alapját,
- b) a fellebbezés benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és – ha a lakcímétől (székhelyétől) eltér – postai értesítési címét,
- c) a fellebbezés benyújtójának választása szerint telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét, illetőleg kézbesítési megbízottjának nevét és telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét.”

A 79. § (2) bekezdése szerint fellebbezést lehet benyújtani [a)] jogszabálysértésre hivatkozással, illetve [b)] a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen.

A Ve. 84. § (1) bekezdése előírja, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A jogi szakvizsgálóval rendelkező személy saját ügyében ügyvédi képviselet nélkül is eljárhat.

A 84. § (4) bekezdése alapján érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet, ha az elkésett, nem a 83. § (1) bekezdése szerinti választási bizottsághoz nyújtották be, vagy nem tartalmazza a 83. § (4) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat.

A 83. § (1)–(4) bekezdései a következőkben rendelkeznek:

„83. § (1) A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a megtámadott határozatot hozó választási bizottságnál kell előterjeszteni.

(2) A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a megtámadott határozat meghozatalától számított három napon belül megérkezzen az (1) bekezdés szerinti választási bizottsághoz.

(3) A választási bizottságnak a szavazólap adattartalmának jóváhagyásával kapcsolatos döntése elleni bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a választási bizottság döntését követő napon megérkezzen. A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet elbíráló bíróság legkésőbb a bírósági felülvizsgálat iránti kérelem felterjesztését követő napon dönt.

(4) A bírósági felülvizsgálat iránti kérelemnek tartalmaznia kell

- a) a kérelem 82. § (2) bekezdés szerinti jogalapjának megjelölését,
- b) a kérelem benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és – ha a lakcímétől (székhelyétől) eltér – postai értesítési címét,
- c) a kérelem benyújtójának választása szerint telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét, illetőleg kézbesítési megbízottjának nevét és telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét.”

A 82. § (2) bekezdése szerint bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet lehet benyújtani [a)] jogszabálysértésre hivatkozással, illetve [b)] a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a Ve. 3. §-ában rögzített alapelvek egyidejű és egyenlő érvényesülése érdekében kívánatos, hogy a választási bizottságok határozatainak a jogorvoslattal kapcsolatos tájékoztatása legalább az alábbiakra terjedjen ki:

a) azon határozatok körében, amelyek ellen fellebbezés nyújtható be, a Ve. 4. § (3) bekezdése második fordulatának, a 79. § (2), a 80. § (1) és (4) bekezdéseinek, továbbá – a határozat tartalmától függően – a 80. § (2) bekezdése vagy a (3) bekezdésének első mondata lehető legszöveg-hűbb ismertetésére;

b) azon határozatok körében, amelyek ellen bírósági felülvizsgálat iránti kérelem nyújtható be, a Ve. 4. § (3) bekezdése második fordulatának, a 82. § (2), a 83. § (1) és (4) bekezdéseinek, továbbá – a határozat tartalmától függően – a 83. § (2) bekezdése vagy a (3) bekezdésének első mondata, illetve a 84. § (1) bekezdése lehető legszöveg-hűbb ismertetésére.

Az egy adott ügyben eljáró választási bizottság az alapelvek érvényesülése, valamint a gyors és hatékony ügyintézés érdekében – megítélése szerint – a jogorvoslatról szóló tájékoztatás keretében a kérelmezőt a fentiek mellett további információkkal is elláthatja.

Dr. Ficzer Lajos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

Az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány Alapító Okirata*

(A vastag betűvel szedett módosításokkal egységes szerkezetben.)

A Magyar Köztársaság Kormánya a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-ának (3) bekezdése alapján a Munkaügyi Minisztérium által alapított Országos Foglalkoztatási Alapítvány általános jogutódjaként, a Munkaügyi Minisztériummal közösen 1997. január 1-jei hatállyal

* A Fővárosi Bíróság a 12.Pk.69.200/35. számú végzésével elrendelte a változás bejegyzését.

közalapítványt

hozott létre a következő feltételek szerint:

1. Alapítók

– A Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest V., Kossuth L. tér 1–3.),
– a Munkaügyi Minisztérium (Budapest V., Roosevelt tér 7–8.) (a továbbiakban: Alapítók).

2. A Közalapítvány neve

Országos Foglalkoztatási Közalapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány).

3. A Közalapítvány székhelye

Budapest III., Bokor u. 9–11.

4. A Közalapítvány időtartama

A Közalapítvány határozatlan időre jön létre.

5. A Közalapítvány célja

A foglalkoztatás elősegítése és a munkanélküliség mérséklése érdekében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 50. § (1) bekezdésének e), h) pontjaiban, valamint a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 143/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet 2. § c), valamint a 4. § c) és e), továbbá a 8. § f) és g) pontjaiban a megfogalmazott állami feladatok ellátásának kiemelkedően közhasznú tevékenység keretében történő folyamatos biztosítása, továbbá az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló többször módosított 1995. évi XXXIX. törvény 7. § (4) bekezdése szerinti, és e törvény mellékletében meghatározott, tartós állami tulajdonban maradó társaságok (a továbbiakban: Célszervezetek) cél szerinti működtetése.

Ennek érdekében a Közalapítvány

a) támogatja a munkaerőpiac nem állami szerveződéseit, valamint ezek foglalkoztatást elősegítő kezdeményezéseit, szakmai rendezvényeit és kiadványait, különös tekintettel a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Kszt.) 26. § c) 17. és 18. pontjában megjelölt rehabilitációs foglalkoztatásra, valamint a munkaerőpiacon hátrányos helyzetű rétegek képzésének, foglalkoztatásának elősegítésére és a kapcsolódó szolgáltatásokra,

b) az új típusú aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök bevezetése, a foglalkoztatási rehabilitáció módszereinek, érdekeltiségi viszonyainak, különösen a szociális jellegű, nem teljesítményorientált foglalkoztatás feltételeinek feltárása érdekében kutatásokat, kísérleti programokat indít és ezek tapasztalatainak értékelése alapján javaslatot tesz intézményes alkalmazásukra,

c) munkaügyi tárgyú kutatásokat támogat, koordinál,

d) támogatja a szociális partnerek munkaügyi érdekegyeztetésben való részvételéhez szükséges felkészülést,

e) tömeges létszámleépítéssel érintett munkavállalók átmeneti foglalkoztatása érdekében foglalkoztatási társaságokat szervez, támogat,

f) a Célszervezetekben ellátja az állam tagsági (részvényesi) jogainak gyakorlásával kapcsolatos feladatokat,

g) a Közalapítvány az Európai Szociális Alapból társfinanszírozott programok közreműködő szervezete – ennek keretében elsősorban az EQUAL közösségi kezdeményezés nemzeti programiroda feladatainak ellátásában vesz részt.

h) a Közalapítvány közreműködik a Foglalkoztatás-politikai és Munkaügyi Minisztérium által indított központi munkaerő-piaci program végrehajtásában, és ennek keretében elsősorban a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 39/A. §-a (5) bekezdésének a) pontja alapján meghirdetett foglalkozási rehabilitációt, rehabilitációs foglalkoztatást elősegítő munkaerő-piaci program végrehajtásához kapcsolódó feladatokat látja el.

A fenti célok megvalósítása érdekében az Alapítók kijelentik, hogy a közalapítványokra vonatkozó jogszabályi korlátok figyelembevételével a Közalapítvány közhasznú szolgáltatásaiból bárki részesülhet.

A Közalapítvány fenti céljainak megvalósításával a Kszt. 26. § c) 19. pontjának megfelelően az euroatlanti integráció elősegítésére is törekszik.

A Közalapítvány, mint kiemelkedően közhasznú szervezet, közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, tőlük támogatást nem fogadhat el, azoknak anyagi támogatást nem nyújt, országgyűlési képviselői, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állít és nem támogat. A Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzata a Kszt. rendelkezései szerint tartalmazza ezen törvénynek a nyilvánosságra, jogosultságra, adománygyűjtési tevékenységre, az eredmény felosztásának tilalmára, pénzügyi nyilvántartásra és a jelentések készítésére vonatkozó szabályait.

6. A Közalapítvány vagyona

a) A Közalapítvány induló vagyona: 2 527 015 E Ft. A vagyon az induló vagyon és az elkülönített állami pénzalapokból nyújtott támogatás és egyéb bevétel.

b) A Közalapítvány a működés biztonsága és folyamatosága érdekében törzsvagyont képez, amely vagyon a Közalapítvány működéséhez közvetlenül nem használható fel. A törzsvagyont a Közalapítvány induló vagyonából kockázati tartalékként elkülönített 253 millió Ft képezi.

A törzsvagyon értéke a kezelő szervezet döntése alapján növelhető, továbbá a Közalapítványhoz történő csatlakozás esetén növekszik, ha a csatlakozó adomány juttatására ezzel a feltétellel kerül sor.

c) A Közalapítvány vagyonát növeli a Közalapítványhoz csatlakozók pénzbefizetése és egyéb vagyoni hozzájárulása, továbbá az Alapítók újabb hozzájárulása.

d) A Közalapítvány céljára közvetlenül fel nem használható természetbeni adományokat értékesíteni kell. Az így befolyó összeget kell – az adományozó rendelkezéseit is figyelembe véve – a Közalapítvány vagyonába elhelyezni.

7. A Közalapítvány vagyonának felhasználása

a) A Közalapítvány céljára felhasználható

– a törzsvagyon hozadéka, amely a törzsvagyon tartós lekötésének eredménye,

– a törzsvagyonhoz nem tartozó vagyon, illetőleg annak hozadéka,

– a csatlakozók adományainak felhasználható része,

– a vállalkozási tevékenység hozadéka.

A Közalapítvány a törzsvagyont számviteli nyilvántartásaiban elkülönítetten kezeli.

A Közalapítvány céljaira rendelt vagyonnal való gazdálkodásának eredménye nem osztható fel, azt kizárólag a Közalapítvány céljainak megvalósítása érdekében lehet felhasználni.

b) A Közalapítvány költségei a vállalkozási tevékenység közvetlen költségei, az alapítványi célú tevékenység közvetlen költségei, az alapítvány kezelő szervének költségei (kiadásai) és az egyéb közvetett költségek. A költségeket a Közalapítvány vagyonának hozadéka terhére, ha ez nem lehetséges, a törzsvagyon feletti vagyon terhére kell elszámolni. Az előzőekben megjelölt költségeket (kiadásokat) a felsorolt részletezésben elkülönítetten kell nyilvántartani.

A Közalapítvány vagyona – törzsvagyon kivételével – teljes egészében felhasználható a közalapítványi célok elérésére. A Közalapítvány kezelő szerve költségének és az egyéb közvetett költségeknek – az Alapító Okirat 5. g) pontjában szereplő feladat költségei nélkül számított – együttes összege nem haladhatja meg az éves tervezett feladat- és költségterv kiadásainak 10%-os mértékét. Ez az összeg tartalmazza a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjainak tiszteletdíját és költségterítését is.

c) A Közalapítvány köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja, kivéve, ha törvény vagy kormányrendelet a közalapítvány közfeladatára tekintettel más eljárási rendet állapít meg. Nem tartoznak e kötelezettség körébe a nyugellátás jellegű ellátások és a természetes személyek részére nem ösztöndíj jelleggel nyújtott olyan természetbeli ellátások, amelyek értéke nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tízszeresét.

d) A Közalapítvány vagyonából támogatás kizárólag a támogatásban részesített személlyel kötött szerződés alapján nyújtható, mely szerződésnek tartalmaznia kell a támogatás célját, az elszámolás tartalmát, határidejét és bizonylatait, az ellenőrzés módját, valamint a szerződésszegés következményeit.

e) A Közalapítvány gazdálkodásának szakmai segítése érdekében a Kuratórium mellett legfeljebb öt-öt tagból álló, két szakértő bizottság működik:

ea) a munkaügyi tárgyú kutatások támogatását véleményező bizottság,

eb) a szociális partnerek munkaügyi érdekegyeztetésben való részvételéhez szükséges felkészítés támogatását véleményező bizottság.

A jelen Alapító Okirat 5. *c)* és *d)* pontjában megfogalmazott támogatások esetében a Kuratórium köteles a megfelelő szakértő bizottság előzetes véleményét kikérni.

A szakértő bizottság tagjait a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételét követő 60 napon belül a Kuratórium kéri fel. A szakértő bizottságok tagjainak díjazásáról a Kuratórium dönt.

f) A Közalapítvány gazdálkodásának, vagyonkezelésének, valamint a Célszervezeteknél az állam tulajdonosi érdekei érvényesítésének és az állami részesedések vagyonkezelésének részletes szabályait a Szervezeti és Működési Szabályzat (a továbbiakban: SZMSZ) határozza meg az irányadó jogszabályok keretei között és ezen Alapító Okirat rendelkezéseivel összhangban.

g) A Kuratórium minden évben május 31-ig köteles az Alapítóknak írásban beszámolni a Közalapítvány előző évi működéséről, vagyoni helyzetéről, gazdálkodásának legfontosabb adatairól. A számviteli beszámoló a Közalapítvány beszámolójának önálló részét képezi. A beszámolóban részletesen ki kell térni az államháztartás alrendszeréből kapott támogatások felhasználására, illetve a Közalapítvány működésével összefüggésben igénybe vett kedvezmények bemutatására.

A Kuratórium a Közalapítvány Alapító Okirata szerinti tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait az országos sajtó útján, a Hivatalos Értesítőben, a Magyar Közlöny mellékletében nyilvánosságra hozza.

8. A Közalapítvány vállalkozási tevékenysége

A Közalapítvány a felhasználható vagyona gyarapítása, kiemelkedően közhasznú céljainak megvalósítása érdekében vállalkozási tevékenységet is folytathat. A Közalapítvány csak olyan vállalkozásban vehet részt, amelyben felelőssége nem haladja meg a vagyoni hozzájárulás mértékét, és amelyben legalább többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik [Ptk. 74/G. § (4) bekezdés]. A Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet. A Közalapítvány vállalkozási tevékenysége közhasznú céljainak megvalósítását nem veszélyeztetheti.

9. Csatlakozás a Közalapítványhoz

a) A Közalapítvány nyitott, ahhoz bármely belföldi, illetőleg külföldi természetes vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet csatlakozhat, ha a Közalapítvány céljával egyetért és azt támogatni kívánja. A támogatás történhet pénzben vagy természetbeni adománnyal. Az adományt a kezelő szervezet köteles visszautasítani, ha annak elfogadásával a Közalapítvány céljai

nak megvalósítását, vagy a Közalapítvány hazai, illetőleg nemzetközi megítélését kedvezőtlenül érintené.

b) Az Alapítók és a csatlakozók a Közalapítvány részére adott pénzben és egyéb vagyoni hozzájárulásukat nem követelhetik vissza, kizárólag a vagyonjuttatás feltételeit szabályozó szerződésben meghatározott jogait gyakorolhatják.

10. A Közalapítványt kezelő szervezet

a) A Közalapítvány vagyonának kezelését kilenc tagból álló testület, Kuratórium végzi.

A Kuratórium a Közalapítvány általános ügydöntő és képviselő szerve.

b) A Kuratórium tagjait, az Országos Érdekegyeztető Tanácsban képvisellel rendelkező országos munkaadói-, illetve munkavállalói szövetségek, valamint a kormányval (a továbbiakban: delegáló oldal) három-három-három tagra vonatkozó személyi javaslata alapján az Alapítók kéri fel határozott, három éves időtartamra. Amennyiben a delegáló oldal az első kuratórium esetén 1997. január 31-ig, ezt követően pedig az erre vonatkozó felhívástól számított 30 napon belül a kurátorjelölési jogosultsággal bármely okból nem él, úgy az Alapítók jogosultak az általuk kiválasztott személyt kuratóriumi tagnak felkérni.

A Közalapítvány vezető tisztségviselőinek [a Kszt. 26. § *m)* pontja] összeférhetetlenségére a Kszt. 8–9. §-ában foglaltak az irányadók.

A kuratóriumi tagsággal összeférhetetlen a Közalapítvány érdekkörébe tartozó gazdasági társaságokban betöltött vezető tisztségviselőség, valamint az e társaságokkal létesített munkaviszony, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony, vagy bármely érdekeltségi kapcsolat.

A Kuratórium tagjai nem lehetnek egymásnak, illetve a Közalapítvány érdekkörébe tartozó társaságok vezető tisztségviselőinek a Ptk. 685. §-ának *b)* pontjában meghatározott közeli hozzátartozói és élettársai.

A Közalapítványnak, mint kiemelkedően közhasznú szervezetnek vezető tisztségviselője két évig nem lehet az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be – annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig – vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

A Kuratórium elnöke és tagjai nyilatkoznak, hogy velük szemben a közhasznú szervezetekről szóló törvényben meghatározott kizáró ok nem áll fenn.

c) A Kuratórium elnökét a Kuratórium tagjai közül az Alapítók kéri fel ugyancsak három éves időtartamra.

d) A Kuratórium tagjainak tisztsége megszűnik:

- a felkérés időtartamának lejáratával,
- a tag halálával,
- a tag lemondásával,

- az Alapítók visszahívásával,
- a Közalapítvány megszűnésének esetén.
- e) Az Alapítók a Kuratórium bármely tagját visszahívhatják, ha
 - a tag a Közalapítvány céljait veszélyeztető tevékenységet folytat és a visszahívással a delegáló oldal egyetért,
 - a Kuratórium tagjainak kétharmada kezdeményezi a visszahívást a Közalapítvány céljainak elérését veszélyeztető tevékenység miatt,
 - a tag visszahívását a delegáló oldal kezdeményezi.
- f) A Kuratórium tagjait tiszteletdíj illeti meg, melynek havi mértéke az alábbi:
 - elnök: a minimálbér ötszöröse,
 - tagok: a minimálbér háromszorosa.
- g) A Kuratórium személyi összetétele a következő:
A Kuratórium elnöke:
Molnár Györgyné
A Kuratórium tagjai:
Dr. Antalffy Gábor
Dr. Borsik János
Csuport Antal
Dr. Kozma Károly
Dr. Körösi Imre
Dr. Márkus Imre
Nagy Judit
Simon Dezső
h) A Kuratórium kizárólagos hatáskörrel
ha) meghatározza saját működési rendjét a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételétől számított 60 napon belül,
hb) elfogadja a Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzatát,
hc) jóváhagyja a Közalapítvány éves feladat- és költségtervét,
hd) dönt az egyes adományok elfogadásáról,
he) dönt vállalkozásban való részvételről,
hf) elfogadja a Közalapítvány működéséről szóló éves beszámolót és a közhasznúsági jelentést,
hg) gyakorolja a Közalapítvány tulajdonában lévő gazdasági társaságokban a tulajdonosi jogokat, Célszervezetekben pedig a Közalapítványt megillető állami tagsági (részvényesi) jogokat,
hh) kezdeményezi a Kuratórium tagjának visszahívását,
hi) felkéri az Alapító Okirat 7/c. pontjában szabályozott szakértő bizottságok tagjait és meghatározza díjazásukat,
hj) dönt minden olyan ügyben, amit az Alapító Okirat, illetőleg az SZMSZ a hatáskörébe utal. Az utóbbi esetben az SZMSZ-ben meg kell határozni a döntéshez szükséges szavazattöbbséget is.
i) A Kuratórium szükség szerint ülésezik, azonban negyedévenként egy alkalommal köteles ülést tartani.
A Kuratórium határozatképes, ha az ülésen legalább hat tagja jelen van, kivéve a 10. j) pont második bekezdésében szabályozott ügyeket, amelyekben akkor határozatképes a

Kuratórium, ha legalább 7 tagja jelen van, határozatait nyílt szavazással, a j) pontban foglaltak kivételével, egyszerű szótöbbséggel (50%+1 szavazat) hozza. Szavazat-egyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A Kszt. 8. §-ának (1) bekezdése szerint a Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján

- kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy
- bármilyen más előnyben részesül, illetve a megköten-dő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előny-nek a közhasznú szervezet cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzübeli szolgáltatás.

A Kuratórium üléseire tanácskozási joggal a Felügyelő Bizottság elnökét meg kell hívni.

A Kuratórium ülései nyilvánosak. A nyilvánosság indokolt esetben a jogszabály által speciális védelem alá tartozó jogok védelme érdekében (személyiségi jog védelme, adatvédelem, üzleti titok megőrzése) kizárható a Kuratórium egyedi határozatával. A zárt ülésről a Kuratórium az egyes napirendi pontok elfogadásával egyidőben egyszerű szótöbbséggel határoz.

j) A Kuratórium teljes létszámához viszonyított kétharmados többség szükséges a hb), hc), hd), he), hf), hg) pontokban meghatározott esetekben.

A célszervezeti részvénytársaságok igazgatósága és Felügyelő Bizottsága, valamint az ilyen korlátolt felelősségű társaságok Felügyelő Bizottsága tagjainak kijelöléséhez, díjazásának megállapításához, illetve visszahívásához a Kuratórium teljes létszámához viszonyított kétharmad plusz 1 szavazat szükséges.

k) A Kuratórium üléseit a napirend, az időpont és a helyszín írásbeli közlésével a Kuratórium elnöke hívja össze úgy, hogy a meghívót és a napirendekkel kapcsolatos iratokat az érintett tagok a kitűzött időpont előtt legalább 8 nappal korábban megkapják. A Kuratórium ülését az elnök köteles összehívni, ha azt legalább 3 tag a napirend megjelölésével írásban kezdeményezi.

A Kuratóriumot, mint az intézkedésre jogosult vezető szervet a Felügyelő Bizottság indítványára, annak megtételétől számított 15 napon belül össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a Kuratórium összehívására a Felügyelő Bizottság is jogosult.

Ha az arra jogosult szerv a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a Felügyelő Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet ellátó szervet, valamint az alapítói jogkör gyakorlóját.

l) A Kuratórium üléseit az elnök, akadályoztatása esetén az általa kijelölt kuratóriumi tag vezeti.

m) A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell felvenni.

n) A Kuratórium a Szervezeti és Működési Szabályzatban határozza meg a határozatok nyilvántartásának rendjét

(a döntések tartalmát, időpontját, hatályát, a támogatók és ellenzők számarányát), a határozatok és a keletkezett iratok megőrzésének idejét, a döntések közlésének módját, a nyilvánosságra hozatal szabályait, a Közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba való betekintés rendjét és a működés, szolgáltatás igénybevételének, valamint a beszámolók közlésének nyilvánossági szabályait.

A Közalapítvány köteles az alapító tájékoztatására is szolgáló éves beszámoló jóváhagyásával egyidejűleg közhasznúsági jelentést készíteni az alapítványi vagyton felhasználásáról, illetve a Közalapítvány működéséről.

A közhasznúsági jelentés elfogadása a Kuratórium kizárólagos hatáskörébe tartozik, annak tartalmát és egyéb feltevéit a Kszt. alapján a Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzata határozza meg.

11. A Közalapítvány Felügyelő Bizottsága

a) A Közalapítvány ellenőrzésére nyolc tagú Felügyelő Bizottság működik. A Felügyelő Bizottság tagjait, közülük annak elnökét az Alapítók kéri fel határozott, három éves időtartamra az Országos Érdekegyeztető Tanácsban képvisellel rendelkező országos munkaadói, munkavállalói szövetségek, a Pénzügyminisztérium, illetve a Védett Szervezetek Országos Szövetsége egy-egy-egy-egy tagra vonatkozó javaslata alapján. Amennyiben az erre jogosult az első Felügyelő Bizottság esetében 1997. január 31-ig, ezt követően pedig az erre vonatkozó felhívásoktól számított 30 napon belül javaslattételi jogával bármely okból nem él, úgy az Alapítók jogosultak az általuk kiválasztott személyt felügyelő bizottsági tagnak felkérni.

A Felügyelő Bizottság határozatképes, ha legalább négy tagja jelen van. Határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza. Működési rendjét maga állapítja meg.

b) A Felügyelő Bizottság ellenőrzi a Közalapítvány

- kezelő szervének,
- munkaszervének

tevékenységét.

c) A Felügyelő Bizottság, mint a Közalapítvány felügyelő szerve, ellenőrzi a közhasznú szervezet működését és gazdálkodását. Ennek során a vezető tisztségviselőktől jelentést, a szervezet munkavállalóitól pedig tájékoztatást vagy felvilágosítást kérhet, továbbá a kiemelkedően közhasznú szervezet könyveibe és irataiba betekinthez, azokat megvizsgálhatja.

d) A Felügyelő Bizottság tagjai tanácskozási joggal részt vehetnek a Kuratórium ülésein.

A Felügyelő Bizottság elnöke kérheti a Kuratórium elnökétől a Kuratórium összehívását, ha a Felügyelő Bizottság tudomására jutott információk alapján valamely fontos kérdésben döntés szükséges. A Kuratórium elnöke ilyen esetben 15 napon belül köteles a Kuratórium ülést összehívni.

A Felügyelő Bizottság köteles a Kuratóriumot, valamint az alapítót tájékoztatni, a Kuratórium összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

– a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés, vagy a Közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése az intézkedésre jogosult Kuratórium vagy az alapítói jogkör gyakorlójának döntését teszi szükségessé, valamint, ha

– a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merült fel.

e) A Felügyelő Bizottság, illetve annak megbízásából a Felügyelő Bizottság elnöke – a határozat hozatalától számított 5 napon belül – bármely kuratóriumi határozat újratárgyalását kezdeményezheti.

f) A Felügyelő Bizottság tagjai tiszteletdíjban részesülnek, melynek havi mértéke az alábbi:

elnök : a minimálbér négyszerese,

tagok: a minimálbér kétszerese.

g) A Felügyelő Bizottság személyi összetétele a következő:

A Felügyelő Bizottság elnöke:

Pirisi Károly

A Felügyelő Bizottság tagjai:

Nyenyestánné Endrész Katalin

Balogh Zoltán

Nemoda István

Recska Endre

Szalayné Pásztor Gabriella

Tóth László

Vincze Géza

h) A Felügyelő Bizottság működésére alkalmazni kell a Kszt. 11. §-ában foglalt rendelkezéseket.

A Felügyelő Bizottság elnökére és tagjaira az Alapító Okirat 10. b) pontjában meghatározott összeférhetetlenségi rendelkezések az irányadók. Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja a Közalapítvány alkalmazottja, továbbá az a személy, aki

– a Kuratórium elnöke vagy tagja,

– a Közalapítvánnyal mint kiemelkedően közhasznú szervezettel a megbízatásán kívüli munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik,

– a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül –, kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzügyi szolgáltatásokat, illetve az előzőekben meghatározott személyek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja], élettársa.

12. A Közalapítvány könyvvizsgálója

a) A Közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését független, pályáztatást követően felkért könyvvizsgáló látja el.

A könyvvizsgáló

– betekinthez a Közalapítvány könyveibe,

– megvizsgálhatja a Közalapítvány pénztárát, érték-papír- és áruállományát, szerződéseit és bankszámláját,

– elláthatja a Kuratórium által meghatározott egyéb könyvvizsgáló feladatokat.

b) A könyvvizsgáló ellenjegyzése nélkül a Kuratórium a Közalapítvány éves beszámolójának elfogadásáról érvényesen határozatot nem hozhat.

c) Nem lehet a Közalapítvány könyvvizsgálója az a személy, aki

- a Kuratórium elnöke vagy tagja,
- a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik,
- a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül –, kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat, illetve
- az előzőekben meghatározott személyek hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja], élettársa.

13. A Közalapítvány munkaszervezete

1. Közalapítványi Iroda

a) A Közalapítvány és a Kuratórium működésével, gazdálkodásával kapcsolatos döntés-előkészítési, operatív, adminisztrációs feladatokat – kivéve a Célszervezetekkel, **valamint az EQUAL Nemzeti Programirodával** kapcsolatos feladatokat – az ügyvezető igazgató által vezetett Közalapítványi Iroda látja el. Az ügyvezető igazgató munkaviszonyának létesítése és megszüntetése az Alapítók előzetes egyetértésével meghozott Kuratóriumi döntés alapján történik. Az ügyvezető igazgató felett minden más munkáltatói jogot a Kuratórium elnöke gyakorol, az ügyvezető igazgató díjazásának, juttatásainak megállapításához, a vele szembeni munkáltatói kártérítési igény érvényesítéséhez, külföldi kiküldetésének elrendeléséhez azonban a Kuratórium előzetes egyetértése szükséges. A Közalapítványi Iroda alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat az ügyvezető igazgató gyakorolja.

b) Az ügyvezető igazgató dönt mindazokban a kérdésekben, amelyek nem tartoznak a Kuratórium hatáskörébe, illetve amelyeket a Kuratórium határozatával a Közalapítványi Iroda hatáskörébe utal.

A Közalapítványi Iroda feladatai különösen:

- a Kuratórium döntéseinek előkészítése, a döntések végrehajtása és a támogatások felhasználásának az ellenőrzése, illetve ennek megszervezése, a Kuratórium titkársági feladatainak ellátása,
- a Közalapítvány éves munkatervének, költségvetés tervezetének és a Közalapítványi Iroda működési költség-előirányzatának előkészítése,
- a Közalapítvány könyveinek vezetése, éves beszámolójának készítése és minden egyéb adminisztratív feladat ellátása.

c) Az ügyvezető igazgató részletes feladatait, valamint képvisleti meghatalmazásának szabályait az SZMSZ-ben kell meghatározni.

2. Célszervezeti Iroda

a) A Célszervezetek működésével kapcsolatos döntés-előkészítési, operatív, adminisztrációs feladatokat az irodaigazgató által vezetett Célszervezeti Iroda látja el. Az irodaigazgató munkaviszonyának létesítése és megszüntetése az Alapítók előzetes egyetértésével meghozott kuratóriumi döntés alapján történik. Az irodaigazgató felett minden más munkáltatói jogot a Kuratórium elnöke gyakorol, az irodaigazgató díjazásának, juttatásainak megállapításához, a vele szembeni munkáltatói kártérítési igény érvényesítéséhez, külföldi kiküldetésének elrendeléséhez azonban a Kuratórium előzetes egyetértése szükséges. A Célszervezeti Iroda alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat az irodaigazgató gyakorolja.

b) Az irodaigazgató dönt mindazokban a kérdésekben, amelyek nem tartoznak a Kuratórium hatáskörébe, illetve amelyeket a Kuratórium határozatával a Célszervezeti Iroda hatáskörébe utal.

A Célszervezeti Iroda feladatai különösen:

- a Célszervezetek működésének figyelemmel kísérése, az állami tulajdonosi érdekek érvényesülését veszélyeztető helyzetben a szükséges tulajdonosi beavatkozás előkészítése és kezdeményezése,
- a Célszervezetek cél szerinti működését ösztönző vezetői érdekeltségi rendszerek kidolgozása,
- a Célszervezetek által kezdeményezett tulajdonosi döntések szakmai előkészítése,
- a Célszervezeti Iroda éves működési költségelőirányzatának előkészítése.

c) Az irodaigazgató részletes feladatait, valamint képvisleti meghatalmazásának szabályait az SZMSZ-ben kell meghatározni.

3. EQUAL Nemzeti Programiroda

a) Az EQUAL programok megvalósításával kapcsolatos döntés-előkészítési, operatív, adminisztrációs feladatokat az irodaigazgató által vezetett **EQUAL Nemzeti Programiroda** látja el. Az irodaigazgató munkaviszonyának létesítése és megszüntetése az Alapítók előzetes egyetértésével meghozott kuratóriumi döntés alapján történik. Az irodaigazgató felett minden más munkáltatói jogot a Kuratórium elnöke gyakorol, az irodaigazgató díjazásának, juttatásainak megállapításához, a vele szembeni munkáltatói kártérítési igény érvényesítéséhez, külföldi kiküldetésének elrendeléséhez azonban a Kuratórium előzetes egyetértése szükséges. Az **EQUAL Nemzeti Programiroda** alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat az irodaigazgató gyakorolja.

b) Az irodaigazgató dönt mindazokban a kérdésekben, amelyek nem tartoznak a Kuratórium hatáskörébe, illetve amelyeket a Kuratórium határozatával az **EQUAL Nemzeti Programiroda** hatáskörébe utal.

Az **EQUAL Nemzeti Programiroda** feladatai különösen:

- előkészíti az **EQUAL Irányító Hatóság** által részre delegált és hivatalosan rögzített feladatokat a pá-

lyáztatással, projektkiválasztással, monitoringgal, értékeléssel, tapasztalatátadással és nemzetközi együttműködéssel kapcsolatban, és közreműködik azok végrehajtásában,

– az Európai Bizottság elvárásaival összhangban az EQUAL Irányító Hatósággal együttműködésben működteti az EQUAL Közösségi Kezdeményezés végrehajtásához szükséges monitoring és értékelési informatikai rendszert, amely alapján a programvégrehajtásról naprakész információkat szolgáltat,

– részt vesz az EQUAL Közösségi Kezdeményezés Monitoring Bizottságában,

– eleget tesz az EQUAL Közösségi Kezdeményezést érintő tájékoztatási kötelezettségének,

– részt vesz a Kommunikációs Stratégia, valamint a Tapasztalat-átadási Stratégia kidolgozásában és végrehajtásában.

c) Az irodaigazgató részletes feladatait, valamint képviseleti meghatalmazásának szabályait az SZMSZ-ben kell meghatározni.

14. A Közalapítvány képvisellete

a) A Közalapítvány általános és önálló képviselője a Kuratórium elnöke, tartós akadályoztatása esetén helyettesítésére Kozma Károly vagy Antalffy Gábor kuratóriumi tagok önállóan jogosultak.

A Közalapítvány bankszámlája feletti rendelkezésre a Kuratórium elnöke a helyettesítésére jogosult kuratóriumi tagok közül bármelyikükkel együttesen, a Kuratóriumi elnök tartós akadályoztatása esetén pedig a helyettesítésre jogosult kuratóriumi tagok együttesen jogosultak.

b) A kuratórium elnöke és tagjai a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően két évente vagyonyilatkozatot tesznek, melynek elmulasztása esetén megbízatásuk az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 11/A. § (4) bekezdése alapján visszavonásra kerül.

15. Záró rendelkezések

a) A Közalapítvány a Polgári Törvénykönyvben meghatározott esetekben és módon szűnik meg. Ebben az esetben a Közalapítvány vagyona – a hitelezők kielégítése után – az Alapítókat illeti meg, azok azt kötelesek a megszünt Közalapítvány céljaihoz hasonló célra fordítani és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

b) A Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter jogosult eljárni.

c) A 10. b), 10. c), 10. d), 11. a), 12. a), 13. I. a) és 13. II. a) pontban meghatározott alapítói jogokat az Alapítók képviselében a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter egyedül gyakorolja.

Minden más alapítói jogot az Alapítók együttesen gyakorolnak.

d) A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tör-

vénynak a közalapítványra vonatkozó rendelkezéseit, valamint a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2005. december 7.

Csizmár Gábor s. k.,
foglalkoztatáspolitikai
és munkaügyi miniszter

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

A Holocaust Dokumentációs Központ és Emlékgűjtemény Közalapítvány Alapító Okirata*

(Változások vastagon, dőlt betűkkel szedve)

A Magyar Köztársaság Kormánya a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. § (3) bekezdése alapján, a Fővárosi Bíróságon 1990. november 28-án, 777. számon nyilvántartásba vett Magyar Auschwitz Alapítvány – Holocaust Dokumentációs Központ (1071 Budapest, Damjanich u. 9. IV/3.) vagyonának felajánlását elfogadva, közfeladat folyamatos biztosítása céljából – határozatlan időre – közalapítványt (a továbbiakban: Közalapítvány) hoz létre, amely a Magyar Auschwitz Alapítvány – Holocaust Dokumentációs Központ jogutódja, azzal, hogy a Magyar Auschwitz Alapítvány – Holocaust Dokumentációs Központ alapítói a Közalapítvány tekintetében az alapítói jogokat nem gyakorolják. A Magyar Köztársaság Kormánya – külön kérelemben – indítványozza a hatáskörrel rendelkező bíróságnál a kiemelkedően közhasznú szervezetté minősítést.

A Közalapítvány feladatának tekinti a náci koncentrációs táborokban faji, vallási, etnikai és más politikai okokból elpusztított magyar állampolgárok emlékének megőrzését és a holocausttal kapcsolatos dokumentáció gyűjtését.

I. A Közalapítvány alapítója

A Magyar Köztársaság Kormánya.

Az Alapító Okiratban a Kormány felhatalmazza a nemzeti kulturális örökség miniszterét, hogy eljárjon a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában. Az Alapító képviselét a Közalapítvány tekintetében a nemzeti kulturális örökség minisztere látja el és gyakorolja – az Alapító Okirat módosítása, valamint a Kuratórium tagjainak kijelölése kivételével – az Alapítót megillető jogosultságokat, ideértve a Közalapítvány éves beszámolójának és közhasznúsági jelentésének értékelését is.

* A Fővárosi Bíróság a 13.Pk.60.429/2002/7. számú végzésével elrendelte a Közalapítvány nyilvántartási adataiban történt változások bejegyzését.

II. A Közalapítvány neve

Holocaust Dokumentációs Központ és Emlékgyűjtemény Közalapítvány.

Angol elnevezése: Holocaust Documentation Center and Memorial Collection Public Foundation.

Rövidített név: **HOLOCAUST Közalapítvány.**

III. A Közalapítvány székhelye

1094 Budapest IX., Páva u. 39.

IV. A Közalapítvány célja és tevékenysége

A közalapítványi célok:

Az 1938–1945. között vallási, faji, nemzetiségi és más politikai okokból történt üldöztetés, a munkaszolgálat, a deportálások, a náci koncentrációs táborok működésének és áldozatainak elsődlegesen magyar vonatkozású dokumentációját, tárgyi emlékeit, tudományos és ismeretterjesztő irodalmát, és az e témakörhöz tartozó művészeti alkotásokat tartalmazó gyűjtemény létrehozása. E körbe tartozik az üldöztetés ellen fellépő embermentő szervezetek és személyiségek emlékműje.

A gyűjtési munka csak másolatban terjed ki **a köziratokra.**

További cél a hazai vészidőszak történetére irányuló tudományos kutatás, ismeretterjesztés, a pedagógiai tevékenység segítése, figyelemmel arra, hogy április 16-a a holocaust áldozatainak emléknapja.

A Közalapítvány által – céljainak elérése érdekében – folytatott tevékenységek:

- a gyűjtemény és a központi adatbank létrehozása és folyamatos fejlesztése;
- a tudományos forrásfeltárás és kutatás megszervezése és folyamatos ellátása;
- a kutatási eredmények folyamatos publikálása;
- tudományos konferenciák, tanácskozások szervezése;
- ismeretterjesztés, közoktatás és közművelődés támogatása;
- tudományos szaktanácsadás;
- az embermentő intézmények és személyek felkutatása és elismerésük kezdeményezése;
- ünnepségek, megemlékezések, találkozók szervezése, emlékművek létesítésének kezdeményezése;
- állandó és időszakos kiállítások rendezése;
- kulturális rendezvények szervezése, lebonyolítása;
- külföldi intézményekkel való együttműködés szervezése;
- **felnőtt- és egyéb oktatás.**

V. A Közalapítvány jellege

1. A Közalapítvány nyílt, ahhoz pénzbeli vagy más vagyonrendeléssel, illetve egyéb, vagyoni értékű felajánlással bárki csatlakozhat, akinek adományát a Közalapítvány elfogadja. A csatlakozás elfogadásáról a Kuratórium dönt.

Elutasíthatja azon célhoz kötött felajánlások elfogadását, amelyek esetében a megjelölt cél nem vagy csak rész-

ben illeszkedik a Közalapítvány Alapító Okiratában rögzített célokhoz.

2. A Közalapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 26. § c) pontjának 3. tudományos tevékenység, kutatás, ismeretterjesztés, 4. nevelés és oktatás, 5. kulturális tevékenység alpontjaiban foglalt közhasznú tevékenységet folytat, amely az alábbi törvények szerint állami feladatok ellátására irányul:

– A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 73. § (1) bekezdése szerint a közművelődéshez való jog gyakorlása közérdek, a közművelődési tevékenységek támogatása közcél, és a (2) bekezdés szerint a közművelődés feltételeinek biztosítása az állam feladata.

– A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 2. § (3) bekezdése kimondja, hogy a közoktatás rendszerének működtetése az állam feladata, amelyhez a Közalapítvány működése során segítséget nyújt.

– A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény értelmében, a Közalapítvány által kezelt gyűjtemény közlevéltári, a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény értelmében pedig közérdekű muzeális gyűjteményként és kiállítóhelyként működik.

3. A Közalapítvány a fenti közhasznú tevékenységek keretében, figyelemmel az Alapító Okirat VII. fejezetében foglaltakra is,

a) vállalkozási tevékenységet csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve végez;

b) gazdálkodása során elért eredményét nem osztja fel, azt a létesítő okiratában meghatározott tevékenységére fordítja.

4. A Közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt sem közvetlenül, sem közvetett módon, továbbá országgyűlési képviselői, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állíthat és nem támogathat.

VI. A Közalapítvány alapítói vagyona

1. A Közalapítvány vagyonának részévé válik a Magyar Auschwitz Alapítvány – Holocaust Dokumentációs Központ zárómérleg szerinti vagyona. A zárómérleg elkészítéséről a jogelőd alapítvány a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően köteles gondoskodni, és azt a Közalapítvány – Alapító által előterjesztett – nyilvántartásba vételi kérelmével egyidejűleg a bíróság részére megküldi. A zárómérleg az Alapító Okirat elválaszthatatlan részét képezi. A zárómérleg mellett külön kimutatást kell készíteni a jogelőd alapítvány esetleges kötelezettségeiről, amellyel egyidejűleg igazolnia kell azt is, hogy a zárómér-

leg fordulónapján köztartozása nem áll fenn. A zárómérleg elkészültét követően a jogelőd alapítvány kötelezettségét nem vállalhat.

A Közalapítvány nyilvántartásba vételéről szóló bírósági végzés jogerőre emelkedését követően a fent megjelölt vagyon a Közalapítvány céljaira felhasználható.

2. Az Alapító az Alapító Okiratban meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében 10 000 000 Ft (azaz tízmillió forint) készpénzt bocsát a Közalapítvány rendelkezésére, melyet a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételére irányuló kérelem benyújtása előtt a Közalapítvány javára nyitott kincstári számlán helyez el.

VII. A Közalapítvány vagyona és annak felhasználása

1. A közalapítványi vagyon felhasználásáról az Alapító Okirat, valamint a Befektetési és Vagyonkezelési Szabályzat rendelkezései szerint a Kuratórium dönt.

A Közalapítvány vagyona két részből áll:

- a) törzsvagyon
- b) célvagyon.

A törzsvagyon részét képezi az alapítói vagyon részeként megjelölt, az Alapító által rendelkezésre bocsátott összegből elkülönített 5 000 000 Ft, valamint – annak megszerzését követően – a Közalapítvány székhelyeként megjelölt ingatlan haszonélvezeti joga. A törzsvagyon a Kuratórium nem használhatja fel szabadon, csak a törzsvagyon hozadékaival rendelkezhet. A Közalapítvány székhelyeként megjelölt ingatlan haszonélvezeti joga tekintetében irányadóak a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, valamint a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (1075 Budapest, Síp u. 12.) és a Budapesti Zsidó Hitközség (1075 Budapest, Síp u. 12.) között 2000. október 30-án megkötött megállapodás rendelkezései is.

A célvagyon a Közalapítvány törzsvagyonon felüli vagyonrésze, valamint ezen és a törzsvagyon hozadékai. A Közalapítvány célvagyon részévé válnak a későbbiekben a Közalapítványhoz csatlakozó bel- és külföldi természetes és jogi személyek feltétel nélküli, valamint a feltételekhez kötött pénzügyi és dologi adományai, amennyiben ezeket a Közalapítvány Kuratóriuma elfogadja, illetve a Közalapítvány vállalkozási tevékenységből származó bevétele.

A célvagyon a közalapítványi célok megvalósítását és működési költségeinek biztosítását szolgálja, azt a Kuratórium – az Alapító Okirat, valamint a Befektetési és Vagyonkezelési Szabályzat keretei között – szabadon felhasználhatja.

2. A Közalapítvány éves pénzügyi terv alapján gazdálkodik, mely a várható bevételeket és kiadásokat oly módon tartalmazza, hogy azok egymással egyensúlyban legyenek.

3. A Közalapítvány a működésére biztosított költségvetési támogatáson kívül, **vállalkozási** tevékenységből

származó bevételeinek legfeljebb 10%-át fordíthatja további működési kiadásokra.

4. A Közalapítvány, annak gazdálkodásáért, a vagyonkezelésért felelős személyt, valamint a támogatót, illetve e személyek Ptk. 685. § b) pont szerinti hozzátartozóját (élettársát) cél szerinti juttatásban nem részesítheti, kivéve azon szolgáltatásokat, amelyek a célokkal összhangban bárki által igénybe vehetők.

5. A Kuratórium a Közalapítvány vagyonának a közalapítványi célok megvalósítására irányuló javaslatokat nyilvános pályázati rendszer keretében is gyűjtheti. Ebben az esetben az Alapító Okiratban rögzített célok szellemében összegszerűen is dönt a támogatások odaítéléséről, azok mértékéről és formájáról.

A Kuratórium a támogatások rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzése céljából a támogatásban részesített pályázat jellegétől függően megállapítandó, konkrét határidő megjelölésével, tételes elszámolás megküldését írja elő a támogatásban részesített pályázóknak.

A Kuratórium gondoskodik a pályázati feltételek meghirdetése teljes körű nyilvánosságának biztosításáról.

6. A Közalapítvány váltót, illetve más hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt nem bocsáthat ki, vállalkozásának fejlesztéséhez közhasznú tevékenységét veszélyeztető mértékű hitelt nem vehet fel, és az államháztartás alrendszereitől kapott támogatást hitel fedezetéül, illetve hitel törlesztésére nem használhatja fel.

7. A konvertibilis devizában, valutában történő befizetések **valutapénztárban helyezendők el, illetve forint bankszámlára befizetendők.**

8. A Közalapítvány vállalkozási tevékenységet – figyelemmel az V/3. pont a) alpontjában foglaltakra is – kizárólag korlátozott felelősséggel végezhet, és legfeljebb éves bevételeinek 20%-át fektetheti be.

9. A Közalapítvány vállalkozási tevékenységét az alábbi körben fejti ki:

TEÁOR `2003

52.47 Könyv-, újság-, papíráru kiskereskedelem,

70.20 Ingatlan bérbeadása, üzemeltetése,

92.32 Művészeti kiegészítő tevékenység

10. Az Alapító vállalja, hogy a központi költségvetés tervezésekor figyelemmel lesz a Közalapítvány céljaira, és mindent megtesz annak érdekében, hogy azok megvalósításának forrása rendelkezésre álljon.

11. Bármely közalapítványi vagyonelem értékesítésére kizárólag úgy kerülhet sor, ha azt megelőzte az adott vagyonelem szakértővel történt értébecslése, ide nem értve a Közalapítvány székhelyeként működő ingatlan haszonélvezeti jogát, amely forgalomképtelen.

12. A Közalapítvány bevételi forrásai:

- a) az Alapítótól, az államháztartás alrendszerétől vagy más adományozótól közhasznú céljára vagy működési költségei fedezésére kapott támogatás, illetve adomány;
- b) a közhasznú tevékenység folytatásából származó, ahhoz közvetlenül kapcsolódó bevétel;
- c) az egyéb cél szerinti tevékenység folytatásából származó, ahhoz közvetlenül kapcsolódó bevétel;
- d) a Közalapítvány eszközeinek befektetéséből származó bevétel;
- e) egyéb, más jogszabályokban meghatározott bevétel;
- f) a vállalkozási tevékenységből származó bevétel.

13. A Közalapítvány az államháztartás alrendszerétől – a normatív támogatás kivételével – csak írásbeli szerződés alapján részesülhet támogatásban. A Közalapítvány a közalapítványi vagyonnal való gazdálkodás körében az államháztartás alrendszerétől kapott vagy megítélt támogatások (címezett és céltámogatások, valamint egyéb közalapítványi cél szerinti juttatások) felhasználásáról oly módon köteles gondoskodni, hogy biztosítani kell ezen – harmadik személyek által elnyerhető – támogatások megvalósítására irányuló, pályázati úton, illetve nyilvános felhívás útján történő felhasználását. Az ilyen támogatások – szakmai célokra irányuló – pályázaton kívüli elnyerésére csak a Kuratórium által elfogadott szabályzatokban előzetesen meghatározott esetekben és rögzített elvek figyelembevételével kerülhet sor. A Közalapítvány a közalapítványi vagyonnal való gazdálkodás körében az államháztartás alrendszerétől kapott vagy megítélt támogatások felhasználását a döntést követően köteles a támogatást elnyerő személlyel és más szervezettel szerződésben rögzíteni és a szerződésben foglaltak végrehajtását szervei útján folyamatosan ellenőrizni.

14. A Közalapítvány gazdálkodását a Ptk. 74/G. § (8) bekezdése szerint az Állami Számvevőszék ellenőrzi.

15. A Közalapítvány – az Áht. 104/A. § (2) bekezdésében meghatározott kivételekkel – köteles pályázatot kiírni, ha az általa nyújtott cél szerinti juttatás az évi egymillió forintot meghaladja.

16. A Közalapítvány a támogatásban részesítettekkel a támogatás célját, az elszámolás tartalmát, határidejét és bizonylatait, az ellenőrzés módját és a szerződésszegés következményeit tartalmazó szerződést köteles kötni.

17. A Közalapítvány csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, amelyben legalább többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik [Ptk. 74/G. § (4) bekezdése], és amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulása mértékét. A Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet.

VIII. A Közalapítvány szervezete

A) A Kuratórium

1. A Közalapítvány legfőbb döntéshozó, képviselő és kezelő szerve a 8 tagú Kuratórium. A Kuratórium **elnökét** és tagjait az Alapító bízta meg a feladat ellátásával.

2. A Kuratóriumot oly módon kell létrehozni, hogy a Kuratóriumban az Alapító, az Alapító képviselője sem közvetlenül, sem közvetve nem gyakorolhat meghatározó befolyást a Közalapítvány vagyonának felhasználására.

3. A Kuratórium új tagjait – a hivatalban lévő Kuratórium tagjainak előzetes véleménynyilvánításával – az Alapító nevezi ki. A Kuratórium tagjai tevékenységükért – tiszteletdíjban **nem** részesülhetnek, **azonban tisztségük ellátásával kapcsolatban felmerülő** szükséges és igazolt költségeik megtérítésére igényt tarthatnak, amelyeknek feltételeiről külön szabályzatban kell rendelkezni.

4. A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa a határozat alapján

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy

b) bármilyen más előnyben részesül, illetve a megköteendő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzügyi szolgáltatás.

5. A kuratóriumi tagok megbízatása határozatlan időre szól. A Kuratórium tagjainak és tisztségviselőinek névsora a következő:

Elnök:

Székel Gábor

Tagok:

Dr. Szenes Iván

Kőbányai János

Forgács István

Jacques Andreani

Pohárnok Mihály

Dr. Bódi György

Kócziánné dr. Szentpéteri Erzsébet

6. A kuratóriumi tagság megszűnik a tag

a) lemondásával,

b) halálával,

c) a Közalapítvány megszűnésével, továbbá

d) a kijelölésnek a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése alapján történő visszavonásával.

A kuratóriumi tag lemondását köteles az Alapítóval írásban közölni. A lemondás csak az új tag kijelölésének bírósági nyilvántartásba vételével egyidejűleg válik hatályossá.

7. A Kuratórium döntési jogosítványait ülések keretében gyakorolja, amelyeket szükség szerint, de évente legalább két alkalommal össze kell hívni.

A Kuratórium ülését az elnök írásban hívja össze az ülést megelőzően legalább 15 nappal, a napirend megjelölésével és a napirend írásos előterjesztései egyidejű megküldésével. Két kuratóriumi tag írásos kérésére, annak az elnök által történő kézhezvételétől számított 30 napon belül az ülést össze kell hívni.

A Kuratórium üléseit az elnök vezeti. Az elnök **tartós akadályoztatása esetén vagy kérésére**, távollétében a Kuratórium saját tagjai közül levezető elnököt választ, aki csak olyan érdektelen kuratóriumi tag lehet, akinek jogait vagy jogos érdekeit az adott ügyek nem érintik (levezető elnök).

8. A kuratóriumi ülés akkor határozatképes, ha azon a Kuratórium tagjainak többsége jelen van. A határozatkép-telenség miatt elhalasztott vagy félbeszakadt kuratóriumi ülést – az eredeti napirenddel, illetve a határozatkép-telenség miatt meg nem tárgyalt napirenddel – legfeljebb 15 napon belül kell megtartani, amelyről a kuratóriumi tagokat a meghívóban előzetesen tájékoztatni kell. A határozatkép-telenség miatt, fentiek szerint megismételt ülés az eredeti napirendi pontok tekintetében is csak akkor határozatké-pes, ha a Kuratórium tagjainak többsége jelen van.

9. A Kuratórium ülései nyilvánosak. Zárt ülés csak a jelenlévő kuratóriumi tagok 2/3-ának (teljes létszám esetén: 6 fő) szavazata mellett rendelhető el akkor, ha a Kuratórium a Közalapítvány üzleti titokkörébe tartozó kérdésben határoz. Az üzleti titkot kizárólag a Közalapítvány által folytatott vállalkozási tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat képezheti, amelynek titokban maradásához a Közalapítványnak méltányolható érdeke fűződik, és amelynek titokban tartása érdekében a Kuratórium a szükséges intézkedéseket megtette. Nem sorolhatóak az üzleti titok körébe az olyan tények, információk, megoldások vagy adatok, melyek

a) jogszabályi előírás vagy jelen Alapító Okirat rendelkezései folytán nyilvánosak;

b) a Közalapítvány cél szerinti juttatásaival összefüggésben keletkeztek.

A Kuratórium jelen lévő tagjainak 2/3-a indítványára (teljes létszám esetén: 6 fő) bármely döntést titkos szavazással kell meghozni. A Kuratórium a zárt ülésen hozott döntéseket is köteles nyilvánosságra hozni.

10. Eseti meghívottakként tanácskozási joggal vehetnek részt a Kuratórium ülései vonatkozó napirendi pontjainak megvitatásán azok a személyek, akiket az adott napirendi pont érint.

11. A Kuratórium határozatait – a 12. pontban meghatározott kivételekkel – egyszerű szótöbbséggel hozza, szavazategyenlőség esetén **az elnök** (levezető elnök) szavazata dönt.

12. **A jelen levő kuratóriumi tagok 2/3-ának (teljes létszám esetén: 6 fő)** támogató szavazata szükséges:

a) a Szervezeti és Működési Szabályzat, valamint a Befektetési és Vagyongkezelési Szabályzat megállapításához, elfogadásához és módosításához;

b) az éves pénzügyi-gazdálkodási terv megállapításához, elfogadásához és módosításához;

c) az éves beszámoló elfogadásához;

d) a közhasznúsági jelentés elfogadásához;

e) csatlakozás esetén a vagyon elfogadásához;

f) az ügyvezető igazgató megbízásához és felmentéséhez.

13. A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek tartalmaznia kell

– a Kuratórium ülésének időpontját, helyét, az ülésen megjelent kuratóriumi tagok nevét, az ülés napirendjét,

– a hozott határozat évente előlről kezdődő sorszámát, törve az ülés időpontjával,

– a határozat hatályát és tartalmát,

– a határozat támogatóinak és ellenzőinek számarányát (nyílt szavazás esetén személyét is).

A jegyzőkönyv elkészítéséről és a hozott határozatok írásba foglalásáról az elnök (levezető elnök) gondoskodik.

A Közalapítvány működésének, szolgáltatási igénybevétele módjának, beszámolóit közlésének nyilvánossága tekintetében hozott döntéseket a jegyzőkönyvnek szó szerint kell tartalmaznia, és azokról a nyilvánosságot az írott sajtó útján, valamint a székhelyén faliújságra történő kifüggesztéssel (hirdetményi úton) tájékoztatni kell.

A jegyzőkönyvet **az elnök** (levezető elnök) és két, hitelesítőként megválasztott kuratóriumi tag írja alá. A jegyzőkönyveket, amelyek nem selejtezhető iratok, a Közalapítvány egyéb irataitól elkülönítetten, évente külön összefüggőve kell megőrizni.

14. A Kuratórium döntéseiről az érintetteket közvetlenül és – tértivevényes postai küldeménynel – írásban, a nyilvánossággal pedig az írott sajtó útján és a székhelyén faliújságra történő kifüggesztéssel (hirdetményi úton) tájékoztatja.

A Közalapítvány Alapító Okirat szerinti tevékenységének és az éves gazdálkodásának legfontosabb adatait, valamint éves beszámolóját egy országos napilap útján teszi közzé.

A Közalapítvány működésének, szolgáltatásai igénybevételeének módját és beszámolóit a Kulturális Közlönyben, valamint egy országos napilapban hozza nyilvánosságra. E sajtótermékekben kell a pályázati kiírásokat is közzétenni.

15. A Közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba előre jelzett és egyeztetett időpontban a Közalapítvány tisztségviselőjének és alkalmazottjának jelenlétében – a Közalapítvány székhelyén – bárki betekinthez.

16. A Kuratórium hatáskörében:

a) elfogadja a Közalapítvány Szervezeti és Működési, valamint Befektetési és Vagyongazdálkodási Szabályzatát, illetve a működéshez szükséges egyéb szabályzatokat (pénzkezelési stb.);

b) elfogadja saját ügyrendjét;

c) elfogadja a Közalapítvány éves pénzügyi-gazdálkodási tervét és költségvetését;

d) elfogadja a Közalapítvány éves beszámolóját;

e) elfogadja a közhasznúsági jelentést;

f) évente köteles beszámolni az Alapítónak a Közalapítvány működéséről;

g) elfogadja (vagy visszautasítja) a Közalapítványhoz való csatlakozást, a pénzbeli vagy természetbeni, illetve bármely más eszközökkel vagy módon történő támogatást, megállapodik mindezek feltételeiről;

h) javasolja az Alapítónak a Közalapítvány más alapítvánnyal (közalapítvánnyal) való egyesítését;

i) gondoskodik olyan nyilvántartás vezetéséről, amelyből a Kuratórium döntésének tartalma, időpontja és hatálya, illetve a döntést támogatók és ellenzők számaránya (ha lehetséges személye) megállapítható (határozatok könyve);

j) rendelkezik a Közalapítvány vagyonáról, dönt a befolyt pénzeszközök felhasználásáról, pályázatot bocsát ki és bírál el;

k) meghatározza a Közalapítvány befektetéseinek összetételét, lejárát;

l) **a Közalapítványi Titkárságon keresztül** gondoskodik a Közalapítvány működésének, szolgáltatási igénybevétele módjának, beszámolói közlésének nyilvánosságáról;

m) a Közalapítványi Titkárság közreműködésével szervezi és bonyolítja a Közalapítvány befektetési ügyleteit;

n) **a Közalapítvány céljainak érdekében – jelen Alapító Okiratnak megfelelően – intézeteket és múzeumot, ezeken belül oktatási központot, dokumentációs központot, kutatási központot, szakmai szervezeteket, munkacsoportot hozhat létre, illetve működtethet;**

o) folyamatosan ellenőrzi a tulajdonában lévő vagyon összetételét, a működéssel kapcsolatos feladatok végrehajtását;

p) megvitatja és dönt a Felügyelő Bizottság által előterjesztett kérdésekben;

q) kinevezi/megbízta az ügyvezető igazgatót, illetve gyakorolja vele szemben a felmondás jogát;

r) a Közalapítvány működéséhez szükséges ügyintéző, titkársági, pénzügyi-gazdálkodási, adminisztrációs, könyvvezetési, szervezési feladatok ellátására létrehozza a Közalapítványi Titkárságot;

s) elfogadja a Közalapítvány emblémáját (logóját);

t) minden olyan ügy, amelyet jogszabály, jelen Alapító Okirat, avagy a Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzata a Kuratórium hatáskörébe utal.

17. A közhasznúsági jelentés tartalmazza:

a) a Közalapítvány számviteli beszámolóját;

b) a költségvetési támogatás felhasználását;

c) a vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatást;

d) a cél szerinti juttatások kimutatását;

e) a központi költségvetési szervtől, az elkülönített állami pénzalapból, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékét;

f) a Közalapítvány vezető tisztségviselőinek nyújtott támogatás értékét, illetve összegét;

g) a közhasznú tevékenységről szóló rövid tartalmi beszámolót.

18. A Kuratórium minden évben **a tárgyévi számviteli beszámoló és közhasznúsági jelentés elfogadását követően haladéktalanul, de legkésőbb június 30-áig** köteles az Alapítónak írásban beszámolni a Közalapítvány előző évi működéséről, **továbbá** vagyoni helyzetének és gazdálkodásának legfontosabb adatairól. Ha a Közalapítvány gazdálkodása a rendeltetésszerű működést veszélyeztetné, az Alapító részletes gazdálkodási terv bemutatását kérheti, abba betekinthez.

19. A Közalapítvány éves közhasznúsági jelentésébe bárki betekinthez, valamint abból saját költségére másolatot készíthet. A közhasznúsági jelentés nyilvánosságra hozatalára az éves beszámoló nyilvánosságra hozatalára vonatkozó szabályok az irányadók.

20. Társadalmi és nemzetközi elismertségének érdekében a Kuratórium támaszkodik a hazai és külföldi, világi és egyházi személyekből álló – az Alapító által a Kuratóriummal történt előzetes egyeztetés alapján felkért – Védnöki Testület véleményére, állásfoglalására.

21. A Kuratórium elnöke Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételétől számított 30 napon belül köteles indítványozni a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 21. §-ában foglaltaknak megfelelően, a Közalapítvány által kezelt és fenntartott gyűjtemény közlevéltárak nyilván tartásába történő bejegyzését, valamint a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 48. §-ában meghatározott közérdekű muzeális gyűjtemény és kiállítóhely működtetésére irányuló engedély kiadását.

B) A Közalapítványi Titkárság

1. A Kuratórium munkáját ügyintéző, titkársági, pénzügyi-gazdálkodási, adminisztrációs, könyvvezetési, szervezési teendőket ellátó Közalapítványi Titkárság (a továbbiakban: Titkárság) segíti, amelyet a Kuratórium hoz létre. A Titkárság nem önálló jogi személy.

2. A Titkárság tevékenységét a Kuratórium által elfogadott éves munkaterv alapján, az ügyvezető igazgató irányításával végzi.

3. A Titkárság

a) biztosítja a Közalapítvány alapvető működéséhez szükséges feladatok ellátását;

b) tervezi, gazdálkodik és elszámol a Kuratórium által jóváhagyott működési költséggel;

c) intézi a Közalapítvány keretében koordinált programok pénzügyeit;

d) gondoskodik a Kuratórium döntéseinek végrehajtásáról, folyamatos működésének biztosításáról;

e) előkészíti a Közalapítvány harmadik személlyel történő szerződéskötéseit, valamint biztosítja a megkötött szerződésekben foglaltak végrehajtását;

f) vezeti a vagyonkezelésbe átadott-átvett szabad közalapítványi eszközök nyilvántartását;

g) ellátja a Közalapítvány működése során felmerülő – hatáskörébe tartozó – egyéb teendőket;

h) működésére vonatkozó részletes szabályokat a Szervezeti és Működési Szabályzat határozza meg.

C) Az ügyvezető igazgató

1. A Kuratórium a Közalapítvány céljai megvalósítása érdekében pályázat alapján felkért ügyvezető igazgatót nevez ki, **aki irányítja a Titkárság működését**, és a Titkárságon belül annak alárendelt szakmai szervezeti egységeket és munkacsoportokat hozhat létre és működtethet, amelyeknek feladatairól, működésük elveiről a Szervezeti és Működési Szabályzat rendelkezik.

Az ügyvezető igazgató feladatait a Munka Törvénykönyve vezető állású munkavállalóra vonatkozó rendelkezései alapján létesített munkaviszony keretében látja el.

Az ügyvezető igazgató felett a munkáltatói jogkört – a kinevezés/megbízás és a felmondás kivételével – a Kuratórium elnöke gyakorolja. Az ügyvezető igazgató megbízatása 3 évre szól.

2. Az ügyvezető igazgató hatáskörébe tartozik különösen:

a) közreműködés a Közalapítvány Befektetési és Vagyonkezelési Szabályzatának módosítása, illetve a Szervezeti és Működési Szabályzat, valamint a működéshez szükséges egyéb szabályzatok (pénzkezelési stb.) kidolgozásában;

b) a Közalapítvány éves munkatervének kidolgozása, az ennek megvalósításával kapcsolatos feladatok meghatározása, és azok teljesítésének irányítása;

c) a Titkárság vezetése, **munkáltatói jogkör gyakorlása a Titkárság munkavállalói tekintetében;**

d) az éves pénzügyi-gazdálkodási terv és költségvetés összeállítása, illetve ennek a Kuratórium elé terjesztése;

e) az éves beszámoló, valamint a közhasznúsági jelentés összeállítása, illetve ennek a Kuratórium elé terjesztése;

f) a Közalapítványhoz csatlakozni kívánók személyének a Kuratórium elé terjesztése;

g) minden olyan ügy, amelyet a Kuratórium az ügyvezető igazgató hatáskörébe utal.

3. Az ügyvezető igazgató a kuratóriumi ülések tanácskozási jogú, állandó résztvevője.

4. A Közalapítvány ügyvezető igazgatója tölti be a Kuratórium titkári tisztét.

5. Nem lehet a Közalapítvány ügyvezető igazgatója vagy munkatársa az a személy, aki

a) alkalmazotti vagy érdekeltégi viszonyban áll az Alapítóval;

b) a Kuratórium elnöke vagy tagja;

c) a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja;

d) a Közalapítvány könyvvizsgálója;

e) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül, kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat;

f) az a)–e) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója.

D) A Felügyelő Bizottság

1. A Közalapítvány gazdálkodásának, működésének ellenőrzéséről 5 tagú Felügyelő Bizottság gondoskodik. A Felügyelő Bizottság elnökét és tagjait 5 évi időtartamra az Alapító jelöli ki.

2. A Felügyelő Bizottság

Elnöke:

Alács Tibor

Tagjai:

Kahulits Andrea

Sebes József

Karlovich Ágnes

Dr. Székely Péter

3. A felügyelő bizottsági tagság megszűnik:

a) a határozott idő lejártával;

b) a tag lemondásával;

c) a tag halálával;

d) ha az Alapító a kijelölést visszavonja;

e) a Közalapítvány megszűnése esetén.

4. A Felügyelő Bizottság

a) jogosult célvizsgálatot folytatni, ha a közalapítványi célok megvalósítását, illetve a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység szabályszerűségét veszélyeztetve látja, vagy ha erre az Alapító vagy a Kuratórium felkéri;

b) jogosult a vezető tisztségviselőktől jelentést, a szervezet munkavállalóitól pedig tájékoztatást vagy felvilágosítást kérni;

c) jogosult a Közalapítvány üzleti könyveit, iratait, a pénzkezelés, utalványozás rendjét megvizsgálni;

d) köteles a Közalapítvány működését és gazdálkodását az ügyek teljes körére nézve átfogóan ellenőrizni;

e) az éves könyvvizsgálói jelentés figyelembevételével vizsgálja a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység összhangját;

f) véleményezi az éves beszámolót és a közhasznúsági jelentést;

g) a Közalapítvány működésével összefüggő tapasztalatairól szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal írásban beszámol az Alapítónak.

5. A Felügyelő Bizottság feladatának végrehajtása során kialakított véleményét írásban közli a Kuratóriummal.

6. A Felügyelő Bizottság tagjai a Közalapítvány Kuratóriumának ülésén tanácskozási joggal részt vesznek.

7. A Felügyelő Bizottság szükség szerint, de legalább évente **két** ülést tart. Az üléseket az elnök hívja össze írásban, a napirend megjelölésével legalább 8 nappal az ülés időpontja előtt. Kivételes esetben az ülés haladéktalanul is összehívható. A Felügyelő Bizottság rendkívüli ülésének összehívását bármely tag kezdeményezheti, amelynek az elnök a kérelem kézhezvételétől számított 15 napon belül köteles eleget tenni.

8. A Felügyelő Bizottság döntéseit nyílt szavazással, egyszerű szótöbbséggel hozza meg. A Felügyelő Bizottság határozatképes, ha **legalább** három tagja jelen van. Működésének egyéb szabályait a Felügyelő Bizottság ügyrendje tartalmazza, amelyet a Felügyelő Bizottság maga állapít meg.

9. A Felügyelő Bizottság köteles a Kuratóriumot tájékoztatni, és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

a) a szervezet működése során olyan jogszabálysértés vagy a szervezet érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése az intézkedésre jogosult vezető szerv döntését teszi szükségessé;

b) a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merül fel.

10. A Kuratóriumot a Felügyelő Bizottság indítványára – annak megtételétől számított 30 napon belül – össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a Kuratórium összehívására a Felügyelő Bizottság is jogosult. Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a Felügyelő Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészséget, valamint az Alapítót.

11. A Felügyelő Bizottság tagjai tevékenységükért – amennyiben az a Közalapítvány cél szerinti tevékenységét nem veszélyezteti – tiszteletdíjban részesülhetnek, valamint szükséges és igazolt költségeik megtérítésére is igényt tarthatnak, amelyeknek feltételeiről külön szabályzatban kell rendelkezni.

12. Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki

a) a Kuratórium elnöke vagy tagja;

b) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik;

c) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül, kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

e) a Közalapítvány könyvvizsgálója.

E) A könyvvizsgáló

1. A Közalapítvány könyvelési, gazdálkodási feladatainak ellenőrzését – a Közalapítvány nyilvántartásba vételét követően – pályázat útján felkért, megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban álló könyvvizsgáló végezheti. A könyvvizsgáló megbízatása 5 éves időtartamra szól.

2. A könyvvizsgáló

a) köteles félévenként a Közalapítvány könyveit megvizsgálni és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak a vizsgálatot követően jelentést készíteni;

b) feladatai ellátása során a könyvvizsgáló (különösen)

– jogosult felülvizsgálni a Közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját,

– jogosult felvilágosítást kérni a Közalapítvány alkalmazottaitól,

– ellátja a Kuratórium által meghatározott feladatokat.

3. A könyvvizsgáló ellenjegyzése és a Felügyelő Bizottság véleménye nélkül a Kuratórium a Közalapítvány éves beszámolójának elfogadásáról érvényesen nem hozhat határozatot.

4. Nem lehet a Közalapítvány könyvvizsgálója olyan személy, aki

a) a Kuratórium elnöke vagy tagja;

b) a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja;

c) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll;

d) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül;

e) az a)–d) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

f) alkalmazotti vagy érdekeltégi viszonyban áll az Alapítóval.

IX. A Közalapítvány képviselete, aláírási jogosultság

1. A Közalapítványt harmadik személyek és a hatóságok előtt a Kuratórium elnöke képviseli. Képviselési joga önálló és teljes körű. **A Kuratórium a Közalapítvány alkalmazottjának képviselési jogot biztosíthat, megjelölve a képviselési jog gyakorlásának módját, illetőleg terjedelmét.**

2. A Közalapítvány bank (kincstári) számlája feletti rendelkezésre **a Kuratórium elnöke és a Közalapítvány – Kuratórium által biztosított képviselési joga körében erre feljogosított – alkalmazottja, vagy – az elnök akadályoztatása esetén – a Kuratórium bármely két tagja vagy bármely tagja, és a Közalapítvány – Kuratórium által biz-**

tosított képviseleti joga körében erre feljogosított – alkalmazottja együttesen jogosult.

X. A vezető tisztségviselőkre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályok

1. A közhasznú szervezet megszűntét követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet vezető tisztségviselője az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be – annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig – vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

2. A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen írásban tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

3. Az Áht. 11/A. § hatálya alá tartozó közalapítványi tisztségviselők (kuratóriumi tagok) az ott meghatározott feltételek mellett vagyonynyilatkozatot tesznek.

XI. A Közalapítvány megszűnése

1. A Közalapítvány megszűnik

a) ha az Alapító Okiratban meghatározott cél maradéktalanul megvalósult, és a bíróság a Közalapítványt a nyilvántartásból törli;

b) amennyiben céljának megvalósítása lehetetlenné vált, illetőleg ha jogszabályváltozás folytán a bíróságnak a bejegyzést meg kellene tagadnia, és az ügyész keresete alapján a bíróság azt megszünteti;

c) amennyiben a Kuratórium tevékenységével annak célját veszélyezteti és az Alapító – a bíróság felhívása ellenére – a kijelölést nem vonja vissza és kezelőként más szervet (szervezetet) nem jelöl ki, feltéve, hogy a bíróság azt megszünteti;

d) ha működésének törvényessége másképp nem biztosítható, és az ügyész kérelmére a bíróság kötelezi a Kuratóriumot, hogy a Közalapítvány jogszabálynak megfelelő működését a bíróság által kitűzött határidőre állítsa helyre, amelynek eredménytelen eltelte után a bíróság a Közalapítványt megszünteti;

e) ha az érdekelt alapítók közös kérelmére a bíróság annak más alapítvánnyal (közalapítvánnyal) történő egyesítését rendeli el;

f) ha a közfeladat iránti szükséglet megszűnt, vagy a közfeladat ellátásának biztosítása más módon, illetőleg más szervezeti keretben hatékonyabban megvalósítható, valamint, ha a céljainak megvalósítása lehetetlenné vált és az Alapító kéri annak megszüntetését a bíróságtól.

2. A Közalapítvány bármely okból történő megszűnése esetén a megszűnés idején lévő vagyon – a hitelezők kielégítése után – az Alapítót illeti meg, aki köteles azt a közalapítványi célokkal azonos vagy hasonló célra fordítani, és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

XII. Záró rendelkezések

1. A Közalapítvány a bírósági nyilvántartásba vétellel jön létre. Az Alapító Okiratot a bírósági nyilvántartásba vételt követően a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

2. A Közalapítvány – céljai megvalósítása érdekében – együttműködik a hazai és nemzetközi, hasonló közfeladatot ellátó állami, társadalmi szervezetekkel és kutató műhelyekkel.

3. A Közalapítvány részére nyújtott céltámogatás beszámolási rendjére az alapítványok gazdálkodási rendjéről szóló 115/1992. (VII. 23.) Korm. rendeletben, valamint a számviteli törvény szerinti egyes egyéb szervezetek beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 224/2000. (XII. 19.) Korm. rendeletben foglalt szabályok az irányadók.

4. Az Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Ptk., illetőleg a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény, valamint a Közalapítvány tevékenységére vonatkozó mindenkor hatályos jogszabályok rendelkezései az irányadók.

Budapest, 2005. november 2.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Központi Igazságügyi Hivatal

k ö z l e m é n y e

**a 2006. március 20–31-ig
terjedő időszak**

**– II/1. földalapra vonatkozó –
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) igazságügyi hivatalok 2006. március 20–31-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ával módosított 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján (II/1. földalap) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. Az ingatlanok adatai és térképe az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó szervezetnél, valamint az árverés helyszínén megtekinthetők.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre. Amennyiben az igénybejelentés alapján egyezség jön létre, úgy az 1000 Ft/AK értékben kerül átszámításra, az egyezség tényét az árverésen be kell jelenteni; ha egyezség nem jön létre, egy AK érték az 1991. évi XXV. törvény 22. §-ának (1) bekezdése alapján 3000 Ft/AK kikiáltási áron indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ának – a II/1. földalapra vonatkozó – (2) bekezdése alapján az öt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással az a kárpótlásra jogosult vehet részt:

a) akinek az állandó lakhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt és jelenleg is ott rendelkezik állandó bejelentett lakhellyel, vagy

b) a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld tulajdona a település közigazgatási határán belül volt.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak egyrészt személyi igazolványukkal vagy önkormányzati igazolással bizonyíthatják a lakhely szerinti illetékességüket, másrészt a megyei kárrendezési hivatal által hozott határozattal igazolhatják, hogy a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld az adott település közigazgatási határán belül volt. A kárpótlás alapjául szolgáló termőföld fekvését a földhivatal, illetve a megyei igazságügyi hivatal is igazolhatja, amennyiben ez a határozatból nem derül ki.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat – a meghatalmazó nevére kiállítva – az adatfelvételnél szintén be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételtől ki kell zárni.

Figyelmeztetés

Árverezni a 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 28., 29. és 30. §-ai alapján személyesen, meghatalmazott útján, vagy – több kárpótlásra jogosult esetén – együttesen lehet. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 33. §-ának (5) bekezdése alapján az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árverezőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti meg.

A vételi jogot csak az a jogosult gyakorolhatja, aki kötelezettséget vállal a termőföld mezőgazdasági hasznosítására (fertőzősmentes és gyommentes állapotban tartására), és arra, hogy a termőföldet a mezőgazdasági termelésből öt éven belül nem vonja ki. Amennyiben vállalt kötelezett-

ségét a tulajdonszerzéstől számított öt éven belül megszerzi, a termőföld kártalanítás nélkül állami tulajdonba kerül, és árverés útján lesz értékesítve.

A kárpótlásra jogosult tanyatulajdonost, a tanyája körüli termőföldre az árverés során elővásárlási jog illeti meg.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételnek termőföldre fordított értéknövelő beruházási kiadásokkal csökkentett részét teljes egészében az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló összjövedelméhez hozzászámítani. Bevételnek az illetékkiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet; ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen résztvevő árverező, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Igazságügyi Hivatal.

A kárpótlásra jogosult az általa megvásárolt termőföld AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett összegű megtérítésére köteles a földet az árverésen eladó részére.

A termőföld hasznosítását és védelmét szolgáló és/vagy a termőföld értékét növelő meliorációs, öntözési és útépítési beruházások esetében a beruházási költségeknek az állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett értékét kell a földet kiadó részére megtéríteni. A gazdálkodó szervezet által elvégzett számítás helyességét az igazságügyi hivatal ellenőrzi.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő termőföld új tulajdonosa a földet átadó gazdálkodó szervezet részére köteles megtéríteni az új gazdasági évet előkészítő, szükséges fő gazdasági munkáknak (szántás, talajerő-visszapótlás), zöldleltári értékeknek (pl. 3 évnél nem idősebb takarmányvetés) a gazdálkodó szervezet táblatorzskönyve alapján számított ellenértékét. A térítés mértékében és módjában az új tulajdonos és a gazdálkodó szervezet állapodik meg.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő földeket az annak fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal adja birtokba.

A gazdálkodó szervezet hozzájárulásával a földhivatal birtokba adja a termőföldet akkor is, ha a birtokbaadás egyéb feltételei fennállanak, de a jogosult az elismert tartozását nem fizette meg, vagy részletfizetésben állapodott meg.

Felhívjuk a tisztelt árverezni szándékozók figyelmét, hogy a *Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól*, valamint, hogy a *Figyelmeztetés* az összes termőföld árverési hirdetménnyel kapcsolatban figyelembe veendő.

Központi Igazságügyi Hivatal

Tolna megye

A Központi Igazságügyi Hivatal KISVEJKE községben a Szabadság Mezőgazdasági Termelőszövetkezet, Kisvejke használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Kisvejke, Művelődési Ház
2. Az árverést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal közreműködésével tartjuk meg.
3. A regisztráció időpontja: 2006. március 20., 11–16 óra között.
4. Az árverés kezdete: 2006. március 21., 10 óra.
5. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Kisvejke

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona értéke	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
029/14/a-ból	75 ha 8987 m ²	szántó	784,28		
029/14/b	0 ha 4877 m ²	erdő	0,34		
029/14/c	0 ha 4142 m ²	erdő	0,29		
029/14/d	0 ha 2247 m ²	erdő	0,16		
029/14/g	2 ha 8586 m ²	gyep	10,86		

Dr. Szilágyi Tamás s. k.,
igazgató ált. helyettese

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásában megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, telefon: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügymintázó (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával ☐

egy évre 13 356 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 20 664 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 20 664 Ft áfával. ☐

fél évre: 10 332 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékozási forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2006. évi éves előfizetés díja: 5040 Ft áfával; féléves előfizetés: 2520 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLÖNY

MEGJELENÉS

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 90 216 Ft. Egy példány ára: 207 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +184 Ft.

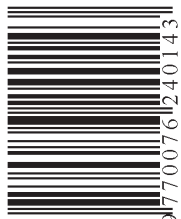
A kiadó az előfizetési díj évközbeli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

06.0358 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

06014

9770076240143